

DIARI DE SESSIONS DEL PLE DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 770-1987

Fq.Con.núm. 33/27

X legislatura

Any 2023

Núm. 153

Presidència del Sr. Vicenç Thomas i Mulet

Sessió celebrada dia 21 de febrer de 2023

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

I. PREGUNTES:

- 1) **RGE núm. 839/23**, ajornada a la sessió anterior, presentada pel diputat Sr. Jesús Méndez i Baiges, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a previsions del segon cable a Menorca. [9569](#)
 - 2) **RGE núm. 840/23**, ajornada a la sessió anterior, presentada per la diputada Sra. Idoia Ribas i Marino, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a sentència del Tribunal Suprem sobre la declaració del monument de Sa Feixina com a bé catalogat de patrimoni històric artístic de les Illes Balears. [9570](#)
 - 3) **RGE núm. 1114/23**, presentada per la diputada Sra. Catalina Pons i Salom, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a la residència El Colisée, a Eivissa. [9572](#)
 - 4) **RGE núm. 1125/23**, presentada pel diputat Sr. Antonio Francisco Fuster i Zanoguera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a privatització de la torre de control de l'aeroport de Palma. [9573](#)
 - 5) **RGE núm. 1126/23**, presentada per la Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a flexibilització en l'aplicació de la regla de *minimis*. [9575](#)
-

- 6) **RGE núm. 1133/23**, presentada per la diputada Sra. Vanessa Díaz i Ojeda, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a mesures per identificar i retirar les xarxes fantasmes. (**Ajornada**) 9569
- 7) **RGE núm. 1118/23**, presentada pel diputat Sr. Marc Pérez-Ribas i Guerrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a mesures del Govern per reduir la sensació de massificació. 9576
- 8) **RGE núm. 1121/23**, presentada per la diputada Sra. María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a habitatges de protecció oficial del solar de la comissaria d'Eivissa. (**Ajornada**) 9569
- 9) **RGE núm. 1122/23**, presentada per la diputada Sra. Margalida Durán i Cladera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compromisos en relació amb l'eliminació de barracons. 9577
- 10) **RGE núm. 1130/23**, presentada pel diputat Sr. Sergio Rodríguez i Farré, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a acte d'homenatge a Aurora Picornell, amb himnes de caràcter polític, utilitzant mitjans públics. (**Ajornada**) 9569
- 11) **RGE núm. 1196/23**, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Gómez i Gordiola, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a agressions als treballadors en els serveis i a les instal·lacions dependents del Servei de Salut. 9579
- 12) **RGE núm. 1124/23**, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost del servei d'acompanyament de menors en els vols interilles. 9580
- 13) **RGE núm. 1134/23**, presentada pel diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a mesures per garantir el manteniment del servei d'acompanyament de menors en els vols interilles. 9581
- 14) **RGE núm. 1120/23**, presentada pel diputat Sr. José Luis Camps i Pons, del Grup Parlamentari Popular, relativa a llistes d'espera per accedir a un habitatge. 9583
- 15) **RGE núm. 1123/23**, presentada pel diputat Sr. Sebastià Sagreras, del Grup Parlamentari Popular, relativa a encariment de les herències i la venda de cases als estrangers. (**Ajornada**) 9569
- 16) **RGE núm. 1127/23**, presentada per la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a efectes de la Llei del "només sí és sí". 9584
- 17) **RGE núm. 1202/23**, presentada pel diputat Sr. Antonio Costa i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dada d'inflació del mes de gener a les Illes Balears. 9587
- 18) **RGE núm. 1115/23**, presentada pel diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a pesca recreativa amb embarcació. 9589
- 19) **RGE núm. 1131/23**, presentada pel diputat Sr. Jorge Campos i Asensi, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a polítiques econòmiques del Govern i millora de la vida dels ciutadans. 9590
- 20) **RGE núm. 1128/23**, presentada per la diputada Sra. Patricia Guasp i Barrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a valoració de la situació actual de la sanitat pública. 9591
- 21) **RGE núm. 1129/23**, presentada pel diputat Sr. Antonio Costa i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ocurrencies en matèria d'habitatge. 9593
- II. INTERPEL·LACIÓ RGE núm. 470/23**, presentada pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a política i acció general del Govern en relació amb el compliment de l'Estatut d'Autonomia i la defensa dels drets de les Illes Balears. . 9594
- III. MOCIÓ RGE núm. 919/23**, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació de la LOMLOE durant el primer trimestre, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 207/23. 9600
- IV. Debat i la votació sobre la validació o la derogació del Decret Llei 1/2023**, de 30 de gener, de mesures extraordinàries i urgents per a la protecció de la sargantana pitiüsa, *Podarcis pityusensis*, i la sargantana balear, *Podarcis lilfordi*, i per a la prevenció i lluita contra les espècies de la família de les *Colubridae sensu lato*, escrit RGE núm. 632/23, del Govern de les Illes Balears. 9608

V. PROPOSICIONS NO DE LLEI:

- 1) **RGE núm. 13320/22**, presentada pel Grup Parlamentari Unidas Podemos, relativa a garantir el dret a l'habitatge..... 9619
- 2) **RGE núm. 13203/22**, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a establiment d'un nou marc de relacions amb l'Estat..... 9629

EL SR. PRESIDENT:

Bon dia, senyors diputats, senyores diputades.

Abans de començar la sessió els he d'informar de quatre qüestions.

I.10) Pregunta RGE núm. 1130/23, presentada pel diputat Sr. Sergio Rodríguez i Farré, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a acte d'homenatge a Aurora Picornell, amb himnes de caràcter polític, utilitzant mitjans públics.

I.8) Pregunta RGE núm. 1121/23, presentada per la diputada Sra. María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, relativa a habitatges de protecció oficial del solar de la comissaria d'Eivissa.

I.15) Pregunta RGE núm. 1123/23, presentada pel diputat Sr. Sebastià Sagreras, del Grup Parlamentari Popular, relativa a encariment de les herències i la venda de cases als estrangers.

Per una banda, el Sr. Sergio Rodríguez i Farré, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, ha sol·licitat, mitjançant l'escrit **RGE núm. 1224/23**, l'ajornament de la pregunta RGE núm. 1130/23, relativa a acte d'homenatge a Aurora Picornell, amb himnes de caràcter polític, utilitzant mitjans públics.

Així mateix, la Sra. María Tania Marí i Marí, del Grup Parlamentari Popular, ha sol·licitat l'ajornament de la pregunta RGE núm. 1121/23, relativa a habitatges de protecció oficial del solar de la comissaria d'Eivissa.

I el diputat Sr. Sebastià Sagreras, del Grup Parlamentari Popular, ha sol·licitat l'ajornament de la pregunta RGE núm. 1123/23, relativa a encariment de les herències i la venda de cases als estrangers.

Per això, deman a la cambra si, per assentiment, es poden ajornar les tres preguntes.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Disculpi, Sr. President, don per fet que aquests diputats han esgrimit alguna causa que justifica aquest ajornament.

EL SR. PRESIDENT:

Sí, sí, Sr. Castells, per causes sanitàries.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Ah, d'acord. Gràcies, Sr. President.

(Remor de veus)

I.6) Pregunta RGE núm. 1133/23, presentada per la diputada Sra. Vanessa Díaz i Ojeda, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a mesures per identificar i retirar les xarxes fantasmes.

EL SR. PRESIDENT:

Per una altra banda, els he de comunicar l'absència de la consellera d'Agricultura, Pesca i Alimentació al plenari d'avui, també per motius de salut no podrà assistir a la sessió del Ple i, per tant, la pregunta que se li havia de realitzar, la RGE núm. 1133/23, queda ajornada per a la propera sessió plenària.

El primer punt de l'ordre del dia correspon al debat de les preguntes amb sol·licitud de resposta oral davant el Ple.

I.1) Pregunta RGE núm. 839/23, ajornada a la sessió anterior, presentada pel diputat Sr. Jesús Méndez i Baiges, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a previsions del segon cable a Menorca.

Primera pregunta, RGE núm. 839/23, ajornada a la sessió anterior, relativa a previsions del segon cable a Menorca, que formula el diputat Jesús Méndez i Baiges, del Grup Parlamentari Ciudadanos. Té la paraula el Sr. Méndez.

EL SR. MÉNDEZ I BAIGES:

Gracias, Sr. Presidente, buenos días, señores diputados. Buenos días, Sr. Vicepresidente. Yo he de hacerle la primera pregunta, lo que no nos viene mal porque quiero, precisamente, tratar de un tema de posicionamientos, de orden, de quién es primero y quién es segundo, y no nos viene mal que esto esté causado por un retraso, porque también vamos a hablar de retrasos, o sea, los dos temas se relacionan.

Primero, ¿cuál de los dos segundos cables con los que actualmente se maneja esta cámara es el primero como opción? Porque recordamos que, antes, cuando hablábamos del segundo cable, hablábamos del segundo cable de unión con Menorca, que, además, en el año 2017, después de haber sido presuntamente arrancado el único cable existente, el año 2019 y, como parte de las consecuencias del apagón y del *cap de fibló*, se prometió un segundo cable en que, además, su conselleria remarcaba el hecho de que serviría para evacuar la producción de fotovoltaica previsible precisamente para finales de este año en Menorca.

En el año 2021, desde su conselleria se presentaron alegaciones sobre la exclusión de este proyecto del grupo de inversiones prioritarias anunciadas por el ministerio. En el 2022, la ministra informó sobre la inclusión del proyecto entre los que les dan prioridad, a partir de 2027, ¿vale? Cada paso parece alejarnos más del proyecto en lugar de acercarnos.

La semana pasada, la pregunta del Sr. Melià a nuestra presidenta Armengol, confirmó el hecho de que el segundo cable -a partir de ahora- se refiere al segundo tratado de interconexión peninsular, península-Mallorca, y entonces la presidenta nos explicó que todavía no existe el proyecto, y no se sabe por dónde llegará, pero ha dejado de constituir el segundo cable, la idea del segundo cable -hacíamos siempre referencia al de Menorca- ha dejado como de existir.

Y, mientras tanto, por cierto, estamos endureciendo la disciplina territorial y litoral, dotando a unas autoridades -las menorquinas-, que son negacionistas infraestructurales, de nuevos instrumentos jurídicos que les permitirán retrasos y dilaciones.

¿Por qué el cable menorquín ha de posponerse al proyecto peninsular? ¿Por qué no forma parte de él?, que a fin de cuentas es una prolongación de 30 millas.

Y ¿qué cabe esperar, Sr. Vicepresidente, entonces, respecto a nuestro prometido cable tripolar de corriente alterna de 132 ...?

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Méndez. Té la paraula el conseller de Transició Energètica, Sectors Productius i Memòria Democràtica.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE TRANSICIÓ ENERGÈTICA, SECTORS PRODUCTIUS I MEMÒRIA DEMOCRÀTICA (Juan Pedro Yllanes i Suárez):

Gràcies, Sr. President. Bon dia a totes i a tots. Bon dia, Sr. Méndez, i moltes gràcies per la seva pregunta perquè ens permet parlar del tema de la transició energètica aquí, a les Illes Balears, i crec que és molt important.

Primero le diré una cosa, no hay ningún tipo de modificación legislativa ni cambio en la estrategia que pueda poner en peligro la segunda conexión Mallorca-Menorca, pero quizás sería conveniente dar una breve explicación de cuál es

nuestro sistema eléctrico: somos un sistema eléctrico propio, diferente del sistema peninsular, diferente también del sistema canario, porque aquí somos un sistema semi conectado, tenemos un primer cable de conexión Mallorca-Península, tenemos un primer cable de conexión Mallorca-Menorca, un primer cable de conexión Mallorca-Eivissa, y estamos ahora en vías de poner en funcionamiento el tercer cable de conexión Eivissa-Formentera, que es importante porque seguramente podrá atender al cien por cien la demanda de la isla de Formentera, y eso es un avance importante.

A partir de aquí es el Estado el que planifica cómo tiene que evolucionar el sistema eléctrico de Baleares, y en la planificación 2021-2027 pues se incluye ese segundo cable de conexión Mallorca-Península, ese segundo cable de conexión Mallorca-Península que nos permitirá reducir el funcionamiento de la central térmica en Baleares y, por lo tanto, mejorar la calidad del aire y reducir las emisiones a la atmósfera, permitirá, como infraestructura esencial, que en la planificación 2027-2033 se pueda instalar el segundo cable Mallorca-Menorca. Si bien ya hay trabajos previos, porque si hubiese una ventana de oportunidad, seguramente Red Eléctrica anticiparía el segundo cable Mallorca-Menorca.

El segundo cable Mallorca-Menorca de enorme importancia, porque lo que permitirá será que Menorca, que es la más avanzada, con diferencia, en la implantación de renovables dentro de nuestras islas, pueda enviar energía renovable a la isla de Mallorca, con lo cual seguiremos mejorando el *mix* energético de Baleares.

No hay ni prioridades, ni una isla está por encima de otra, sino que en la planificación estatal, la planificación de Red Eléctrica y, a partir de aquí, intentaremos, seguiremos intentando, que el segundo cable Mallorca-Menorca pueda entrar en esta programación 2021-2027, y que la segunda conexión Mallorca-Península y la segunda conexión Mallorca-Menorca mejoren notablemente la transición energética en nuestra comunidad autónoma.

Muchas gracias, señor presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.2) Pregunta RGE núm. 840/23, ajornada a la sessió anterior, presentada per la diputada Sra. Idoia Ribas i Marino, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a sentència del Tribunal Suprem sobre la declaració del monument de Sa Feixina com a bé catalogat de patrimoni històric artístic de les Illes Balears.

Segona pregunta, RGE núm. 840/23, ajornada a la sessió anterior, relativa a sentència del Tribunal Suprem sobre la declaració del monument de Sa Feixina com a bé catalogat de patrimoni històric artístic de les Illes Balears, que formula la diputada Idoia Ribas i Marino, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears. Té la paraula la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidente. Sr. Yllanes, ¿piensa acatar la sentencia del Tribunal Suprem que confirma la declaración del monumento de Sa Feixina como un bien catalogado del patrimonio histórico-artístico de las Islas Baleares?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ribas. Té la paraula el conseller de Transició Energètica, Sectors Productius i Memòria Democràtica.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE TRANSICIÓ ENERGÈTICA, SECTORS PRODUCTIUS I MEMÒRIA DEMOCRÀTICA (Juan Pedro Yllanes i Suárez):

Gracias, Sr. Presidente. Gracias, Sra. Ribas. Aunque solo sea por deformación profesional, tengo por costumbre acatar las sentencias, ya sean del Tribunal Supremo, de la Sala de lo Contencioso del Tribunal Superior de Justicia de las Islas Baleares o del Juzgado de lo Contencioso número 3 de Palma, que creo que es el que dictó la sentencia y estará obligado a ejecutarla, como no puede ser de otra manera.

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Dice usted que acata las sentencias, pero nosotros percibimos que es usted bastante irrespetuoso con esa sentencia, Sr. Yllanes, siendo usted juez, precisamente, porque el Tribunal Supremo ha declarado el monumento de Sa Feixina como un bien catalogado del patrimonio histórico-artístico de Baleares, pero ustedes siguen empeñados en que se trata de un monumento franquista. Están tan obsesionados, que se suben por las paredes porque el monumento está iluminado por las noches, y hasta convocan una reunión de urgencia de esa liberticida y sectaria Comisión de Memoria Democrática que tienen montada, para lamentarse porque el monumento está iluminado.

Sr. Yllanes, ¿qué parte de que se trata de un bien catalogado del patrimonio histórico-artístico no han entendido? ¿Por qué tiene que ser diferente a otros monumentos? ¿Por qué otros se pueden iluminar y este no?

Ya sabemos que si fuese por usted y por toda la izquierda fanática y exaltada que representa, ya lo habrían dinamitado hace tiempo, porque su sectarismo ideológico les ciega tanto que son incapaces de reconocer los hechos históricos que conmemora ese monumento, que no es más que el homenaje a 800 hombres jóvenes que navegaban a bordo de un barco, el Crucero Baleares, y que fueron aniquilados por el ejército republicano, que torpedeo el barco hasta hundirlo; 800 jóvenes, muchos de ellos obligados a enrolarse en esa guerra, donde lucharon en un bando o en otro, en función del lugar donde les pilló la contienda. Se trata de una de las mayores tragedias de la Guerra Civil y de la historia de España.

Pero para eso ustedes no tienen memoria, ¿verdad? ¿En eso consiste la llamada de memoria democrática, en ignorar la historia de media España y en ensalzar la otra media? Es eso democrático, Sr. Yllanes?

Mire, nosotros respetamos el dolor de quienes aún sienten la pérdida de sus antepasados en este triste episodio de nuestro país y, por supuesto, quien quiera recuperar los restos y darles digna sepultura debe tener el amparo de las instituciones públicas, pero jamás nos identificaremos con ninguno de los dos bandos, porque ningún español merece que se condene a sus antepasados...

(Remor de veus)

..., cuando fueron ellos mismos, nuestros padres y nuestros abuelos...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

... quienes dejaron atrás ese enfrentamiento en una transición que fue un ejemplo de reconciliación y concordia, admirado en el mundo entero, y que ustedes pretenden ahora reventar, casi un siglo después, solo por satisfacer sus intereses partidistas.

(Algun aplaudiment i remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ribas, Té la paraula el conseller de Transició Energètica, Sectors Productius i Memòria Democràtica.

EL SR. VICEPRESIDENT I CONSELLER DE TRANSICIÓ ENERGÈTICA, SECTORS PRODUCTIUS I MEMÒRIA DEMOCRÀTICA (Juan Pedro Yllanes i Suárez):

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Ribas, es curiosa la interpretación de la historia que hace usted: una de las mayores tragedias de la Guerra Civil. El Crucero Baleares participó en el bombardeo de civiles que huían de la ciudad de Málaga, con la entrada de las tropas fascistas, camino de Almería. Es una ratonera, no sé si conoce usted la carretera Málaga-Almería, pero aquello es una ratonera, y el Crucero Baleares participó en el bombardeo; no porque lo diga ningún historiador interesado, sino que lo publicaron hasta los diarios más prestigioso de fuera de las fronteras de España. Y en esa tragedia murieron entre 3.000 y 5.000 personas, con lo cual la tragedia a la que usted se refiere queda bastante minimizada.

Verá, hay serios obstáculos legales para ejecutar la sentencia, no del Tribunal Supremo, del Juzgado de lo Contencioso de Palma. El primero es un recurso de amparo, que es un instrumento que utilizan ustedes frecuentemente, que ha sido presentado por la Asociación Memoria de Mallorca y que, bueno, a lo mejor determina que lo que ahora es bien de interés cultural de Mallorca deje de serlo.

Y, en segundo lugar, tenemos una Ley de Memoria Democrática, a nivel estatal, recién publicada, que, en su artículo 37 -¿se lo ha leído el artículo 37 de la Ley de memoria democrática?, ¡ah! no, es que es verdad, que ustedes hablan de desmemoria democrática, entonces esa ley no les interesa-; verá, establece claramente cuáles son los criterios para determinar que un bien, que tenga clara reminiscencia fascista, y, sin duda, el adefesio de Sa Faixina tiene esa condición, pues pueda ser protegido, son criterios artístico-arquitectónicos, que, yo, sinceramente, -pero esto ya es una opinión personal-, dudo que concurren, insisto, en el adefesio que tenemos Sa Faixina.

A partir de ahí, cuando llegue el momento de ejecutar la sentencia, si finalmente hay que ejecutarla, porque puede que el Tribunal Constitucional deje sin efecto la decisión del Juzgado de lo Contencioso, bueno, veremos si efectivamente es viable jurídicamente sin infringir la Ley de memoria democrática. Y a partir de ahí, haremos lo que hemos hecho siempre, respetar las decisiones de los tribunales, aunque no nos gusten en absoluto.

Gracias, Sr. Presidente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.3) Pregunta RGE núm. 1114/23, presentada per la diputada Sra. Catalina Pons i Salom, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a la residència El Colisée, a Eivissa.

Tercera pregunta, RGE núm. 1114/23, relativa a la residència El Colisée, a Eivissa, que formula la diputada Catalina Pons i Salom, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears. Té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, Sr. President, bon dia, senyores i senyors diputats. Sra. Consellera, bon dia. Avui i aquests dies assistim, una mica esgarrifats, a una situació dramàtica, creiem que vergonyosa, i que ens hauria de treure els colors de tots, de fet, ho fa: la dels usuaris de la residència El Colisée, a Santa Eulàlia d'Eivissa, persones grans, indefenses, i que en molts de casos no tenen ni cobertes les seves necessitats bàsiques: neteja, hidratació, alimentació, medicaments, fins i tot els familiars els han d'anar a donar el sopar. Fins i tot hi ha hagut ingressos hospitalaris que s'haguessin pogut evitar si haguessin estat tractats en condicions.

Sra. Consellera, la pregunta és clara: com valora l'actuació del Govern en aquest cas? I li agrairia que no em parli de competències, perquè això no va de passar la bola, vostè ho sap perfectament, sinó de trobar solucions. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sra. Pons. Té la paraula la consellera d'Afers Socials i Esports.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS (Josefa de Santiago i Rodríguez):

Bon dia a tots. Gràcies, president. Jo li he de parlar de tot, de les competències també, perquè vostè supòs que demana qui té competències d'execució; de totes formes em centraré en la pregunta des del Govern de les Illes Balears, que és la pregunta que vostè ha formulat.

L'any 22 el Govern de les Illes Balears, a través de la Conselleria d'Afers Socials, va rebre dues queixes dels familiars d'aquesta residència, dues queixes que no eren greus. Dia 16 de gener del 23 vàrem rebre un escrit de més de deu queixes firmada per més de 50 familiars. Davant aquesta situació vàrem passar aquestes queixes al Consell Insular d'Eivissa instant-lo que fes una inspecció de forma ràpida. Mentrestant, nosaltres el que feim és cridar a l'empresa, amb la qual tenim un contracte de 84 places concertades, per exigir-li un pla de millora. Ens reunim amb ells dia 21 de gener per exigir-los un pla de millora, independentment de si tenien raó o no tenien raó els familiars. Aquest pla de millora ja s'executa. Gràcies a aquest pla de millora ha vingut una directora nova amb experiència a una altra residència, una altra coordinadora assistencial, un (...), dos metges més, una infermera i sis auxiliars més. S'ha fet un pla de millora a nivell assistencial de bugaderia, de cuina i de manteniment mentre s'està..., i s'aplica aquest pla de millora. Això per part de la Conselleria d'Afers Socials.

Per part de la Conselleria de Salut tenen una reunió el 9 de gener amb les famílies. El 10 de gener es reuneix amb el sots-director d'Infermeria i la infermeria de casos amb l'equip directiu de la residència. De dia 10 a dia 16 de gener es revisen individualment totes i cadascuna de les històries clíniques de cada una de les persones. S'ha enviat ja una infermera de suport a la residència i es coordinen cada setmana les necessitats de salut d'aquestes persones. Mentrestant, nosaltres també ens hem reunit presencialment i telefònicament amb els familiars. Estam a l'espera que el Consell Insular d'Eivissa tregui l'acta d'inspecció, expliqui les deficiències i digui què ha de fer en base a la capacitat inspectora que té.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, es pot imaginar que nosaltres venim aquí com a representants de la ciutadania, i en aquest moment venim com a representants dels familiars. El Sr. Melià es va reunir la setmana passada amb els familiars i no estan gens contents. De fet, diria que estan molt indignats amb el Govern, però també amb la Conselleria d'Eivissa que, per cert, salud aquí al president del Partit Popular, president del Consell Insular d'Eivissa, que ho té més a prop i també s'hi hagués pogut dedicar. El que passa és que jo a ell no el puc

interpel·lar, la interpel·lar a vostè i li dic exactament allò que ens diuen els veïnats i les famílies.

Vostè em diu que tenen 84 places concertades. Diuen que això no és els ho pag i em desentenc, això vol dir me'n preocup, com si aquestes persones o aquests usuaris fossin de la meua pròpia família. Això vol dir que el segell de qualitat que se li pressuposa a l'executiu i també al Consell d'Eivissa queda ben garantit per a les famílies. Això vol dir que els serveis contractats es realitzen. I això vol dir que la dignitat de les persones, les nostres persones, no queda anul·lada.

Parlam d'higiene, d'una alimentació adequada, parlam de tenir-ne cura. En fi, s'ha detectat el problema, vostè em parla de solucions, però de moment continuen enfadats. La solució encara no ha arribat o ha arribat? Això li deman que em digui. Quan arribarà aquesta solució? Jo no vull pensar que fos ma mare o fos sa mare o fos qualsevol de les mares o pares d'aquestes persones. No, és que és així, ens hem de posar a prop per poder saber què passa.

Es compromet aquí a posar-s'hi de veritat, tot i que em diu totes aquestes reunions que ha tengut, supòs que sap, i ho torn a repetir, que les famílies continuen indignades amb el Govern i amb el Consell d'Eivissa.

També diuen dues coses: primer, que hi hauria d'haver representants dels familiars a les comissions de seguiment o millora que puguin existir o es puguin crear; i, segon, que la Conselleria de Salut també s'hi ha d'involucrar. Molts dels residents estan malalts i els metges de família diuen que els haurien de fer control i tractament. Jo no sé si això és cert o no, si es fa o no. No voldria -com deia- ni imaginar que fossin els nostres familiars.

Gràcies, Sra. Consellera, esper la seva resposta. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sra. Pons. Té la paraula la consellera d'Afers Socials i Esports.

LA SRA. CONSELLERA D'AFERS SOCIALS I ESPORTS (Josefa de Santiago i Rodríguez):

Sra. Pons, jo lament que vostè hagi dut la rèplica escrita de casa seva. Li he dit en quinze dies tot el que hem fet des de la Conselleria de Salut i la Conselleria d'Afers Socials, i vostè ha replicat el que ha escrit avui vespre o ahir matí sense escoltar el que li dic.

Estam fent, hem posat recursos des de la Conselleria d'Afers Socials i des de la Conselleria de Salut perquè això canviï. Hi ha d'haver temps perquè es produeixen els canvis...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... hi ha d'haver temps perquè les coses canviïn. Però mentrestant -insistesc- qui té la capacitat sancionadora, qui ha de valorar si aquella residència està en condicions de tancar totalment o parcialment o de sancionar és el Consell d'Eivissa...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sra. Consellera.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Srs. Diputats. Gràcies.

I.4) Pregunta RGE núm. 1125/23, presentada pel diputat Sr. Antonio Francisco Fuster i Zanoquera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a privatització de la torre de control de l'aeroport de Palma.

Quarta pregunta, RGE núm. 1125/23, relativa a privatització de la torre de control de l'aeroport de Palma, que formula el diputat Antonio Francisco Fuster i Zanoquera, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Fuster.

EL SR. FUSTER I ZANOQUERA:

Moltes gràcies, Sr. President. El Gobierno, socialista y de Podemos, ha decidido privatizar siete torres de control de los aeropuertos españoles, entre ellas las de Palma de Mallorca. El Gobierno, socialista y de Podemos, dice que así se va a mejorar la calidad del servicio de control de torre y su eficiencia económica. El Gobierno, socialista y de Podemos, de Madrid y de Baleares, basa el 99% de su discurso político en defender lo público por encima de cualquier cosa. El Gobierno, socialista y de Podemos, da lecciones a todo el mundo sobre la eficiencia del sector público y carga contra los demás partidos acusándolos siempre de privatizadores. Por ello le pregunto al Gobierno de Baleares, socialista y de Podemos, ¿qué valoración hace del proceso de privatización de la torre de control de Palma de Mallorca?

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fuster. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, diputades i diputats. Sr. Fuster, li pregunta al Govern que no té ni una competència sobre aquest tema...

(Remor de veus)

... demani-ho al Govern de Madrid.

Dit això, li he de dir que aquest tema ens ocupa i el passat dia 9 de febrer vàrem trametre una carta dirigida al director general d'Aviació Civil referent a l'inici del procés de privatització de la torre de control de l'aeroport de Palma, és un procés que es va iniciar ja fa molt de temps, i hem sol·licitat

tenir tota la informació en relació amb les actuacions que es vagin posant en marxa per aquest projecte; sobretot pel que fa al futur laboral dels 55 treballadors amb què compta actualment la torre de control.

Estam permanentment en contacte amb la Direcció General d'Aviació Civil per conèixer el procés i garantir l'estabilitat laboral dels treballadors, perquè l'aeroport de Palma és una infraestructura d'interès estratègic per al conjunt de les Illes Balears i és una peça clau per a la nostra comunitat. Per tant, qualsevol actuació que es dugui a terme pot tenir repercussions des del punt de vista econòmic, social o laboral o de qualsevol índole.

Per tant, hem estat sempre i seguirem estant en contacte amb els responsables de gestió i la presa de decisions d'aquesta infraestructura aeroportuària, perquè, si el cas es fa sigui, sempre amb les màximes garanties, garantint l'estabilitat dels treballadors i que aquest procés no afecti el bon funcionament d'aquesta infraestructura aeroportuària.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Fuster.

EL SR. FUSTER I ZANOQUERA:

“Si acaso se hace”, vaya contestación, Sr. Conseller. Ni sí, ni no, ni todo lo contrario. ¡Qué curioso! Ustedes llegaron a este parlamento bailando la conga y se van a ritmo de la yenka. Mire, Sr. Conseller...

(Alguns aplaudiments)

... quiero decirle con toda claridad que son ustedes unos hipócritas, pero no unos hipócritas cualquiera, no, unos hipócritas a nivel profesional. Su hipocresía es supina. Con todo lo que ustedes han llegado a decir al Partido Popular cuando el Partido Popular ha privatizado algún servicio es digno de estudio, Sr. Conseller. Hay ciertos servicios que tienen que estar en manos del sector público por ser estratégicos, y este es uno de ellos.

Mire, ni la administración más privatizadora del mundo, que son los Estados Unidos de Norteamérica, permite que sus...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. FUSTER I ZANOQUERA:

... torres de control estén en manos privadas.

¿Sabe usted que este proceso de privatización compromete seriamente la cogestión aeroportuaria que nosotros siempre

hemos defendido y a la que nunca hemos renunciado? Creía que ustedes, también, Sra. Armengol, la torre de control de Palma es estratégica para Baleares, para nuestra economía, para nuestro futuro, para nuestra competitividad turística. ¿Por qué tantas prisas?, ¿qué hay detrás de todo esto?, ¿de verdad creen ustedes que se va a mejorar el servicio?, ¿quién lo va a gestionar, algún fondo de inversión privado rescatado hace poco por el Sr. Sánchez?

(Alguns aplaudiments)

Mire, Sr. Conseller, desde el Partido Popular vamos a estar pendientes de este tema porque es un tema fundamental y estratégico para el futuro de Baleares.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments i petit aldarull a la sala)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Fuster. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Mari i Ribas):

Gràcies, Sr. President. Miri, ja li he dit que el tema ens ocupa en la nostra feina, demanam informació, volem garantir els drets dels treballadors, el bon funcionament de la torre, que és la porta principal d'entrada.

No sé si se'n recorda, quan es va... Sap qui manava quan es va privatitzar la d'Eivissa?, però bé, deixem-ho estar.

Aquest govern...

(Remor de veus)

... aquest govern...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Mari i Ribas):

... a aquest govern li agrada més la gestió pública que la privatització. Són vostès els defensors de la privatització, i, si no, anem a la comunitat de Madrid amb la sanitat,...

(Remor de veus)

... amb els HPO, amb els bancs, les *joyas de la corona* que li deien del Govern: Repsol Telefónica, Tabacalera, Endesa..., tot això ho varen privatitzar quan governaven vostès.

Per tant, poques lliçons en aquest sentit.

Moltes gràcies.

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.5) Pregunta RGE núm. 1126/23, presentada per la Sra. María Asunción Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular, relativa a flexibilització en l'aplicació de la regla de *minimis*.

Cinquena pregunta, RGE núm. 1126/23, relativa a flexibilització en l'aplicació de la regla de *minimis*, que formula la diputada Maria Assumpció Pons i Fullana, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, senyores diputades i senyors diputats. A dia d'avui, les ajudes de l'Estat continuen estant limitades a Balears a 200.000 euros cada tres anys per la regla de *minimis*. Dia 18 d'octubre vam demanar al Govern de la Sra. Armengol que aprofitàs l'oportunitat del canvi de reglament d'aquesta norma per obtenir un règim específic per a Balears. Sra. Consellera, li deman avui quins resultats han aconseguit.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Té la paraula la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I RELACIONS EXTERIORS (Rosario Sánchez i Grau):

Gràcies, Sr. President. Sra. Pons, bon dia, el reglament de *minimis*, com bé ha dit, és un reglament de la Comissió Europea que estableix un llindar màxim d'ajudes que un estat pot donar a una empresa particular per preservar el mercat únic europeu; és un reglament que ara està en revisió i en el qual fem feina perquè tenguim un tractament específic per a les Illes.

Això va començar la passada legislatura, perquè mai no s'havia fet res amb el reglament de *minimis* i va començar la passada legislatura perquè hi ha 30 empreses a les Illes Balears de les 349 que, gràcies al règim especial reben ajudes al transport, que en aquests moments estan topades per *minimis*.

Què hem aconseguit fins ara? Col·laborant amb l'Estat hem ficat moltíssimes ajudes quan hi va haver la COVID, en el marc COVID, que vàrem estar fora del reglament de *minimis* i es varen donar ajudes al transport i a l'agricultura. Ara, en aquest moment, les ajudes al transport estan en el paraigües del règim temporal d'Ucraïna i això es mantindrà fins a final d'any, de moment fins a final d'any, mentre hi hagi el marc temporal estaran acollides aquestes ajudes i hem aconseguit una aliança amb les illes de la Unió Europea per defensar que les illes que no siguin ultraperifèriques hagin de tenir un tractament

específic, com es va visualitzar al Parlament Europeu davant de la comissària Vestager dia 25 de febrer, on totes les illes varen fer una acció coordinada de pressió perquè la comissió adopti un règim específic per a les illes en qüestió de *minimis*.

La participació del Govern també ha estat molt activa en totes les comissions o en totes les consultes que ha fet la comissió, no així la del Partit Popular, i també en la mobilització dels agents socials i econòmics.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I FULLANA:

Sí, gràcies, Sr. President. Sra. Consellera, el Govern hauria d'haver actuat amb molta més contundència per exigir i per fer entendre, primer al Govern de Pedro Sánchez i després a Brussel·les, que Balears no són territori continental ni tampoc regió ultraperifèrica, ni tan sols han complert el règim especial de 2019, on es diu que el Govern d'Espanya negociarà amb la Unió Europea la situació específica de Balears, perquè tot, a dia d'avui, continua igual.

Amb la regla de *minimis* en vigor, a Balears seguim tractats com a un altre territori del continent, de manera que no són compensats els nostres costos de la insularitat, però el més greu és que les mesures i els incentius fiscals del règim especial de 2019 continuen limitats per aquesta norma. D'aquesta manera, el seu REB queda en paper banyat.

Sra. Consellera, no ens torni dir al Partit Popular que ens afegim a aquesta reclamació, perquè aquesta legislatura hem presentat tres proposicions no de llei, la darrera dia 7 de febrer, per suprimir els límits de *minimis* que tant ens perjudica, totes tres, per cert, aprovades per unanimitat.

Li tornam a demanar, consellera, més diligència perquè el seu temps s'acaba ja, i serà el Govern de la Sra. Prohens el que, a partir de juny, afrontarà i resoldrà aquest problema.

Gràcies, Sr. President.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Té la paraula la consellera d'Hisenda i Relacions Exteriors.

LA SRA. CONSELLERA D'HISENDA I RELACIONS EXTERIORS (Rosario Sánchez i Grau):

Gràcies, Sr. President. El Govern del Partit Popular mai no ha aconseguit res per a la defensa de la insularitat...

(Alguns aplaudiments)

Es va aconseguir en aquest govern de les Illes Balears un règim especial amb un factor d'insularitat i amb un règim especial fiscal que vostès mai no varen aconseguir.

(Remor de veus)

Ara tenim el reconeixement de la insularitat a nivell estatal i el tendrem a nivell europeu.

Demà les Illes Balears seran el centre de la defensa dels interessos de les illes en tota la Unió Europea perquè hi ha l'assemblea de la Comissió de les Illes de la Conferència de Regions Perifèriques marítimes que presideix la presidenta Francina Armengol, vendrà el secretari d'Estat de la Unió Europea, vendrà el secretari d'Estat de les illes gregues, vendran diferents autoritats de la comissió, diferents autoritats regionals europeus i parlarem de *minimis* i parlarem d'un règim específic per a les illes en l'àmbit de la Unió Europea, cosa que mai no ha fet, ni a nivell estatal, el Partit Popular.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

La sisena pregunta, RGE núm. 1133/23, ha quedat ajornada per a la propera sessió plenària.

I.7) Pregunta RGE núm. 1118/23, presentada pel diputat Sr. Marc Pérez-Ribas i Guerrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a mesures del Govern per reduir la sensació de massificació.

Setena pregunta, RGE núm. 1118/23, relativa a mesures del Govern per reduir la sensació de massificació, que formula el diputat Marc Pérez-Ribas i Guerrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos. Té la paraula el Sr. Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gràcies, president. Sr. Conseller, “piensa globalmente, actúa localmente”, frase atribuïda a Jacques Ellul a principis del segle XX, que no puede ser más actual.

Tenemos un sistema turístico muy concienciado en la lucha contra el cambio climático, un sistema turístico balear con importantes inversiones en reducción de consumo energético, en descarbonización, en economía circular para eliminar residuos y potenciar el producto de proximidad.

Los turistas que escogen pasar sus vacaciones en nuestras islas deben saber que los días que están aquí generan menos consumo energético y menos residuos que en otros destinos, que están actuando localmente y pensando globalmente. Evitemos, por tanto, que la sensación de masificación generada por la falta de gestión en los flujos turísticos impida poner en valor esta realidad.

Comillas, “El Parlament de las Illes Balears insta al Govern de las Illes Balears a mejorar la gestión de los flujos turísticos en nuestras islas, estudiando los datos, resultados y consecuencias con la finalidad de permitir una gestión realista y optimizada”, cerramos comillas. Se trata de una propuesta de resolución presentada por el Grupo Parlamentario Ciudadanos y aprobada tras el debate de política general del pasado mes de octubre. Han pasado cuatro meses desde que recibieron el mandato del Parlamento y la nueva temporada se iniciará de manera inminente.

Sr. Conseller, ¿qué mejoras en la gestión de flujos turísticos plantea el Govern para reducir la sensación de masificación para esta temporada?

Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pérez-Ribas. Té la paraula el conseller de Model Econòmic, Turisme i Treball.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Presidente. Yo creo que hay meses de esta temporada que lo que pasa es que no es solo una sensación y, por tanto, hay que actuar sobre el nivel de turismo que llega a nuestras islas y lo hay que hacer con rigor y con gestión de los recursos públicos.

Usted me habla de qué se está haciendo y este gobierno, acto seguido, lo que hizo fue destinar 25 millones de euros a la gestión directa del agua a través del impuesto de turismo sostenible, algo que ustedes dijeron que sobra, porque para ustedes sobra el impuesto de turismo sostenible, han dicho que hay que eliminarlo, igual que el Partido Popular, hay que eliminar los recursos que nos permiten gestionar mejor.

Y le puedo decir una cosa, Sr. Pérez-Ribas: la danza de la lluvia, ya que usted hace citas, no tiene evidencias científicas de que funcione. Por tanto, es mucho mejor destinar recursos públicos del ITS, precisamente a reforzar nuestras infraestructuras de agua, poner más impuestos para poder gestionar mejor los recursos que tenemos. Y le puedo asegurar que me preocupa, porque no sé exactamente cuál es la postura de Ciudadanos, si respalda al Partido Popular cuando dice este fin de semana que Baleares necesita 110.000 plazas más en la bolsa de plazas. ¿Ciudadanos quiere 110.000 plazas más en la bolsa de plazas, que es la propuesta del Partido Popular para estas islas? ¿Creemos que necesitamos 110.000 plazas más en la bolsa de plazas?

¿Este es el debate turístico que quieren plantear los grupos de la derecha, cuando dicen que tienen que ir 90.000 plazas más de alquiler vacacional a bolsa de plazas y las 20.000 que hemos congelado? ¿Esa es la postura de Ciudadanos? ¿Cuando habla de gestión inteligente, habla de todo esto?, porque fueron ustedes los que también, en un debate este fin de semana, respaldaron esa postura y ustedes también respaldaron esa postura. Por tanto, aquí de lo que se trata de debatir realmente, es que cuando ustedes dicen no, gestionar inteligentemente los

flujos turísticos, pues metamos 110.000 plazas más en la bolsa de plazas a ver qué pasa. ¿Esta es la gestión inteligente?, mientras no tenemos recursos para agua porque ustedes no quieren ITS. ¿A qué lo fiamos, a la danza de la lluvia, a milagros o lo que hay que hacer es trabajar con seriedad?

Diga usted qué pretende hacer con estas 110.000 plazas turísticas, Sr. Pérez-Ribas.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Sr. Conseller, estoy un poco sorprendido por su respuesta. De lo que se trata en este parlamento, es de hacer una sesión de control al Govern. De lo que se trata en este parlamento es que usted conteste a la pregunta que yo le he hecho sobre gestión...

(Remor de veus)

... de flujos para evitar la sensación de masificación. Hablar en su respuesta de infraestructuras del agua, desde luego no corresponde al debate que estábamos teniendo y nosotros planteando con esta pregunta.

Lo que le pido es que desde luego no rehuya responsabilidades, que desde luego lo que no pueden hacer es que la mala gestión de los flujos turísticos y la sensación de masificación les pille desprevenidos. Lo que no puede ser es que ustedes luego digan que estos son efectos indeseados. Desde luego, Sr. Conseller, piense en global, actúe en local en la gestión de flujos turísticos. Y esto se resume, Sr. Conseller, en gestión y en digitalización...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Pérez-Ribas. Té la paraula el conseller de Model Econòmic, Turisme i Treball.

EL SR. CONSELLER DE MODEL ECONÒMIC, TURISME I TREBALL (Iago Negueruela i Vázquez):

Gracias, Sr. Presidente. Me hace mucha gracia cuando ustedes hablan así de que esto es digitalización e innovación, mientras que proponen 110.000 plazas más. Y yo sí le he contestado que la masificación no se produce con 110.000 plazas más. Le he respondido claramente. Es que sobran muchas plazas en nuestras islas, por eso las hemos congelado todas y hay que eliminarlas. Por eso el Partido Popular, igual que ustedes, cuando hablan de gestión del turismo, lo que dicen es gestiónese, pero metamos 110.000 plazas más en estas islas. Y este es el debate real sobre el turismo en nuestras islas, si vamos a crecer más o vamos a retirar plazas para ser igual de eficientes...

(Remor de veus)

... y este es el debate que ustedes rehuyen, porque no les gusta decir la verdad, que quieren más plazas turísticas, mientras hablan de...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Sra. Diputada, per favor! Sra. Cabrera! Sr. Conseller!

La vuitena pregunta, RGE núm. 1121/23, com hem dit abans, queda ajornada per a la propera sessió plenària.

I.9) Pregunta RGE núm. 1122/23, presentada per la diputada Sra. Margalida Durán i Cladera, del Grup Parlamentari Popular, relativa a compromisos en relació amb l'eliminació de barracons.

Novena pregunta, RGE núm. 1122/23, relativa a compromisos en relació amb l'eliminació de barracons, que formula la diputada Margalida Durán i Cladera, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Moltes gràcies, president. Molt bon dia, diputades i diputats. L'any 2016 es va presentar el Pla d'infraestructures educatives 2016-2023, pla que permetria la construcció i posada en marxa de 26 centres escolars nous. Just a la primera legislatura, deia el Sr. Conseller Martí March, que n'hi hauria 10 posats en marxa, 10 nous i que suposaria eliminar tots els barracons per a enguany, per a l'any 2023. Quan som a pocs dies d'acabar aquesta legislatura, creu el Sr. Conseller que ha aconseguit aquest objectiu que tenia?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Durán. Té la paraula el conseller d'Educació i Formació Professional.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I FORMACIÓ PROFESSIONAL (Martí Xavier March i Cerdà):

Moltes gràcies, president. Diputats, diputades. Sra. Durán, moltes gràcies per la seva magnífica pregunta. Miri, li donaré un parell de dades. L'evolució de les aules modulars és la següent: curs 15-16, 101 aules; curs 16-17, 107; curs 17-18, 120; curs 18-19, 95; curs 19-20, 94; curs 20-21, 119 pel tema COVID; 21-22, 99 per tema COVID; i actualment 94 aules modulars.

Nosaltres què hem fet? Durant aquests anys hem fet una inversió de 120 milions d'euros i a final de legislatura arribarem a 150. Quantes places noves hem creat durant

aquests anys? Hem creat més de 12.000 places escolars. Quants d'alumnes nous han vingut a les Illes Balears, des del punt de vista de la gent que ve d'altres comunitats autònomes o de l'estranger? Més de 12.000 alumnes. Per tant, hem hagut de fer tota una feina per intentar integrar a les nostres aules, tots aquests alumnes que venien. Nosaltres som conscients, evidentment, que realment no duim la velocitat adequada. Però la creació de 12.000 places escolars, no és més que l'expressió d'aquesta voluntat d'arribar a llevar aules modulars, unes aules modulars que en aquests moments estan escolaritzant l'1,5% de la població escolar de les Illes Balears.

Per tant, nosaltres tenim en aquests moments, dins el Pla d'infraestructures, una sèrie de previsions sobre la llevada d'aules modulars. Entre les obres de Joan Veny, Damià Huguet, Fornalutx, Blai Bonet, Pau Casanoves, Llevant, Voramar, Marc Ferrer, Rosa dels Vents, Mare de Déu del Toro, Sant Miquel i Els Molins, llevarem la quantitat de 35 aules modulars. Aquesta no és una utopia, és una previsió real, en funció de les inversions que tenim.

Per tant, Sra. Durán, jo li puc assegurar que les aules modulars són unes aules que realment estan en condicions bones, si vostè visita qualche aula modular veurà que tenen aire condicionat, calefacció, wifi, etc. Vostè no visita molts de centres, ja ho sabem, parla sempre d'oida, però li puc assegurar que estam una mica en aquesta situació.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula la Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Sr. Conseller, després de la seva magnífica resposta -i a més dir-li que no sabia que vostè em donaria permís per visitar centres als diputats d'aquesta..., no ho sabia, perquè que jo sàpiga vostès no autoritzen que els diputats visitem centres-, ... li dic, Sr. Conseller, vostè va fer un pla i el va fer vostè, fa vuit anys que governa, no em digui les aules modulars que llevarà. Ara, en aquest moment tenim més aules modulars que l'any 2015, i això és una certesa. I si en aquest moment puntual no en té més, és perquè també li queden desertes les licitacions dels barracons.

Li dic, Inca hauria d'estar acabat i no està ni començat i l'únic que hi ha en el pati, any rere any que ha crescut, són els barracons. A Campos hi ha vuit barracons al pati, no tenen sala de biblioteca, no tenen sala de professors i han hagut de fer classe de religió al pati. A Sa Pobla, vostè hi va anar l'any 2019 a fer campanya electoral i sap què els va dir?, que l'any 2021 tendrien un col·legi meravellós i el que tenen ara és un sembrat, allà on regularment hi passa un tractor.

Miri, altres centres que tampoc no estan fets. No està fet el CEIP de Can Picafort, ni el nou centre de Caimari, ni a Santanyí el Blai Bonet que vostè deia ara, ni l'ampliació del Col·legi Públic de Sant Miquel a Son Carrió, ni és ni el centre

d'Artà a la Colònia de Sant Pere, ni a Palma que s'havia de fer nou CEIP Palma B, o l'Institut de Son Ferriol, a Lluçmajor l'IES de Maioris, a Andratx l'ampliació de l'escola de S'Arracó, el centre nou de Bunyola, a Algaida una ampliació de 3 a 5 anys. A Menorca no s'ha fet ni el CEIP Estació Marítima a Ciutadella, ni el CEIP de Maó, ni el Conservatori de Menorca. A Eivissa no s'ha fet ni l'Institut d'Eivissa, ni el CEIP d'Eivissa, ni el CEIP Santa Eulària, ..., etc.

Aquesta és la seva gestió, aquest és el seu balanç, Sr. Conseller. I perquè vostè no ha fet aquestes infraestructures educatives, a què vostè es va obligar, per això ara tenim més barracons que mai en aquesta comunitat autònoma, quan hem tingut més doblers que mai, tant d'ITS, com de fons europeus. Aquest barracons "xulíssims" -que vostè em diu- són una estafa de qualitat educativa. Ja sabem que a vostès els agraden molt els *containers* i els contenidors, primer hi varen posar els alumnes i ara hi volen posar també les persones a viure.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Durán. Té la paraula el conseller d'Educació i Formació Professional.

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I FORMACIÓ PROFESSIONAL (Martí Xavier March i Cerdà):

Sra. Durán, la realitat és la realitat, 2.500 professors, 2.500 professors nous, baixada de ràtios, baixada de ràtios...

(Remor de veus)

... baixada de ràtios....

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Durán, per favor!

EL SR. CONSELLER D'EDUCACIÓ I FORMACIÓ PROFESSIONAL (Martí Xavier March i Cerdà):

... millora de les infraestructures educatives, més obres a gairebé 96 centres educatius de les Illes Balears. Tots els indicadors estan millorant, cosa que no feien amb vostès. Vostès, el govern de les retallades i la persecució dels directors...

(Remor de veus)

Aquesta és la seva política.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

La desena pregunta, RGE núm. 1130/23, ha quedat ajornada per a la propera sessió plenària.

I.11) Pregunta RGE núm. 1196/23, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Gómez i Gordiola, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a agressions als treballadors en els serveis i a les instal·lacions dependents del Servei de Salut.

Onzena pregunta, RGE núm. 1196/23, presentada en substitució de la RGE núm. 1132/23, relativa a agressions als treballadors en els serveis i a les instal·lacions dependents del Servei de Salut, que formula el diputat Juan Manuel Gómez i Gordiola, del Grup Parlamentari Ciudadanos. Té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president. Molt bon dia a tothom. Salut, consellera, que em consta que està poc deteriorada. Permeti'm..., no ho dic amb cap ironia, no, ho dic ben seriosament. Em permeti una introducció a uns fets rellevants.

Dijous 9 de febrer: *“Ataca con unas tijeras a un facultativo en un centro de salud; el acusado ya había provocado incidentes de varios conflictos con médicos, con amenazas de muerte, según ha explicado la policía”*; 13 de febrer: *“Agresión a una trabajadora del servicio de limpieza del Hospital Psiquiátrico por parte de un interno que, supuestamente, se encontraba en régimen de aislamiento. Fue abordada por la espalda y le propinó una brutal paliza, provocándole graves lesiones por las que tuvo que ser ingresada de urgencia”*, informació dels mitjans de comunicació; informació dels representants dels treballadors i dels sindicats: *“Los representantes sindicales denuncian que la trabajadora agredida se encontraba absolutamente sola, sin que ningún sanitario estuviera presente para controlar a los internos, y que se desplazase con la única luz que le dispensaba su propio teléfono móvil. Muchos incidentes se vienen registrando en dicho centro hospitalario como consecuencia de los deficientes controles a los internos, y que se va agravando como consecuencia, también, de las obras que se están llevando a cabo y que provocan en hospital una insuficiente iluminación, falta de señalización y difícil acceso a los edificios. La junta de personal del Área de Ponent ha denunciado ante Inspección de Trabajo las deficientes condiciones en que se encuentran los trabajadores del hospital y la falta de personal sanitario, necesario e insuficiente.”*

Denúncies reiterades que coneixia el director general de l'ib-salut i el director gerent de l'Hospital Son Espases.

“Profesionales y sindicatos denuncian que ni desde la Conselleria de Salud ni el ib-salut se hayan pronunciado al respecto hasta dos días después, condenando los hechos y poniendo a disposición de la agredida a través de un comunicado ofreciendo el apoyo psicológico, aplicando el protocolo”. Són declaracions -com li deia- dels afectats.

Per tant, davant d'aquests lamentables successos -que condemnam des de la nostra formació política- i altres que els han precedit: considera vostè, consellera, que es dona una

resposta adequada i integral enfront de les agressions i els riscos que sofreixen els professionals dels serveis de les instal·lacions sanitàries?

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Bon dia a tothom, Sr. Diputat. El primer que vull dir és manifestar, evidentment, lamentar profundament aquesta agressió que va patir la treballadora del servei de neteja de l'Hospital Psiquiàtric.

Des de la gerència de l'Hospital Son Espases, que també és gerència de l'Hospital Psiquiàtric, el gerent va visitar a aquesta treballadora per posar-se a disposició de la família amb tot el suport necessari. El protocol d'agressions s'ha posat en marxa, se li ha donat suport a aquesta treballadora, tant psicològic com suport jurídic, és el que s'ofereix en aquestes situacions a tots els treballadors, siguin propis o siguin d'empreses externes i, així mateix, el servei de seguretat ha iniciat una investigació, ha obert una investigació, per aclarir què és el que va succeir la setmana passada.

Des de l'any 2015 són moltes les mesures: s'ha aprovat un Pla d'agressions per part dels comitès de seguretat i salut, on hi ha representació sindical, està aprovat i està en marxa; s'ha dotat de més personal de seguretat; de formació en situacions de risc, i donar suport a les denúncies i suport psicològic, i així com a acompanyament a les víctimes.

El que li puc dir és que, evidentment, des dels serveis sanitaris, tolerància zero enfront de les agressions.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Consellera, el seu departament ha reaccionat tard i quan s'han reconegut ja els fets. Li demanam que assumeixi la iniciativa de supervisar personalment el que està passant a les obres, i exigir les responsabilitats que pertoquen, perquè és seguretat laboral denunciar a la Inspecció de Treball.

Li demanam que revisi els protocols perquè fallen. Hi havia una persona que va acudir a un centre de salut que ja havia tingut antecedents d'agressions i amenaces de mort als professionals; li demanam que també demani una disculpa explícita als familiars i als treballadors, perquè s'han de responsabilitzar, consellera, evidentment, d'aquestes actuacions

i de la manca d'actuació contundent sobre aquest tema; i, sobretot, per favor, faci les reformes per evitar riscos de salut laboral a l'Hospital Psiquiàtric.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. Té la paraula la consellera de Salut i Consum.

LA SRA. CONSELLERA DE SALUT I CONSUM (Patricia Juana Gómez i Picard):

Gràcies, president. Tant de bo, Sr. Diputat, poguéssim qualque dia parlar d'erradicació de la violència a la societat. Tant de bo poguéssim parlar d'això. Jo el que li puc dir és que s'han posat molts de mecanismes en marxa. Tenim mesures de seguretat molt millorades en els centres de salut, que és on es produeixen més agressions; també el fet que es considera un atemptat contra l'autoritat, treballat amb el Govern d'Espanya, això ha motivat una pena de presó de sis anys, en el cas d'una agressió a una metgessa d'un centre de salut de Palma; continuem treballant en aquest sentit, i hi continuarem treballant.

I quant a les obres, s'han contractat auxiliars de suport perquè indiquin millor per on es pot passar i per on no; sabem que és molt molest, fer feina a un entorn on estan fent obres, també, esperam que les obres acabin prest i que, realment, després sigui un espai molt més saludable, que també era molt necessari.

Jo tenc un dubte, Sr. Diputat, vostè creu que si se centralitzen les competències en matèria de salut, aquestes situacions milloraran? Jo crec que no.

Gràcies, president.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

I.12) Pregunta RGE núm. 1124/23, presentada pel diputat Sr. Juan Manuel Lafuente i Mir, del Grup Parlamentari Popular, relativa a cost del servei d'acompanyament de menors en els vols interilles.

Dotzena pregunta, RGE núm. 1124/23, relativa a cost del servei d'acompanyament de menors en els vols interilles, que formula el diputat Juan Manuel Lafuente i Mir del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. President. Buenos días, señoras y señores diputados. El anuncio de Air Europa de no operar entre Mallorca-Menorca y entre Mallorca-Ibiza, además de ser una mala noticia por la disminución de la oferta, además de ser una mala noticia sobre todo para sus trabajadores, que se ven

afectados por esta situación, afecta a un servicio de gran importancia y de cohesión de nuestra comunidad autónoma, de personas que normalmente se tienen que desplazar, no por capricho sino por necesidad, como es el traslado de menores entre Mallorca y Menorca y entre Mallorca e Ibiza.

Hasta ahora Air Europa prestaba este servicio a mejor precio -a un precio de 5 euros suplementarios- y, a partir del momento en que Air Europa deja de prestarlo, el precio pasa de 5 a 90 euros, que es el precio que tiene Air Nostrum.

Al ser un problema importante y sobre todo para las personas afectadas, preguntamos al Govern qué solución le ve a esta situación, que creemos que es injusta.

Muchas gracias.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Mari i Ribas):

Moltes gràcies, Sr. President. Sr. Lafuente, els vols interilles -com vostè ha dit- són un servei bàsic per als residents d'aquesta comunitat i des del Govern de les Illes Balears sempre estam pendents de com va aquest servei, en general, en tot el que li afecta.

Tenim un contacte permanent, directe i molt estret amb totes les companyies operadores, i això ens permet reaccionar ràpid. És ver que Air Europa ha fet un canvi d'operativa en els vols interilles i sabérem que el servei d'acompanyament a menors podria variar; també fèrem un contacte ràpidament amb UEP!Fly, per conèixer els serveis que oferia amb la implantació d'un acord de codi compartit, que també ha anunciat que faria amb Air Europa, a partir de dia 26 de març de l'any 23; és a dir, des de dia 26 de març operaran les dues companyies però és probable que aquest codi compartit doni més presència a UEP!Fly en aquests vols; i fruit d'aquestes converses, els directius d'UEP!Fly confirmaren que inclouran en els seus serveis també el servei d'acompanyament a menors en els vols interilles, i així ho vàrem comunicar des de la conselleria, ja fa dies, aquesta notícia va sortir -pens recordar- un diumenge i el dilluns ja vàrem fer un comunicat en aquest sentit, perquè havíem fet aquestes converses.

Per tant, UEP!Fly aplicarà la mateixa tarifa que tenia Air Europa; el problema és que Air Europa també havia pujat -a partir de l'1 de febrer- dels 20 euros que tenia, a 80, amb el descompte de resident que és una mica més barat i, per tant, no són les xifres que vostè mencionava.

Gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Lafuente.

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gràcies, Sr. President. Gracias, Sr. Conseller, por su información. Efectivamente, ustedes se han movido rápido, pero se han movido rápido en hacer la nota de prensa. La nota de prensa salió el viernes pasado, una vez diversos grupos parlamentarios habíamos planteado preguntas en este parlamento, y una vez los usuarios manifestaban la queja ante esa situación.

Y su solución, su solución, que es anunciar que Air Europa y UEP!Fly están negociando tener un código compartido, no es una solución, Sr. Conseller. Es un parche que no soluciona el problema, porque UEP!Fly vuela una sola vez, y hasta el 26 de marzo no entra en posible... si se ponen de acuerdo en el código compartido, porque ustedes lo que anuncian es que las dos compañías están -esa es su rapidez y su eficacia-, el hacer la nota de prensa diciendo que las dos compañías están negociando.

Por tanto, su propuesta no es ninguna solución, su propuesta aún es más preocupante, teniendo en cuenta que ustedes tienen el Govern más caro de la historia, con una Dirección General de Transporte Aéreo que, aparte de hacer notas de prensa, lo que debería hacer es solucionar el problema de los ciudadanos.

Les insto a que hagan una posibilidad, insten a negociar con Air Nostrum, que recibe una cantidad muy importante de subvenciones, que es servicio público, que es la que tiene frecuencias de verdad y es la que podría dar solución, y que hagan, si no, un convenio o una solución para bajar el precio de Air Nostrum, eso sí que daría solución. Les doy hasta la posible vía de trabajo.

Lo que ustedes han hecho es una nota de prensa que, simplemente, sirve para quedar bien, pero que no soluciona el problema para los ciudadanos.

Pero es su forma de gobernar, así suelen trabajar ustedes.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Gràcies, president. Sr. Lafuente, nosaltres hem fet la nota de premsa, efectivament, per dir i informar de les gestions que havíem fet, i així s'ha fet en relació amb les converses que tenim amb totes les companyies que operen, les companyies que operen el servei de menors, per cert, algú deia que no es prestava o que deixaria de prestar-se i que l'única companyia

que el prestava seria molt més car. Això és el que deien vostès i que no hi podíem accedir.

I parlen de 90 euros sense tenir en compte el descompte de resident. També, en fi, crec que es podria explicar una mica millor, perquè els 5 euros tampoc no són els 5 euros, són els 20 que tenia, aplicant-hi el descompte de resident. Per tant, passar de 5 a 90, en fi, no és exactament així.

I llavors nosaltres fem la nota de premsa i fem les gestions perquè UEP!Fly, que és qui farà el codi compartit amb Air Europa, també presti aquest servei, perquè, en principi, el servei d'acompanyament, fins on jo sé, no és obligat, hi ha companyies que no ho fan.

Per tant, Sr. Lafuente, hem fet feina, hem fet gestions amb les companyies, els operadors tenen contacte amb el Govern i fem...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

(Alguns aplaudiments)

I.13) Pregunta RGE núm. 1134/23, presentada pel diputat Sr. Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt, relativa a mesures per garantir el manteniment del servei d'acompanyament de menors en els vols interilles.

Tretzena pregunta, RGE núm. 1134/23, relativa a mesures per garantir el manteniment del servei d'acompanyament de menors en els vols interilles, que formula el diputat Josep Castells i Baró, del Grup Parlamentari Mixt. Té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President, bon dia a tothom. Bon dia, Sr. Conseller. Continuant amb el mateix tema, jo valor molt positivament les gestions que vostès han fet per aturar el cop de l'impacte que aquestes famílies que necessiten aquest servei, que a ningú se li escapa que és absolutament essencial, doncs rebim una resposta immediata.

Però, pens, que... li he de dir que és una reacció insuficient, està molt bé, bons oficis, línies obertes amb les companyies aèries, però aquest tema s'ha de solucionar de forma estructural, Sr. Conseller. I per resoldre'l de forma estructural, no hi ha més remei que, no parlar amb les companyies, sinó parlar amb l'autoritat competent, que és la Direcció General d'Aviació Civil i modificar l'acord del Consell de Ministres, de 21 de novembre del 2003, que és el que declara les obligacions de servei públic. Perquè crec que la problemàtica que aquestes famílies han posat damunt la taula és que hi ha un servei que era vulnerable, i que en el moment que una companyia ha deixat de prestar-lo, amb la satisfacció que ho feia fins ara, aquestes famílies es queden desemparades.

Per tant, jo crec que hauríem de continuar fent feina en aquest tema. No n'hi ha prou que una companyia, això és absolutament insuficient, presti aquest servei de forma satisfactòria, ha de ser un servei obligatori amb un preu regulat. I per fer això no hi ha més remei que fer gestions amb la Direcció General d'Aviació Civil i modificar la normativa que s'aplica.

M'agradaria saber si treballen en aquest sentit i si pensen fer altres gestions respecte d'això.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Gràcies, president. Gràcies, Sr. Castells, també per l'interès i la pregunta, sé el que varen manifestar vostès ràpidament, i nosaltres, coneixedors d'aquest tema, com he explicat abans al Sr. Lafuente, doncs hem fet distintes gestions per intentar solucionar-ho.

Però vostè mateix, també, bé, vostè planteja una cosa addicional, que és: escolti, això no ho podem tenir subjecta a què es posi o es deixi de prestar aquest servei, hauríem d'incloure'l també a l'Obligació de Servei Públic, supòs que vol dir dins el preu i dins l'obligació que es faci, no? Supòs que vol dir això.

Efectivament, bé, l'Obligació de Servei Públic ara es troba fixada en uns preus màxims interilles, però aquesta qüestió de l'acompanyament, com moltes altres coses de serveis que presta addicionals, no hi estan incloses. Per tant, és un repte que ens posen per davant de pensar si això es pot incorporar.

Jo crec que sí que s'hauria d'incorporar, perquè és un tema important, tot i que s'hauria de fixar exactament el què, segons alguns protocols de companyies no tothom... fins a 2 anys es poden acompanyar amb els seus pares; a partir d'aquesta edat i fins als 14 sí que han de menester acompanyament; a partir de 14, si tenen totes les condicions, ja poden anar tots sols, etc. Vull dir, hi ha tota una qüestió que crec que s'ha de treballar, i aquest era un tema que fins que no s'ha posat damunt la taula, i segurament perquè hi havia una companyia que prestava un servei molt barat, a un molt baix preu, no s'havia posat de manifest.

Per tant, ara sí que ho farem, i seguirem fent feina per fer possible que aquest servei, primer, se segueixi prestant, perquè és important, i, segona, sigui a un preu raonable per als nostres ciutadans. I això serà la nostra feina.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Gràcies, Sr. President. I gràcies per la seva resposta, Sr. Conseller. L'acord que li he citat, l'acord del Consell de Ministres, de 21 de novembre del 2003, que és el que declara les obligacions de servei públic interilles, estableix les condicions generals d'aquest servei i parla d'horaris, parla de la capacitat, parla de freqüència i parla també de l'import de les tarifes i del seu preu màxim, al qual després s'hi aplica el descompte de resident.

I parla sobre les tarifes que cobrirà a tots els serveis aeris regulars, que és una expressió una mica ambigua, perquè no se sap si incorpora o no incorpora el servei d'acompanyament. Però, si fem una interpretació sistemàtica de la normativa, sí que l'incorporaria, perquè el Reial Decret 1316/2001, que és el que regula el descompte de resident, diu que s'aplicarà en els serveis aeris regulars i altres serveis auxiliars. I, de fet, com vostè ha dit abans, a la pregunta anterior del Sr. Lafuente, vostè ha reconegut que a aquesta tarifa se li aplicava el descompte de resident, la qual cosa a mi em fa entendre que és una tarifa de servei regular i, per tant, entraria dintre de la tarifa, hauria d'entrar dintre de les tarifes regulades a l'acord del Consell de Ministres.

Però, per tant, el que hem de fer, Sr. Conseller, és treballar per clarificar aquesta qüestió i assegurar-nos que l'acord del Consell de Ministres, que regula les obligacions de servei públic, recull aquest preu.

A mi m'agradaria que vostè es comprometés, Sr. Conseller, a fer una gestió amb la Direcció General d'Aviació Civil en aquest sentit. Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Gràcies, Sr. President. Efectivament, Sr. Castells, el meu compromís, el compromís d'aquest govern hi és, és un tema important per a la nostra comunitat i per a la nostra gent, i així farem feina.

Però, de tot el que vostè m'ha explicat, efectivament, que regula l'obligació de servei públic, el que li he dit és que el preu d'aquest servei addicional o d'aquesta taxa addicional per custòdia, no hi està posat. Què se l'hi aplica el descompte de resident? Evidentment, perquè les companyies l'apliquen, però l'obligació de prestar-lo és una gestió que s'ha de fer, igual que determinats serveis especials d'equipatges de coses, ho poden fer o no ho poden fer les companyies.

Per tant, es tracta d'abundar en aquesta matèria, fer feina perquè sigui possible, i si podem incorporar-ho en aquest contracte o a aquesta normativa fer-ho, perquè tinguem garantit aquest servei, que em sembla important.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

I.14) Pregunta RGE núm. 1120/23, presentada pel diputat Sr. José Luis Camps i Pons, del Grup Parlamentari Popular, relativa a llistes d'espera per accedir a un habitatge.

Catorzena pregunta, RGE núm. 1120/23, relativa a llistes d'espera per accedir a un habitatge, que formula el diputat José Luis Camps i Pons, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I PONS:

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, Sr. Conseller. Han hagut de passar quasi vuit anys perquè l'IBAVI faci una simple actualització informàtica de les llistes d'espera, açò a una empresa qualsevol els directrius ja serien fora, perquè no entenem con en una cosa tan senzilla i bàsica com aquesta vostès s'hagin torbat vuit anys.

Sr. Conseller, vostè considera que són contraproductius per a les llistes d'espera els canvis legislatius que ha fet durant aquesta legislatura? Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

Moltes gràcies, Sr. President. Cap dels canvis que s'han fet són perjudicials per als usuaris ni per als ciutadans d'aquesta comunitat. Jo, en realitat, agraesc aquesta pregunta per poder explicar la magnífica feina que hem fet en aquest sentit.

Hem canviat el sistema de registre de demandants d'habitatges protegits, que ens ha permès adjudicar molt més ràpidament els nous habitatges que tenim. Abans estàvem una mitjana de tres mesos en adjudicar un habitatge, ara estam 15 dies. És un procés d'actualització de la demanda de l'habitatge de protecció pública que vàrem engagar a principis de l'any 2022 i que l'hem culminat ara.

El nou registre, el que estableix és que qui es vulgui inscriure al Registre de demandants de l'IBAVI ha d'aportar tota la documentació des de l'inici. Per tant, hem aconseguit tenir una llista més ajustada a la realitat amb l'objectiu d'adjudicar d'una forma molt més àgil. Per tant, els canvis que fem en l'aplicació de la normativa beneficien la gent que necessita d'aquesta facilitat del Govern.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller. Té la paraula el Sr. Camps.

EL SR. CAMPS I PONS:

Gràcies, Sr. President. Segons una enquesta del CIS el desembre de 2022 gairebé el 90% està insatisfet amb l'actual política d'habitatge. Catorze modificacions legislatives en quatre anys, entre els motius pels quals el sector considera que ha pujat tant el preu de l'habitatge a les Balears.

Sr. Marí, fa un mes el sector de la construcció de les Balears s'unia per mostrar el seu rebuig absolut a la política urbanística d'habitatge dels darrers vuit anys. Si tenim en compte que el dèficit d'habitatge a Balears és de més de 20.000 habitatges, al ritme actual és impossible compensar la manca d'habitatge. Vostè és conscient que a aquest ritme és impossible que baixin les llistes d'espera? L'INE fa uns mesos anunciava que a les Balears la seva població creixerà els propers quinze anys en 306.000 persones. Quin és el seu pla de xoc? O ho estan pensant encara?

Sr. Conseller, vostè no és conscient que construir 3.000 habitatges nous cada any no és suficient? Els experts els indiquen que han de construir com a mínim 7.000 habitatges cada any. Per què vostè, Sr. Conseller, pensa que els preus es disparen any rere any els lloguers i la compra d'habitatges? Per les seves polítiques fracassades. Aquí els únics que surten beneficiats són els rics i els súper rics, amb les polítiques de la Sra. Armengol i les seves polítiques, Sr. Conseller, perquè són els únics que poden comprar i poden llogar al preu que sigui.

Les seves polítiques fracassades d'anuncis com els contenidors, d'anuncis com podem privar la compra dins el mercat europeu dels estrangers, etc., ja sabem quines solucions tenen per als ciutadans de les Illes Balears. Vostès són incapaços d'escoltar les propostes que fa el Partit Popular: redueixin l'enorme càrrega fiscal, donin garanties de seguretat jurídica, aprofitin deduccions d'IRPF, donin sortides als edificis obsolets perquè es pugui generar habitatge, reconeguïn els increment de densitat dels edificis per evitar la construcció en sòl...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps.

(Alguns aplaudiments)

Té la paraula el conseller de Mobilitat i Habitatge.

EL SR. CONSELLER DE MOBILITAT I HABITATGE (Josep Marí i Ribas):

És mal de fer fer-los gust a vostès. El procés d'adjudicació s'alentia molt quan teníem tot aquest procés, com abans, però ara ho hem millorat molt amb la millora que hem fet de tot el sistema. Tenim unes llistes actualitzades. Bé, a Mallorca 3.400 peticionaris, a Menorca 441, a Eivissa 781, a Formentera 32.

Es continua fent política d'habitatge, continuam construint, mal els pesi a vostès. Augmentarem el parc públic d'habitatge un 72% en relació amb el que havíem fet els darrers trenta anys donant més ajudes que mai. Ja li he contat moltes vegades. A vostè li pareix que això és insuficient i és una política fracassada.

La política fracassada és la que existiria a aquesta comunitat si féssim allò que vostès demanen, que el seu partit fins i tot vota en contra de cessions... No hi ha cap ajuntament del Partit Popular que hagi cedit terrenys, almenys a Eivissa, voten en contra de les cessions. Amb les seves tècniques no tendríem cap ni un d'habitatge a aquesta comunitat. Aquesta és la realitat, Sr. Camps, per molt que vostè digui.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Conseller.

La quinzena pregunta, RGE núm. 1123/23, ha quedat ajornada per a la propera sessió plenària.

I.16) Pregunta RGE núm. 1127/23, presentada per la diputada Sra. Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular, relativa a efectes de la Llei del “només sí és sí”.

Setzena pregunta, RGE núm. 1127/23, relativa a efectes de la Llei del “només sí és sí”, que formula la diputada Maria Núria Riera i Martos, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Gràcies, president. A dia d'avui hi ha 544 delinqüents sexuals que s'han beneficiat amb la Llei del “*sólo sí es sí*” i, d'aquests, 48 han quedat en llibertat. Una llei d'Irene Montero, sí, però també una llei de tots vostès, socialistes, que la varen aprovar. I una llei, sobretot, de Francina Armengol que li ha donat suport sempre des del primer moment. L'única presidenta socialista que a dia d'avui encara la defensa i és capaç de dir que és una bona llei, encara que hi hagi en llibertat delinqüents sexuals en aquesta comunitat. S'ha d'estar molt allunyat de la realitat, senyors del Govern, per dir que és una bona llei quan ha beneficiat tants d'agressors.

Per tant, volíem saber, a partir de quants d'agressors sexuals beneficiats deixaran vostès de considerar que la Llei del “*sólo sí es sí*” és una bona llei?

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Moltes gràcies, Sr. President. Bon dia, senyors i senyores diputats. Bon dia, Sra. Riera. Aquesta llei és una bona llei, i li torn a repetir, té un efecte indesitjat, a més, té un efecte indesitjat que rebutjam i que en aquest moment està en el Congrés dels Diputats perquè es pugui resoldre i es pugui corregir. Però és una bona llei perquè aquesta llei, per primera vegada, fa una protecció integral a les víctimes. Aquesta llei, per primera vegada, obliga totes les comunitats autònomes i aquesta illa..., aquestes illes tendran quatre centres de crisi per atendre les dones víctimes de violència sexual 24 hores del dia obert 365 dies a l'any. Aquesta llei és una bona llei perquè qualifica la violència sexual com a violència masclista. És una bona llei que permet que es recullin les proves biològiques d'una violació sense que la dona hagi d'haver denunciat prèviament. És una bona llei que protegeix les dones, que té un efecte indesitjat.

I, Sra. Riera, vostè fa en aquest cas el que ha fet el Partit Popular sempre, no ha estat mai al costat de les dones. En aquest cas no està al costat de les dones, únicament utilitza el dolor de les dones. No va estar amb les dones a les ja tres lleis d'avortament, perquè ha votat en contra de les tres. No ha estat amb les dones a la Llei del divorci...

(Alguns aplaudiments)

... no ha estat mai amb les dones. I ara neguen el dret a l'avortament. A més, volen torturar les dones quan hagin de prendre la difícil decisió d'avortar. Això és el Partit Popular.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera. Té la paraula la Sra. Riera.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

Miri, Sra. Garrido, el Partit Popular hem estat molts clar amb el dret de les dones a l'avortament, molt clars, encara que ha de ser la darrera opció i han de protegir vostès més la maternitat.

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

La pena és que vostès no són clars, no amb els drets de les dones, no són clars ni amb el respecte a les dones...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

(Petit aldarull)

... perquè en un tema tan important, com que hi ha 500 violadors i agressors beneficiats, vostès ignoren el mal que fan a les dones. I això és una falta de respecte...

... li ha posat una querella per malversació...

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

... als drets de les dones i a les mateixes dones.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Miri, Sra. Garrido, vostè no ens ha contestat perquè no ens sap contestar. Ni un sol violador ni agressor beneficiat es mereix que vostè digui que aquesta és una bona llei, cap ni un. Ni una sola dona perjudicada i víctima d'una agressió sexual es mereix que vostè digui que aquesta és una bona llei, cap ni una, perquè això és una falta de respecte total cap a les dones. La seva supèrbia els impedeix demanar perdó, només ara que veuen a les enquestes que cauen en picat presenten una modificació, només per quedar bé.

... per tràfic d'influències. La interventora li ha remès aquesta querella per coaccions. Qui assumirà, la responsabilitat, Sra. Riera? qui assumirà la responsabilitat, Sra. Riera?

(Remor de veus i aldarull)

Expliqui'm per què...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

Sra. Garrido, deixin de donar espectacles dins el seu govern d'esquerres, deixin de barallar-se i aprovin ja aquesta modificació i carreguin-se aquest nyap, perquè és un nyap jurídic. Perquè, si no, digui'm, què passarà demà, Sra. Garrido, si un d'aquests violadors que hi ha al carrer, a Mallorca o a Eivissa, torna a fer mal a qualque dona? Assumirà vostè la responsabilitat política? L'assumirà la Sra. Armengol? No...

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Expliqui'm per què, Sra. Riera, expliqui'm per què en el moment en què centenars d'empreses a Eivissa tancaven per la pandèmia, vostès feien el que fan sempre: ajudar els amics.

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... no l'assumiran perquè aquest és el seu feminisme, el de vestir-se de morat i després només beneficien els agressors. Idò, deixin-nos a les dones en pau que ens cuidam millor totes soles, i ho farem també millor amb un altre govern a partir de dia 28 de maig.

Aquest govern sí que va ajudar les empreses. Vostès varen ajudar els amics. Donin explicacions d'això. Això és el que vostès han d'explicar. Aquesta...

Gràcies, Sr. President.

(Se sent el timbre de tall de micròfon)

(Algunes aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

EL SR. PRESIDENT:

(Algunes aplaudiments i remor de veus)

Gràcies, Sra. Riera. Té la paraula la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat.

EL SR. COSTA I COSTA:

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Sr. President... Sr. President, deman la paraula, en virtut de l'article 81.3 del Reglament per afectar el decòrum del grup parlamentari.

Moltes gràcies, Sr. President. Sra. Riera, vostès estan tan a favor de l'avortament com que varen mantenir el recurs dotze anys davant el Tribunal Constitucional...

EL SR. PRESIDENT:

(Algunes aplaudiments)

Té un minut, Sr. Costa.

... aquesta és la manera d'estar-hi a favor.

EL SR. COSTA I COSTA:

Sra. Riera, li he contestat expressament la seva pregunta. Qui no contesta a aquesta cambra i no contesta als ciutadans de Balears és el Partit Popular que no contesta que el Sr. Vicent, veig que se n'ha anat ara, que no contesta per què la Fiscalia Anticorrupció li ha posat una querella per malversació...

Senyors de la bancada de l'esquerra i del Govern de les Illes Balears, s'ha d'estar molt, molt, molt desesperat, s'ha d'estar molt nerviós per venir aquí, a aquest parlament, a muntar infàmies i boles que vostès mateixos... a l'oficina socialista anticorrupció varen muntar...

EL SR. PRESIDENT:
Sr. Costa,...

EL SR. COSTA I COSTA:
... contra el president...

EL SR. PRESIDENT:
Sr. Costa,...

EL SR. COSTA I COSTA:
... del Consell Insular d'Eivissa...

EL SR. PRESIDENT:
Sr. Costa,...

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÙBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):
Sr. President,...

(Se sent el timbre de tall de micròfon)

EL SR. PRESIDENT:
Sr. Costa, li he donat la paraula per un motiu concret i vostè està utilitzant la paraula per un altre fet...

(Remor de veus)

Continuam el plenari...

EL SR. COSTA I COSTA:
Sr. President, ... Sr. President, ...

EL SR. PRESIDENT:
Sr. Costa, li he donat temps...

EL SR. COSTA I COSTA:
He demanat la paraula...

EL SR. PRESIDENT:
No, perdoni, ...

EL SR. COSTA I COSTA:
... per fer referència...

EL SR. PRESIDENT:
... jo li he donat la paraula...

EL SR. COSTA I COSTA:
... al que ha dit la Sra. Garrido...

EL SR. PRESIDENT:
... per un fet concret i vostè l'ha utilitzat per a un altre concepte...

(Remor de veus)

EL SR. COSTA I COSTA:
Senyors del Govern, els queden noranta...

(Se sent el timbre de tall de micròfon)

EL SR. PRESIDENT:
Sr. Costa, per favor...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÙBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):
Sr. President, deman la paraula... Sr. President, deman... Sr. President, ...

EL SR. PRESIDENT:
Continuam el plenari...

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÙBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):
Sr. President, deman la paraula...

(Remor de veus i alguns aplaudiments)

Sr. President, deman la paraula perquè en aquest moment el Partit Popular ha fet exactament el mateix que fa sempre: atacar qui investiga... Els fets són clars. La Fiscalia Anticorrupció és...

(Se sent el timbre de tall de micròfon)

EL SR. PRESIDENT:
Gràcies, Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÙBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):
Sr. President, no he pogut parlar perquè no m'han deixat parlar. M'agradaria...

EL SR. PRESIDENT:
Sra. Consellera, ...

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

... aquest... aquest... El govern...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Consellera,...

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

... i els grups que donen suport al Govern...

(Se sent el timbre de tall de micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Senyors diputats i senyores diputades,...

(Remor de veus i aldarull)

... senyors diputats, senyores diputades...

(Continua l'aldarull)

Sra. Consellera, per favor...

(Se sent de fons la Sra. Consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat de manera intel·ligible i remor de veus)

Sra. Consellera, en funció de quin article vol demanar la paraula?

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Sr. President...

EL SR. PRESIDENT:

A veure, senyors diputats i senyores diputades... Té un minut, Sra. Consellera...

(Remor de veus)

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Moltes gràcies, Sr. President. Esper que aquesta vegada escoltin i em deixin parlar, perquè el que ha passat en aquest cas és que, com sempre que es fa una investigació, el Partit Popular acusa qui està investigant al senyor...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Camps, per favor.

(Continua la remor de veus i aldarull)

Sra. Consellera... A veure, senyors diputats, per favor...

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Contra el Sr. Mari ha interposat una querella la Fiscalia Anticorrupció, tornen defensar les institucions democràtiques d'aquesta comunitat autònoma que l'únic que fan és investigar la...

(Se sent el timbre de tall de micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera....

(Remor de veus)

A veure, senyors diputats... Podem continuar? Senyors diputats...

I.17) Pregunta RGE núm. 1202/23, presentada pel diputat Sr. Antonio Costa i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a dada d'inflació del mes de gener a les Illes Balears.

Dissetena pregunta, RGE núm. 1202/23, presentada en substitució de la RGE núm. 850/23, ajornada a la sessió anterior, relativa a dada d'inflació del mes de gener a les Illes Balears, que formula el diputat Antonio Costa i Costa, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Gràcies, Sr. President. Somriguin, els queden, a vostès, 96 dies perquè els traguem del Consolat de Mar...

(Alguns aplaudiments i petit aldarull)

... posin-se tranquils, posin-se tranquils.

Sra. Armengol, un... un dels...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor...

EL SR. COSTA I COSTA:

Posin-se tranquils. Sra. Armengol, sense cap dubte ni un, una de les qüestions que preocupa els ciutadans de les Illes Balears és l'encariment de la cistella de la compra.

A dia d'avui, duim suportant dos anys d'inflació, de pujada generalitzada de preus i no precisament una pujada generalitzada de preus baixa, sinó que les rendes mitjanes i baixes estan sofrint un deteriorament progressiu del poder adquisitiu.

Hem conegut la dada del mes de gener, un 5,7%, pensàvem que això ja anava minvant, però resulta que no, resulta que dos punts més o dues dècimes més d'inflació el mes de gener.

I la veritat és que duim acumulada una inflació molt accentuada. A dia d'avui..., abans ja de la inflació d'Ucraïna el mes gener de 2022, 6,1%; el mes de gener de 2023, 5,7%, acumulat, per tant, de dos anys: 12,4% d'increment, i, per desgràcia, tot el que són els productes alimentaris bàsics un 14% només en un any.

Sra. Armengol, vostè ha percebut també com la Sra. Calviño, que vostè quan va a comprar ja van baixant els preus o li passa com a la major part dels ciutadans? Quina valoració fa de les dades d'inflació del mes de gener?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Costa. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Costa, per la seva pregunta que veig que ha canviat, malgrat que... la setmana passada no va assistir a aquest plenari, tenia una pregunta feta a la meva persona sobre el tema d'atenció primària i la sanitat a les Illes Balears. Veig que ara ja no vol parlar de sanitat. Supòs que serà perquè allà on governen, Sr. Costa, la gent ha de sortir als carrers per demanar pau social a la sanitat pública, que sí existeix a la nostra comunitat autònoma.

(Alguns aplaudiments)

I, com que existeix pau social a la sanitat pública, existeix amb acord amb empresaris i sindicats per fer possible les mesures que pren aquest govern i que ha pres durant aquests vuit anys de govern en millora de la situació econòmica a les nostres illes.

Ens preocupa la inflació? Clar que sí. Per això actuam, Sr. Costa, per això fem feina.

La mitjana de pujada del gener a Espanya és del 5,9; a les Illes Balears, del 5,7; a comunitats com Andalusia, 6,3, on governen vostès, ja ho explicarà al Sr. Moreno Bonilla a veure... que faci les receptes d'aquí, de les Illes Balears.

He de dir-li, Sr. Costa, que la mitjana de la inflació en l'àmbit europeu és del 8,5; a Espanya és la menor de totes. I, malgrat això, aquest govern ha pres decisions valentes des del principi: el pla de xoc, quan comença la guerra de Rússia contra Ucraïna, en què vàrem ser els únics que vàrem evitar una vaga de transportistes, i l'escut social que estam aplicant en aquesta comunitat autònoma, una inversió de 200 milions d'euros directament a les famílies, als treballadors i les treballadores, a les empreses d'aquesta comunitat autònoma.

Li vull recordar que avui mateix es comencen a pagar les prestacions de 300 o 600 euros per a les persones aturades de les Illes Balears.

Això amb vostès és absolutament impossible. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Sra. Armengol, la veig preocupada i impacient per passar a fer les preguntes en aquest parlament. No es preocupi, en 96 dies vostè serà la que farà les preguntes, de moment...

(Remor de veus)

... de moment som nosaltres els que fem les preguntes.

(Continua la remor de veus)

Sra. Armengol, tothom és conscient -jo crec- dels efectes que la inflació té sobre el poder adquisitiu de les famílies de les Illes Balears. La setmana passada vàrem veure, amb satisfacció, vàrem veure com també els agents socials són conscients de l'impacte que té la inflació sobre les famílies i la negociació del conveni col·lectiu en aquest sentit i la pujada de preus que... la pujada de salaris que això ha suposat per a nosaltres és una notícia molt positiva. Els empresaris del sector turístic, d'allotjaments, de restauració, de l'oci nocturn, han acordat un increment de salaris que jo crec que és benvingut per la ciutadania de les Illes Balears.

Ara, això sí, li dic una altra cosa, la Sra. Armengol: convendria que fos també vostè la que en fos conscient, que és la màxima beneficiada de la inflació, que també baixàs els impostos als ciutadans de les Illes Balears. Som conscients que vostè no ho farà, però a partir de maig de 2023 ho farà Marga Prohens.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Costa. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. No sap com li agraeisc, Sr. Costa, que em tregui aquí el conveni d'hostaleria signat a les Illes Balears.

Miri, l'any 2014, vostè estava al Govern i jo a l'oposició, vaig demanar al Sr. Bauzá que mediàs perquè el conveni d'hostaleria del 2014 fos potent i repartís la riquesa que es creava en el món turístic i que els empresaris pagassin més als treballadors i treballadores,...

(Remor de veus)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

...postura del Govern del Partit Popular, em va dir textualment, i miri l'hemeroteca, que em dona la raó, em va dir textualment "no es pot immiscuir un Govern de les Illes Balears amb una negociació col·lectiva". Des que nosaltres governam, els acords són tripartits, amb mediació del Govern de les Illes Balears. Amb vostès apujàvem entorn a un 1,1% el conveni d'hoteleria cada any. Des que nosaltres governam, un 25,5% d'apujada dels salaris per als treballadors i les treballadores de l'hostaleria.

(Alguns aplaudiments)

Aquesta, Sr. Costa, també és una de les grans diferències: apujada de les prestacions i de les retribucions al personal públic, apujada de tots els convenis col·lectius perquè el Govern no es posa de perfil...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

I.18) Pregunta RGE núm. 1115/23, presentada pel diputat Sr. Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a pesca recreativa amb embarcació.

Divuitena pregunta, RGE núm. 1115/23, relativa a pesca recreativa amb embarcació, que formula el diputat Josep Melià i Ques, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears. Té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bon dia a tothom. Sra. Presidenta, "prohibit prohibir" és un dels eslògans del maig del 1968, un moviment que normalment s'ha vinculat a l'esquerra. Vostès han passat d'aquest "prohibit prohibir" a prohibir tot el que puguem, prohibir sense límits, prohibir sense mirar prim, i posarem un exemple, un exemple concret.

A Balears existeixen milers de llicències de pesca, és una activitat molt arrelada i molt tradicional. El Govern de les Illes Balears presidit per vostè, Sra. Armengol, tramita la modificació del Decret 34/2014, que fixa els principis generals de la pesca recreativa i esportiva en aigües interiors a les Illes Balears, una modificació que pretén introduir una prohibició, una prohibició que consisteix a impedir la utilització durant l'exercici de la pesca amb embarcacions, d'aparells de

posicionament dinàmics, que mantinguin l'embarcació a una posició concreta, sense necessitat de fondejar; una prohibició que no té cap sentit, perquè és absolutament innòcua per al medi ambient, una prohibició que no afecta en absolut la quota de pesca d'aquestes llicències.

Per tant, li demanam: pensa continuar amb aquesta prohibició absurda?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socías):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Melià. Em demana una cosa molt concreta que intentaré contestar-li. Però prèviament li diré una cosa. Vostè em diu que som el Govern del "prohibit prohibir". No, no, Sr. Melià, s'ha confós totalment. Nosaltres som al Govern de l'acord, acord, diàleg, diàleg, consens, consens. Aquesta és la nostra forma de governar i efectivament en aquest decret que vostè m'explica, com en totes les gestions que fa cada una de les conselleries del Govern, se cerca l'acord amb el sector més representatiu i allò que creim que és l'interès general, en aquest cas les confraries de pescadors.

Per què, Sr. Melià?, perquè el que pretenem és que la Mar Mediterrània, i crec que en això hi hauríem d'estar d'acord, si volem una mar rica en biodiversitat i evidentment també amb la natura i amb tot el que l'enriqueix i que la necessitam. Per això varem fer la Llei de canvi climàtic, per això el Decret de posidònia, per això les reserves marines, perquè precisament sigui una mar profunda i rica en peix i en altres qüestions.

Vostè el que m'explica és, en el decret prohibirem o regularem, que és el que farem, regularem l'ús d'uns motors específics que fan possible que segons quines barques recreatives estiguin continuament damunt la pesquera i, per tant, abusin d'aquesta situació de pesca? Sí, creim que és just, perquè creim que és just repartir la pesquera, Sr. Melià. I això ho demana Confraria de Pescadors, ho demanen els pescadors professionals i ho demana molta gent de la pesca recreativa.

Per tant, Sr. Melià, crec que hauríem d'anar d'acord que el realment important és protegir la nostra mar, fer possible que tinguem molta més pesca de cada vegada, que protegim les nostres espècies i que fem possible la pesca professional i la pesca recreativa, dins un entorn d'equilibris que és el que necessita la Mar Mediterrània.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Sra. Presidenta, que es puguin posicionar a un determinat espai o indret no significa que puguin pescar més, perquè tenen unes quotes limitades. Per tant, la biodiversitat es manté i està assegurada de manera estable i ben igual.

Som l'única comunitat autònoma que vol establir aquesta prohibició. Som l'únic lloc d'Europa que vol establir aquesta prohibició. Estam a l'avantguarda de què?, de la prohibició. Per tant, el que ens va bé és l'avantguarda. I jo ja conec el seu diàleg i el seu consens, el seu diàleg i el seu consens és citar un grup parlamentari, una associació, un sindicat, una patronal, al despatx del Consolat i comunicar-li que faran una norma d'aquí dues hores, que consistirà a prohibir alguna cosa.

Ja està bé de tanta prohibició!

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Crec que hauria d'anar alerta a menysprear les entitats empresarials, sindicals, les entitats en aquest cas, de pescadors, que saben perfectament arribar a acords, que saben pensar per si mateixos, que saben decidir, que saben proposar. Sr. Melià, jo crec que menysprear la gent no és l'adequat per a qualsevol lideratge polític que vol surar.

A veure, Sr. Melià, jo crec que el que li he explicat és el que hi ha. No hi ha cap prohibició, aquests motors es continuaran emprant per evitar fondeigs que no hagin de perjudicar la posidònia. Clar que sí que es continuaran emprant, no es prohibeixen, es regulen dins el marc de la pesca recreativa. Jo, Sr. Melià del que estic orgullosa, és dels acords que han fet possible que Balears siguem líders en reserves marines, més de 66.000 hectàrees, ara recentment hem fet la de Malgrats i del Toro, hem augmentat per 8% i per 10% la biodiversitat en aquelles zones on tenim reserva marines. Ara farem les d'Eivissa i seguirem des d'aquesta línia d'acord i de diàleg amb pescadors, amb pesca recreativa, també amb el busseig, que també estam molt interessats...

(Se sent el timbre de tall del micròfon)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

(Alguns aplaudiments)

I.19) Pregunta RGE núm. 1131/23, presentada pel diputat Sr. Jorge Campos i Asensi, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, relativa a polítiques econòmiques del Govern i millora de la vida dels ciutadans.

Dinovenena pregunta 1131, relativa a polítiques econòmiques del Govern i millora de la vida dels ciutadans, que formula el

diputat Jorge Campos i Asensi, del Grup Parlamentari VOX-Actua Balears. Té la paraula el Sr. Campos.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Armengol, Baleares tiene la cesta de la compra más cara de España, la luz más cara, el gas más caro, los combustibles más caros. Más de 200.000 ciudadanos viven en situación de pobreza severa. El acceso a la vivienda es casi imposible para jóvenes, para la clase trabajadora. Todo esto tras ocho años gobernando usted. ¿Considera que sus políticas económicas han mejorado la vida de los ciudadanos?

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Campos. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Campos. Li agraeisc que per primera vegada em parli d'economia en aquest parlament, perquè sempre estàvem amb les preguntes de sempre. Clar, deu estar desentrenat i clar, totes les dades que m'ha donat són absolutament falses, perquè li falta feina feta durant aquests anys que ha estat de diputat, li falta haver participat del Pacte de reactivació econòmica, li falta haver proposat en els temps complicats, alguna coseta per millorar la situació de la ciutadania d'aquestes illes.

Li puc dir, Sr. Campos, amb tota la humilitat del món, que aquesta comunitat autònoma, no només el Govern de les Illes Balears, aquesta comunitat autònoma està contenta de la seva política econòmica. Clar que sí, perquè som els líders de tot Espanya. És que els altres estan molt pitjor.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Campos.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

(Rialles de l'intervinent)

Lo de los líderes me ha hecho mucha gracia, Sra. Armengol.

Mire, fijese qué liderazgos. Su política de vivienda, Baleares cuenta con 4 municipios entre los 11 más caros de España a la hora de comprar vivienda. Somos la segunda comunidad con el precio de vivienda más elevado y la que más aumenta respecto a 2022. Tenemos las hipotecas más caras y los tipos de interés más altos de toda España, 1.097 euros de cuota media, según el Colegio de Registradores de la Propiedad. Cada ciudadano debe destinar nada más y nada menos que 56% de su salario para pagar una hipoteca. Un trabajador necesita 16 años y medio de sueldo íntegro para

conseguir una casa. Bueno y si hablamos de vivienda de protección oficial, no han construido ni un tercio de lo que prometió hace ocho años.

Vayamos a la subida del salario mínimo interprofesional, que tanto le gusta a usted. Lo que va a provocar menos empleo, porque autónomos y empresas están asfixiadas por la presión fiscal y no podrán contratar, y esto lo dice nada más y nada menos que la propia comisión asesora para el análisis del salario mínimo interprofesional, en su segundo informe.

El sector agrario balear ya le ha dicho que la primera e inevitable consecuencia, será el encarecimiento de los alimentos. La segunda será la destrucción de puestos de empleo. La rentabilidad empresarial ya está descendiendo, pues todos los costes crecen más que los precios de venta. A lo que hay que añadir esto que ha dicho usted antes, el acuerdo histórico de la hostelería. Mire, este ha sido el más claro ejemplo del alejamiento entre patronal y sindicatos por un lado, los que están regados con dinero público, y trabajadores y autónomos, por otro, porque la mayoría de PYME y autónomos no van a poder hacer frente a la subida de salarios que han anunciado. Es que, claro, ustedes van de la mano de los poderosos y comparan una gran cadena hotelera con el restaurante de la esquina, que no puede pagar.

Mire, Sra. Armengol, clase media y trabajadora hundida, ni vivienda, ni salarios decentes, con usted el inmigrante ilegal es el que tiene la ayuda, y el okupa, es el que accede a la vivienda.

(Algún aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Campos. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Sr. Campos, haurà d'estudiar una miqueta més, perquè això no va ni... en fi, ni a un molt deficient de la meua època.

La realitat d'aquestes illes és que duim quinze mesos liderant el creixement econòmic a Espanya, aquesta és la realitat, hem fet sis mesos continuats de plena ocupació. Gràcies a la reforma laboral, el 80% dels nous contractes són indefinits, i això dóna seguretat a la població.

Som la comunitat autònoma amb els salaris més alts de tota Espanya, aquesta és la realitat, i gràcies també als convenis col·lectius signats, no només el d'hostaleria, que afecta 160.000 persones, que a la nòmina del mes de maig veuran un increment d'un 5% en el seu salari.

En el conveni de les residències privades, on s'augmentarà 41% els salaris en quatre anys; el conveni de la sanitat privada; el conveni de transport; el conveni de comerç.

Estam en això, perquè estam en el diàleg social, en el que vostè no creu, el diàleg social dóna bons resultats a la societat d'aquestes illes, sense cap mena de dubte.

Vostè era dels que durant la pandèmia sanitària deia: aquí no hi haurà salut, ni hi haurà economia, vostès i la dreta, tan amiga, que van tant de la mà, no?, els dos que van de la mà deien això. Idò s'han equivocat radicalment.

Es varen posar en el com pitjor millor i s'han equivocat, Sr. Campos. Aquesta comunitat autònoma ha demostrat la fortalesa des de l'acord i des del diàleg social, hem superat bé la pandèmia des del punt de vista sanitari i l'hem superada bé des del punt de vista econòmic.

I en aquests moments, on hi ha hagut una pujada d'inflació per tota Europa, la menor és a Espanya, gràcies a les polítiques del Govern espanyol, també aquí, a les Illes Balears, desplegam un escut social que no passa a cap altre lloc d'Espanya, i molt manco en els llocs on governa la dreta.

Avui comencen a cobrar els aturats una prestació d'entre 300 o 600 euros, aquesta és la realitat. Els estudiants universitaris veuran retornades les seves matrícula, igual que els dels estudis superiors. La gent ha augmentat un 15% la Renda Social Garantida. Les persones amb dependència, 19.000 famílies, han cobrat una doble paga.

Aquesta és la realitat, un govern devora la gent, no com vostès.

Moltíssimes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.20) Pregunta RGE núm. 1128/23, presentada per la diputada Sra. Patricia Guasp i Barrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos, relativa a valoració de la situació actual de la sanitat pública.

Vintena pregunta, RGE núm. 1128/23, relativa a valoració de la situació actual de la sanitat pública, que formula la diputada Patricia Guasp i Barrero, del Grup Parlamentari Ciudadanos. Té la paraula la Sra. Guasp.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Gràcies, president. Sra. Armengol, ¿cómo valora la situación de la sanidad pública después de las políticas aplicadas por usted durante ocho años y tras las reivindicaciones de todos los sindicatos de los profesionales sanitarios?

Gracias.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Guasp. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Així, amb la pregunta que em fa àmplia, li diré i aprofitaré, per aquesta intervenció, una vegada més agrair la magnífica feina dels professionals sanitaris d'aquestes illes, és excel·lent, i aquesta és la realitat, ho valor des del punt de vista de l'excel·lència, des del punt de vista del sacrifici, que després d'una pandèmia sanitària han treballat com mai i han seguit amb la seva labor intensa en benefici de la ciutadania d'aquesta comunitat autònoma.

I també valor molt positivament la capacitat de diàleg i consens de la Conselleria de Salut amb tot el sector sanitari. Per això en aquesta comunitat autònoma tenim pau social, no com passa allà on governa la dreta. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula la Sra. Guasp.

LA SRA. GUASP I BARRERO:

Mire, usted me ha valorado la situación, que es gracias a los profesionales sanitarios de nuestra comunidad, pero no a sus políticas.

Mire, no debería sacar pecho de la situación sanitaria de las Islas Baleares en comparación con otras comunidades autónomas, porque esta comunidad es la que tiene menor ratio y menor proporción de médicos en la Atención Primaria. ¿Cómo pueden explicar que la lista de espera para entrar en un quirófano sea, en Baleares, de 121 días, cuando la media española es de 113? Tienen aquí toda la media de cirugías de Baleares, que prácticamente la mitad pasa en Baleares.

¿Cómo pueden explicar que el personal médico de Atención Primaria es el más bajo de toda España? Faltan más de 400 médicos y pediatras en nuestra comunidad. ¿Qué están haciendo per captar y fidelizar médicos? ¿Por qué no quieren reforzar los centros de salud desmantelados con enfermeros y técnicos de cuidados de enfermería?

El Partido Socialista no puede sacar pecho de la sanidad, ni la izquierda populista, ni los nacionalistas, ni tampoco el Partido Popular, porque son todos ustedes culpables de la situación sanitaria de nuestro país.

(Remor de veus)

Hay siete problemas estructurales para ofrecer una asistencia de calidad: la falta de sanitarios y sus condiciones precarias y de temporalidad; la Atención Primaria y los centros de salud desmantelados; las listas de espera creciendo; las desigualdades territoriales en los servicios; la falta de inversión en salud mental; las barreras lingüísticas; y su falso progresismo.

Y, a todo esto, ustedes ¿qué han ofrecido? Cero soluciones, cero soluciones para mejorar la sanidad, porque no atienden a

las reivindicaciones para mejorar lo más valioso que tiene nuestro país, la salud de los españoles.

Mientras el Partido Socialista y el Partido Popular sigan gobernando, seguirá habiendo siete problemas estructurales en nuestra sanidad y cero soluciones.

Y, claro, que la situación en la Atención Primaria es crítica en toda España, por supuesto, y desde Ciudadanos no vamos a permitir que el bipartidismo se vaya de rositas, culpándose del "y tú más", como hemos visto hoy aquí, lamentable, en vez de proponer soluciones para la gente de estas islas.

Y nos preocupa que en nuestro país haya desigualdades territoriales, por eso, desde Ciudadanos, vamos a defender un sistema de salud y no 17 sistemas sanitarios.

Gracias.

(Remor de veus i algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Guasp. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Aquesta equidistància sí que li he de contestar amb fortalesa, perquè és que no és el mateix quan governa la dreta que quan governa l'esquerra en aquesta comunitat autònoma en termes sanitaris. Jo no me'n vaig a la recentralització, que seria un desbarat absolut.

Miri, aquesta setmana hem inaugurat la residència de Formentera. Vostè creu que si això es decidís del Govern espanyol, hi hauria residència a Formentera o hi hauria hospital a Formentera? Haurien de tocar amb els peus a terra, Sra. Guasp! Haurien de tocar amb els peus a terra.

(Alguns aplaudiments)

Però no li permetré que digui que és el mateix, perquè aquí el darrer govern de dretes que hi va haver en aquesta comunitat autònoma, en termes sanitaris què va fer? Va acomiadar professionals sanitaris, volia tancar hospitals públics a la nostra comunitat autònoma, va tancar els centres de salut el capvespre, va fer pagar per la targeta sanitària 10 euros, va excloure els immigrants de la prestació sanitària pública a la nostra comunitat autònoma.

No em compari per a res amb el que hem fet nosaltres, sap què hem fet en vuit anys, Sra. Guasp? Convendria que s'ho estudiàs, havent patit una pandèmia sanitària com mai a tot el món, aquesta comunitat autònoma, efectivament, ha estat a l'alçada de les circumstàncies i ha estat pels professionals sanitaris, sense cap dubte, però també per les decisions polítiques valentes i compromeses; la facultat de medicina, més places per a infermeria, més formació que mai de MIR a la nostra comunitat autònoma, més inversió que mai en centres de salut, més inversió que mai en els hospitals. O no ha vist que duplicam l'Hospital de Manacor? O no ha vist que fem l'obra

en el Verge del Toro? O no ha vist la reforma intensa de Can Misses? O no ha vist que hem canviat tota la tecnologia de Son Llätzer? O no ha vist que fem tot el bloc d'urgències nou a l'Hospital d'Inca i el canviem de dalt a baix? O no ha vist que invertim més que mai en nous centres de salut i noves infraestructures? O no ha vist que hem contractat 5.000 professionals més a la nostra comunitat autònoma? O no veu que hi ha un pla de xoc que ha disminuït la llista d'espera dràsticament en Atenció Primària en les hores que tenen els ciutadans per acudir a Atenció Primària? On no veu que hi ha un acord amb ells? O no entén que si hi ha acord és perquè hi ha voluntat de diàleg i és perquè hi ha propostes damunt la taula, polítiques que arriben als professionals sanitaris i que els atenen, perquè entenen que el primer és la salut dels ciutadans i ciutadanes d'aquestes illes?

Això no passa a un govern amb vostès, Sra. Guasp, on governa la dreta això no succeeix, perquè ni tan sols reben els professionals sanitaris. Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta.

I.21) Pregunta RGE núm. 1129/23, presentada pel diputat Sr. Antonio Costa i Costa, del Grup Parlamentari Popular, relativa a ocurrencies en matèria d'habitatge.

Vint-i-unena pregunta, RGE núm. 1129/23, relativa a ocurrencies en matèria d'habitatge, que formula el diputat Antonio Costa i Costa, del Grup Parlamentari Popular. Té la paraula el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Sra. Armengol, si abans li parlava de la inflació i de l'impacte que ha produït i ja li anunciava que a partir del mes de maig es baixaran els impostos als ciutadans i a les empreses a les Illes Balears, ara m'agradaria parlar-li d'una altra qüestió a veure, que és de màxima preocupació també per als ciutadans, com és el tema de la política d'habitatge.

I la veritat és que les dades parlen per si mateixes. Des que vostè governa, el 60% de la pujada és del lloguer. Els preus de compra, 85% de pujada. Mai no s'havia vist una situació similar a la història. I mentre aquesta situació es produeix vostès estan amb aquest lamentable espectacle que han muntat; uns diuen una cosa, els altres l'altra, etc.

Proposaren prohibir la venda d'habitatges a estrangers. Va sortir el Sr. Negueruela i ens va dir, home, és una bona idea això, faré un grup de treball per analitzar-ho. Poc temps després el Sr. Sánchez li va dir a vostè, Sra. Armengol, ni se li passi pel cap, és totalment contrari a la normativa europea. Se'n va dur vostè un *varapalo* del Sr. Sánchez, brutal. Però, escoltin, avui fins i tot votaran en contra de la proposta de Podemos. Un desgavell total i absolut.

Sra. Armengol, després varen sortir des de Palma i ens varen dir, proposarem que la gent visqui a contenidors. Inicialment una idea brillantíssima, brillantíssima, Sra. Armengol. S'ho pensaren tres dies i en tres dies va sortir vostè i va dir, ah!, és un desastre això de viure a contenidors. A quin cap cap que això es pugui ni tan sols plantejar? *Varapalo* a la gent de Palma de MÉS per Mallorca.

Sra. Armengol, quan s'acabarà aquesta política d'ocurrencies que vostè lidera?

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Costa. Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies, Sr. President. Entenc, Sr. Costa, que té una setmana molt complicada i no hi entraré perquè ja li basta el que ha de patir, però és sorprenent, vostès pensen que aquí, venir aquí a criticar totes les propostes dels altres és l'única solució viable. I li diré, vostès, que volen ser alternativa de govern, tenen qualque proposta en política d'habitatge? Perquè el que sabem és el que han fet...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

... el que sabem és el que han fet...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

... i ara em permetrà perquè, clar, és que m'ho posa en safata, Sr. Costa, em diu, hem de baixar els impostos. Vostè, director general de Pressuposts d'un govern que va pujar tots els impostos possible i totes les taxes possibles a la ciutadania d'aquestes illes?

(Alguns aplaudiments)

Això, Sr. Costa, quina credibilitat té? Després em diu, política d'habitatge. Jo som la primera que dic, i el conseller ho diu sempre, que queda molt per fer, clar que sí, i hem de seguir treballant intensament. Sap què passa? Que només hi ha política d'habitatge públic a aquesta comunitat autònoma quan governen els progressistes. Això passa, això passa...

(Alguns aplaudiments)

Qui ha fet la primera llei d'habitatge a les nostres illes? Nosaltres. Sense la Llei d'habitatge no hi hauria la possibilitat del tanteig i retracte que exercim i aconseguim que molt habitatge passi a ser habitatge públic de promoció oficial.

A vostè li pareix una ocurrència que hi hagi 1.300 pisos més a la nostra comunitat autònoma en lloguer social d'habitatge públic? Això és el que hem fet nosaltres, 1.300 habitatges construïts, un 72% més d'habitatge públic. Què varen fer vostès? Un menys 1. Això és absolutament kafkià i surrealista, però aquesta és la seva realitat. Sense cap proposta, sense cap projecte...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

... sense cap planificació de més promocions d'habitatge públic. Li pareix malament que haguem augmentat per nou les ajudes al lloguer a la nostra comunitat autònoma? Li pareix malament o no? Això ho hem fet nosaltres, perquè vostès no donaven ajudes, tornaven els doblers a Madrid. Aquesta és la realitat, Sr. Costa.

Per tant, centrem-nos. Hem de seguir fent política d'habitatge? Sí. I per això, Sr. Costa -em sap greu-, ha de seguir governant l'esquerra. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Presidenta. Té la paraula el Sr. Costa.

EL SR. COSTA I COSTA:

Gràcies, president. Primer, expropiacions d'ús, després, pujar l'IBI brutalment als ciutadans pels pisos buits, després volen rebaixar de deu a cinc propietats per considerar-lo gran tenidor -bé, no, perquè vostè avui votarà en contra de la proposta de Podemos-, després, prohibir la venda a estrangers, i després, ja finalment, viure o enviar la gent a viure a contenidors. Aquest és el desgavell de la política d'habitatge i el fracàs estrepitós de la seva política d'habitatge...

(*Alguns aplaudiments*)

... però no es conformen a fracassar sistemàticament, volen continuar fracassant. Per això proposen topar el preu del lloguer. Una mesura que és fantàstica. "*El fiasco del tope al alquiler, rentas más altas y peores pisos. La media beneficia principalmente a los hogares con mayor poder adquisitivo*". Això no ho diu el Partit Popular, ho diu un informe d'Esade, Sra. Armengol.

Vostè presideix un govern absolutament desnortat, afortunadament li queden...

(*Se sent el timbre de tall del micròfon*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Costa.

(*Alguns aplaudiments*)

Té la paraula la presidenta del Govern.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

Gràcies. Sr. President. Els que estan desnortats són vostè, Sr. Costa, em permetrà. A veure, del que li he dit no m'ha contestat res. 13.000 pisos més d'habitatge de protecció això és una realitat...

(*Remor de veus*)

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

... no són somnis, és una realitat. Desbloquejar Can Escandell o Son Busquets...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Cladera!

LA SRA. PRESIDENTA DEL GOVERN DE LES ILLES BALEARS (Francesca Lluch Armengol i Socias):

... que en temps seu no es va desbloquejar mai. Això és una realitat.

Ahir signarem amb tres bancs l'aval hipotecari que pagarà el Govern del 20% perquè persones puguin accedir al primer habitatge. L'única comunitat autònoma de tot Espanya. Això és una realitat, un acord amb els promotors privats perquè construeixin habitatges a preu taxat, uns 14.000 a la nostra comunitat autònoma. És una realitat. La pujada de l'ITP als habitatges de luxe és una realitat i la baixada dels impostos a les compres de propietats més baixes.

Vostè va llevar totes les deduccions fiscals a l'habitatge, Sr. Costa. Això també és una realitat. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, presidenta.

II) Interpel·lació RGE núm. 470/23, presentada pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a política i acció general del Govern en relació amb el compliment de l'Estatut d'Autonomia i la defensa dels drets de les Illes Balears.

Passam al segon punt de l'ordre del dia que correspon a la Interpel·lació RGE núm. 470/23, del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, relativa a política i acció general

del Govern en relació amb el compliment de l'Estatut d'Autonomia i la defensa dels drets de les Illes Balears.

Començam amb la intervenció del Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears i donam la paraula al Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputades. Sra. Consellera de Presidència, don per fet que vostè serà la protagonista d'aquesta interpel·lació, la protagonista governamental, la protagonista governamental.

Bé, és evident, de tots sabut, que dia 1 de març es celebrarà el 40è aniversari de l'aprovació de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears i, per tant, és una efemèride que té sentit que ens dugui a fer un cert balanç i una certa revisió de què hem fet, com ha anat i quines tasques tenim pendents.

És també totalment conegut que les Illes Balears varen arribar al procés autonòmic els darrers, la darrera comunitat autònoma que va aprovar l'Estatut d'Autonomia i, per tant, estàvem a la cua en l'arribada de quotes d'autogovern per a aquesta terra.

També és cert, i s'ha de reconèixer, que el 2007 no vàrem estar a la cua, vàrem ser, en això que diuen estatuts de segona generació, vàrem ser una de les comunitats autònomes capdavanteres, no varen quedar darrere, com ha passat amb altres comunitats autònomes. Jo crec que això val la pena posar-ho en valor.

Evidentment, des de... bé, o no tan evidentment, per a El Pi el balanç d'aquests 40 anys és positiu, tot i les insuficiències manifestes. I, com sol passar a la vida i a la política, parlarem més de les insuficiències que de les coses que s'han aconseguit, però no vull deixar de dir que al final les comunitats autònomes i també, evidentment, la de les Illes Balears han contribuït a probablement els 40 anys de més modernització i més obertura de l'Estat espanyol en la seva història contemporània. Això no se solia dir perquè hi ha un discurs en contra de l'autonomisme i en contra de les autonomies que crec que no repara en aquest fet; una peça essencial de la Constitució del 78 són les comunitats autònomes i una peça essencial d'aquesta modernització o d'aquesta certa pau d'aquesta democràcia consolidada i d'aquesta entrada de la Unió Europea, són les comunitats autònomes, i és aquest règim. Crec que tots aquests que es dediquen a tirar pedres a la Constitució i a l'Estat autonòmic ho haurien de tenir en compte.

La comunitat autònoma, les comunitats autònomes són grans prestadores de serveis públics i per a El Pi resulta una obvietat que molts dels serveis públics bàsics d'aquesta societat, sobretot salut i educació, no serien avui el que són si no hi hagués autonomia. No tendríem tots els centres de salut, els metges, hospitals, etc., si no hagués autonomia perquè tots sabem que quan això estava centralitzat cada inversió, cada millora era com treure un queixal, i costa molt treure el queixant a l'Estat central. Per tant, les vocacions i la implicació de l'autonomia han afavorit molt aquests serveis públics tan bàsics per a la nostra població. Però hi ha molts d'incompliments a l'Estatut d'Autonomia, perquè l'Estatut

d'Autonomia preveu moltes coses, és una llei orgànica de l'Estat, però l'Estat espanyol es dedica a incomplir-la sistemàticament, i nosaltres a això, evidentment, ens insatisfà i volem cridar l'atenció sobre aquest fet.

A l'Estatut d'Autonomia la justícia hauria de ser competència de les Illes Balears, com passa a moltes altres comunitats autònomes, però l'Estat no hi està interessat, i el Govern balear -els darrers vuit anys- tampoc no hi ha estat gaire, tampoc no hi ha estat gaire, perquè no hem vist una activitat reivindicativa i una activitat de preparació de documents, de valoració dels serveis, com toca, per lluitar perquè es produís aquesta transferència de competències en matèria de justícia. Però el mateix li podria dir sobre la policia i la seguretat ciutadana, on patim unes mancances brutals de Guàrdia Civil i de Policia Nacional, que no volen venir a les Illes Balears, entre d'altres coses pel cost de la vida i el cost de l'habitatge, tenim plantilles cobertes amb dèficit del 30 i del 40%, això repercuteix en els serveis públics que es presten, però no potenciam l'alternativa, que seria aquesta policia.

I el mateix dic dels aeroports, què dir dels aeroports? També a l'Estatut d'Autonomia es diu que les Illes Balears tendran unes competències, unes facultats, però no pintam una regadora, ho han reconegut avui mateix a la sessió de preguntes: no pintam res! La torre de control es privatitza?, bé, nosaltres som uns espectadors... Pintam tan poc que ni per a les plaques solars a una zona verda de Marratxí tenim veu, gairebé se'ns ignora absolutament, i els aeroports es continuen gestionant en funció del compte de resultats d'AENA i no en funció dels interessos de les Illes Balears i dels seus ciutadans.

Per tant, en matèria de traspassos hi ha moltes coses a fer. De fet, el darrer que ha d'arribar, pactat, però no ha arribat, perquè arriba el dia 1 de juliol -que és costes i litoral- és també totalment insatisfactori, perquè l'Estat s'ha reservat uns canons, uns recursos econòmics i una possibilitat de decisió, que és també contrària a l'esperit de l'Estatut d'Autonomia de les Illes Balears.

I així ho ha constatat -perquè jo vaig formular una pregunta al respecte, i se'm va dir que això eren les meves queixes-, així ho va constatar el catedràtic de Dret Administratiu de la Universitat de les Illes Balears.

En matèria d'insularitat, un fet diferencial molt important de les Illes Balears. Evidentment, hem hagut d'esperar dotze anys, dotze anys perquè l'Estat complís, perquè, és clar, després ho celebrem com si fos una gran victòria, quan el normal hauria de ser que l'Estat complís les seves lleis orgàniques, però hem hagut d'esperar dotze anys perquè es dictàs la Llei de règim especial, i pel camí ens han quedat molts de llençols, perquè hi havia unes disposicions transitòries d'unes inversions estatutàries que havien de suposar 400 milions d'euros anuals d'inversió a les Illes Balears, per compensar la insularitat, i mentre s'arribava a l'anomenat factor d'insularitat, aquest fons de finançament suplementari, complementari, no substitutiu de les inversions que fa l'Estat..., 400 milions d'euros que han quedat en 110, que són els llençols que hem perdut pel camí.

Però és que, a més a més, amb un engany manifest, perquè allò que havia de ser un suplement -com he dit- i, per tant,

havia de ser una suma al que ja invertia l'Estat a les Illes Balears ha acabat substituint, amb un altre nom, en els pressupostos generals de l'Estat, el que ja feia l'Estat. Per tant, també des d'aquest punt de vista, absolutament insatisfactori.

I què dir del règim especial, fiscal, que té data de caducitat?, com si les Illes Balears el 2028 deixassin de ser illes i deixassin de tenir un problema per compensar la insularitat? Si això és de bon de veres un règim especial, que vengui qualcú i ho expliqui amb claredat, perquè realment deixa molt a desitjar.

I en finançament? En finançament, també un tema capital, perquè és evident que les competències, si no estan finançades, al final repercuteixen en els serveis públics, no prou dotats ni prou eficients. L'Estatut diu que hem de tenir autonomia i suficiència en matèria de finançament, però tenim un sistema de finançament caducat que l'Estat ignora, que no actualitza i que no atén les necessitats d'aquesta terra. I, mentrestant, arrossegam un deute molt important -de més de 5.000 milions d'euros- com a conseqüència d'unes competències mal dotades per part de l'Estat.

Em queda poc temps i, per tant, aniré més telegràficament. Hi ha -a part del que he comentat-, evidentment, temes institucionals no desenvolupats encara i que encara no són una realitat; m'estic referint, per exemple, al síndic de Greuges, llargament esperat, una institució que no hem estat capaços de nomenar ni de posar en marxa, tot i que tenim -en teoria- un marc legal.

Evidentment, en matèria de consells insulars, s'ha avançat, però tampoc no estam on preveu l'Estatut d'Autonomia, estam enfora encara de l'horitzó marcat per l'Estatut d'Autonomia; són quaranta anys, i més..., i quasi vint anys de la darrera reforma..., per tant, temps n'hi ha hagut. Evidentment, a aquest ritme no arribarem.

I, després, volíem fer referència..., perquè el 2007, a la reforma es varen introduir els drets i tota una sèrie de drets que queden molt bé damunt els papers, a les Illes Balears són paper mullat, no serveixen per a res; perquè, per exemple, l'article 22 i el dret a l'habitatge, un fracàs estrepitos del seu govern, perquè realment no garantim el dret a l'habitatge dels nostres conciutadans i manco dels joves.

Per tant, hi ha moltes coses a fer amb l'Estatut, i crec que valia la pena fer aquesta interpel·lació per celebrar aquests quaranta anys.

Moltíssimes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix el president en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sr. Melià. Interviene ahora la consellera de Presidencia, Función Pública e Igualdad.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Muchas gracias, Sra. Vicepresidenta. Moltes gràcies. Bé, bon dia, Sr. Melià, i gràcies per aquesta interpel·lació, jo crec que val la pena dins el marc de l'1 de març i dins el marc del 40 aniversari de l'Estatut d'Autonomia, fer un repàs del que ha suposat, precisament, l'Estatut d'Autonomia i fer un repàs del que ha suposat l'autonomia per a aquesta comunitat autònoma.

Vostè ho deia molt bé quan feia la intervenció, però, també la presidenta fa un moment a una de les respostes que li han fet, és a dir, què seria de la nostra sanitat, què seria dels nostres serveis socials, què seria la nostra educació... si les decisions es prenguessin a un despatx a Madrid, a moltíssims de quilòmetres, sense entendre la realitat específica que tenen aquestes illes?

I això és el que han fet els nostres dos estatuts d'autonomia, el que fa al darrer Estatut d'Autonomia, que acaba consagrant totes aquelles competències que ja defineix com a pròpies de la comunitat autònoma, però també com a pròpies dels consells insulars. Jo crec que la gran novetat i la gran valentia de l'Estatut d'Autonomia de 2007 és precisament aquesta: reconèixer les circumstàncies específiques d'aquestes quatre illes i reconèixer que aquestes quatre illes tenen quatre consells insulars, que són quatre consells insulars que van molt més enllà del que van les diputacions a la resta de l'Estat, i que tenen unes competències que són de caràcter autònom, i que són competències que han de desenvolupar i que han d'assumir com si fossin la mateixa comunitat autònoma a l'hora de dur-les endavant.

Aquí tenim -crec que tenim- un debat molt extens amb aquest canvi, i crec que no és el motiu d'aquesta interpel·lació, però sí que és un debat que s'ha d'abordar quant als consells insulars i, després, quan vostè parlava, i aniré al que em plantejava dels consells insulars.

Vostè deia que és un balanç positiu. Jo hi estic d'acord, crec que el balanç d'aquests estatuts d'autonomia, de l'Estatut de 2007, és un balanç molt positiu per a aquesta comunitat autònoma. És un balanç molt positiu per les quotes d'autogovern d'aquesta comunitat autònoma, i jo remarcaré i li diré una cosa: les úniques vegades que aquesta comunitat autònoma ha avançat en autogovern han estat únicament quan hi ha hagut governs progressistes en el Govern de les Illes Balears, i això és una realitat. Els únics moments en què l'Estatut d'Autonomia s'ha desenvolupat, a part de la transferència de competències que es va fer en el seu moment de les importants, de la transferència d'educació, la transferència de sanitat, d'aquelles importants, a part d'aquell moment, només s'ha desenvolupat l'Estatut d'Autonomia amb els governs progressistes en aquestes illes.

I, per suposat, aquest avanç quant a autogovern ha suposat una major modernització, una major democratització de la nostra societat i, sobretot, una manera distinta de fer política, i allà on els ciutadans de les nostres illes poden compartir la política d'aquesta terra i, a més, la poden consensuar, i això únicament ha passat també amb governs progressistes.

Vaig una mica al que em plantejava, perquè anava als incompliments. És cert que no està desenvolupat per complet l'Estatut d'Autonomia, és cert, justícia és una de les grans competències que queden pendents en aquest moment que pugui assumir aquesta comunitat autònoma. Com vostè bé sap, es tramiten tres lleis concretes, tant al Congrés, n'hi ha una que ja ha entrat, que ja es va acabar, tres lleis que modifiquen tant la planta com els tipus de jutjats a Espanya, i són tres lleis que canviaran per complet la forma d'abordar la justícia i d'acostar-se a la justícia per part dels ciutadans, a més d'aportar un grau de modernització important.

Crec que en el moment que aquestes lleis siguin aprovades i implantades és el moment que aquesta comunitat autònoma, de manera efectiva, reclami les competències en justícia. Falta molta inversió per fer, per part del Ministeri de Justícia en aquesta comunitat autònoma, però també pot compartir amb jo que el ministeri ara s'ha posat les piles, de fet, fa una sèrie de mesos, fa quatre o cinc mesos es va anunciar el nou espai allà on s'ubicaran, un gran espai, no li volen dir ciutat de la justícia, però serà pràcticament el que serà a Palma, darrera l'Hipòdrom de Son Pardo, o darrera Son Hugo, que serà un nou espai per a justícia,

El ministeri ha de fer inversions importantíssimes en aquesta comunitat autònoma per tal que les competències de justícia siguin transferides, no podem assumir unes competències de justícia, així com estan ara mateix les infraestructures i les instal·lacions de justícia a la nostra comunitat autònoma: les inversions als jutjats de Ciutadella, les inversions als jutjats de Maó, també són importants.

Em parlava també de policia. És cert que la policia a l'Estatut d'Autonomia del 2007 accepta, o, per primera vegada, dóna les competències a la comunitat autònoma per poder fer una policia autonòmica. Abans de poder tenir una policia autonòmica, el que hem de tenir és una bona escola de seguretat que pugui formar tots els policies que necessitarà i que s'hauran de crear per part de la comunitat autònoma, necessitam una bona escola de seguretat i, en aquest moment, encara no la tenim. Hem fet, hem avançat moltíssim i hem fet molt, hem avançat molt i hem fet moltíssima feina: en dos anys i mig, aquesta comunitat autònoma haurà format 500 policies locals. Sí que hem avançat moltíssim.

Necessitam avançar molt més? Per suposat, necessitam unes instal·lacions adequades en la qual cosa fem feina, en aconseguir unes instal·lacions adequades a Mallorca, a Menorca i a Eivissa.

Necessitam necessitam un cos docent formador que sigui permanent per a aquesta escola. Necessitam que es pugui fer tota la part de cursos, que es pugui desenvolupar tota la docència que s'ha de fer, necessitam fer molta més feina encara, però hem anat avançant.

Ports i aeroports, bé, vostè només parlava d'aeroports, no parlava de ports, és cert que ens falta avançar en la cogestió quant als aeroports d'aquesta terra i continuam manifestant que és necessari que el Govern de les Illes Balears participi de la cogestió dels aeroports, tant de Mallorca, com de Menorca,

com d'Eivissa, perquè són la nostra porta d'entrada, no és com a qualsevol altre punt de la península.

I quant a traspàsos, jo li deia abans, únicament hem avançat en desenvolupar l'Estatut d'Autonomia quan ha governat l'esquerra en aquestes illes, i, efectivament, de nou hem tornat demostrar que únicament hem avançat quan ha governat l'esquerra en aquestes illes, i el traspàs de Costes, el més important des del traspàs de sanitat, que va ser el darrer que es va fer a nivell d'importància, s'ha fet en aquesta legislatura, l'hem fet en aquesta legislatura el traspàs de Costes. I hem fet el traspàs de Costes exactament amb el que té adscrit l'Estatut d'Autonomia del 2007, exactament amb el que els diputats d'aquesta cambra, per unanimitat, es varen donar, -llegeixi, Sr. Melià, no digui que no, ho miri i veurà com és expressament el que té escrit l'Estatut d'Autonomia-, ho podrà comparar amb l'Estatut d'Autonomia de Canàries, allà on l'article que fa referència al traspàs de Costes, té dues pàgines, el nostre és un paràgraf. Aquí hi ha la diferència, i hem fet el traspàs de Costes, d'acord amb el que diu expressament el nostre Estatut d'Autonomia, ni una coma menys, expressament el que diu l'Estatut d'Autonomia.

Però vaig més enllà, perquè veig que se m'acaba el temps.

Quant a Costes, tenim l'oportunitat, podem plantejar una modificació de l'Estatut i que s'ampliï aquesta transferència de Costes, però l'Estat únicament fa la transferència de Costes a aquelles comunitats autònomes que ho tenen en el seu estatut i amb el contingut del seu Estatut, perquè al País Basc, que no el té al seu estatut, no li fa la transferència de Costes, que ho tenguí en compte.

Falta el Síndic de Greuges, efectivament.

Quant a finançament i insularitat, ha estat aquest Govern, de nou, qui ha pactat el règim fiscal d'aquesta comunitat autònoma, ha estat aquest Govern, de nou, qui ha pactat el factor d'insularitat, 550 milions d'euros en quatre anys, el règim fiscal que afavorirà 50.000 empreses i 71.000 autònoms, amb un cost de 208 milions d'euros i un impacte de 349 milions d'euros, ha estat aquest Govern, de nou. Per tant, de nou, amb aquest govern i amb els governs d'esquerres és quan s'ha avançat a nivell d'autonomia, ha estat únicament aquest govern i el govern d'esquerres el que ha aconseguit pactar aquest règim fiscal.

I no és cert que tota la despesa que havia de fer el Govern central l'atribueixin o la duguin cap al factor d'insularitat, no és cert, què és el conveni del tramvia de Palma, sinó, perquè no va al factor d'insularitat, sinó que va fora del factor d'insularitat? Els 46 milions d'euros de gratuïtat del transport per a enguany que aporta el Govern de les Illes, els 20 milions d'euros que tenim pactats per a inversions en aigua, què és això més que anar fora del règim fiscal? Quan, si vostè agafa l'article 19, veurà..., o la disposició addicional de l'Estatut, veurà com aquestes inversions ferroviàries, aigua, etc., podrien anar directament atribuïdes al factor d'insularitat, i no és així.

Per tant, Sr. Melià, queden moltes coses a fer, moltíssimes! Els consells insulars crec que els deixaré per a la segona ronda. Queden moltes coses a fer, queda molt per desenvolupar el

nostre Estatut d'Autonomia, en això estam d'acord, però amb el que hem d'estar d'acord també és que aquest Estatut d'Autonomia, aquesta comunitat autònoma, únicament...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Consellera, tiene que acabar.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

... *-acabo, acabo-* únicament ha avançat quan ha governat l'esquerra en aquestes illes, quan ha governat la dreta no ha avançat mai.

(*Alguns aplaudiments*)

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias. Tiene la palabra, el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sra. Presidenta. Sra. Consellera, vostès van molt malament amb aquestes ganes d'apropiació dels avanços de l'Estatut d'Autonomia, això és molt negatiu, perquè les normes institucionals bàsiques, i això passa amb la Constitució, quan jo sent el Partit Popular que diu que són constitucionalistes i exclouen la resta, dic: aquests no han entès res de la Constitució!, perquè la Constitució, precisament, consistia a ser un marc ample, on hi cabés la diversitat d'opcions polítiques, i a l'Estatut d'Autonomia li passa el mateix.

I quan vostè intenta apropiat-se en exclusiva l'Estatut d'Autonomia li fa un mal favor a l'Estatut d'Autonomia, s'equivoquen radicalment! A part que és fals que només s'hagin produït avanços amb governs progressistes, totalment fals, perquè l'Estatut del 2007 el va impulsar un govern del Partit Popular. I no és que jo hagi de defensar el Partit Popular, perquè no en tenc cap intenció, ni voluntat de defensar el Partit Popular, però això és així, això és un fet històric.

Igual que vostè diu: bé, les transferències més grosses sí; és clar, no és una cosa anecdòtica que es traspassassin educació i salut amb un govern del Partit Popular.

Ni és anecdòtic els ports d'interès general, el model que vostès de vegades diuen: no, però almanco el president de l'Autoritat Portuària el nomena la comunitat autònoma. Idò, també això és un model del Partit Popular. Quina casualitat! Sigui dit en honor de la veritat, un govern del Partit Popular condicionat per Convergència i Unió, però, bé, tampoc no entrarem en tots aquests detalls.

(*Remor de veus*)

El que jo crec, i el que és més important és que la Constitució o l'Estatut d'Autonomia ha de ser una norma de tots, i no se l'ha d'apropiar cap partit polític, ni ha d'excloure la resta d'aquestes normes, aquesta és la reflexió que jo vull fer. I crec que vostès en això s'han equivocat radicalment.

Em diu: què seria de la nostra sanitat si..., o de la nostra educació o del nostres assumptes socials o de la nostra dependència si les decisions es prenguessin des d'un despatx de Madrid? I té tota la raó. Però què seria de les nostres costes, del nostre litoral, de la nostra justícia, dels nostres aeroports, de la nostra policia, si les decisions es prenguessin des d'un despatx de Madrid? Això no li interessa tant? En això vostès es posen de perfil, que és el que fa vuit anys que practiquen, amb molt de coratge, i la veritat és que amb poca vergonya!

És clar, perquè vostè em diu: bé, a la justícia, el ministeri s'ha de posar les piles, no, els que s'han de posar les piles són vostès, per aconseguir el traspàs, perquè el traspàs es pot fer amb les infraestructures executades o amb els recursos econòmics compromesos per fer aquestes infraestructures, es poden fer de moltes maneres els traspàsos, però a vostès no els interessa. A vostès el que els interessa és: *pelota a seguir*, la tirarem enfora, aprovaran una llei, es faran unes infraestructures i d'aquí a quaranta anys, per ventura, complirem l'Estatut d'Autonomia! Ja ho veurem, no? No hi ha límit.

Policia, han fet una..., bé, quan la senten a vostè, ha fet moltíssima feina, sembla que demà passat començarà a sortir al carrer la policia autonòmica, perquè han fet tanta feina, tanta feina, que deu estar a punt, deu estar enforada, no? Si vostès no han fet res en policia autonòmica! Formar policia local no té res a veure amb la policia autonòmica, què ens conta!

Costes, perquè em queda poc temps. Miri, Sra. Consellera, article 32.17, la gestió, quina és la competència executiva de les Illes Balears? "La gestió del domini públic marítimoterrestre, respectant el règim general del domini públic, especialment en allò relatiu a la concessió d'autoritzacions, l'execució d'obres i actuacions al litoral que no siguin d'interès general, la policia administrativa a la zona de domini públic marítimoterrestre i les concessions i els ancoratges. A aquests efectes, s'entén per domini públic marítimoterrestre el comprès tant per l'àmbit terrestre com per les aigües interiors i la mar territorial." Això és el paràgraf. On diu que el doblers de les concessions se'ls quedarà Madrid? On ho diu? On ho diu? Perquè em diu que no sabem llegir. A veure si és vostè que no sap llegir, perquè aquí no ho diu que els doblers se'ls quedarà Madrid, són vostès que han acceptat aquest traspàs vergonyós.

Per tant, menys lliçons i més acomplir l'Estatut, perquè l'esperit de l'Estatut és que tinguem la competència executiva plena, perquè si cada centre de salut que fem, si cada escola que fem haguéssim de demanar l'autorització a Madrid, que és el que vostès han fet amb el traspàs de Costes, evidentment, no en sortiríem i no faríem ni la meitat de les coses.

Jo crec que hi ha moltes coses a millorar, però sobretot el que necessitam és que la norma ens la sentim tots nostra, que és una norma institucional bàsica, que dóna convivència i dóna sentit a la nostra acció d'autogovern i el que hem de fer és desenvolupar-la i acomplir-la, i estar més preocupats pel seu compliment del que vostès hi estan.

Gràcies.

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Melià. Tiene la palabra la Sra. Consellera.

LA SRA. CONSELLERA DE PRESIDÈNCIA, FUNCIO PÚBLICA I IGUALTAT (Mercedes Garrido i Rodríguez):

Moltes gràcies, Sra. Vicepresidenta. L'Estatut d'Autonomia és de tots els balears i l'Estatut d'Autonomia l'hem de fer nostre tots, hi ha partits polítics que no se'l fan seu i directament el que diuen de manera contínua és que no creuen en l'autonomia, que han de recentralitzar competències i..., però, bé, estan aquí asseguts com a diputats. Ara, no és el mateix sentir-se com a seu l'Estatut d'Autonomia, que fer-hi feina i desenvolupar-lo, que això és el que han fet els governs d'esquerres d'aquesta comunitat autònoma.

Per cert, Sr. Melià, i els senyors del PP que pegaven crits, sap vostè de quan és la transferència de salut? 27 de desembre del 2001, qui governava dia 27 de desembre del 2001? El Partit Popular no, el Partit Popular no governava. Per tant, les grans transferències, la competèn...

(Se sent de fons el Sr. Melià i Ques de manera inintel·ligible)

... -escolta, vostè ha vingut aquí, ha sortit aquí a intentar riure-se'n de la resta, les grans, les grans, i el Partit Popular l'ovacionava-, bé, idò és del 2001, Sr. Melià, s'ha equivocat, reconegui-ho,...

(Alguns aplaudiments)

...., vostè també s'equivoca, és humà, com tothom, reconegui que s'ha equivocat aquí, reconegui-ho...

(Se sent de fons el Sr. Melià i Ques de manera inintel·ligible)

... Sr. Melià, li he dit que l'Estatut d'Autonomia es desenvolupa aquí quan governa l'esquerra únicament, i no cerc excuses, s'ha equivocat, que vostè també és humà, no es preocupi.

Parla del traspàs de justícia. En el traspàs de justícia hi ha una sèrie de reials decrets aprovats per l'Estat que diuen com s'han de fer els traspassos, i els traspassos diuen, expressament i clarament, perquè no se n'ha fet cap que no sigui d'aquesta manera, diuen, expressament i clarament, que els traspassos es faran d'acord amb els mitjans que hi ha en aquell moment. Aquest és el problema d'agafar una transferència, com seria justícia en aquest moment, quan no té les infraestructures i la dotació suficient en aquesta comunitat autònoma.

O vostè vol agafar les transferències de justícia de qualsevol manera i com sigui? Perquè sembla que és el que vol, sembla que és el que vol. Hem de ser responsables, no és agafar justícia per agafar-la, perquè per a vostè és un eslògan, per a nosaltres és una obligació, aquí hi ha la diferència. Per a vostè és un eslògan agafar justícia, perquè ho assimila una mica el nacionalisme, i ja està, no és res més. Aquesta és la diferència. Les transferències han de venir en el moment que estiguin ben dotades.

Quant a policia, jo no li he dit en cap moment ni he volgut donar la impressió que puguem tenir la policia autonòmica en quatre dies al carrer, no, perquè no he dit això a cap moment, i és fals que ho hagi dit. Vostè pot interpretar el que li doni la gana, però no. Però què hem fet? Jo li he dit que hem de fer una escola de seguretat, l'escola de seguretat és la que s'ha d'encarregar de poder formar la policia.

Vostè escolta el que li dona la gana i com li dona la gana, i amb aquesta actitud *chulesca* torna fer exactament el mateix. Escolti el que li diuen.

El traspàs de costes, expressament, agafi el traspàs de Canàries, ens llegeixi ara mateix el traspàs de Canàries o ens llegeixi expressament quin és el traspàs que hem acordat, perquè el traspàs que hem acordat és exactament el que diu el nostre Estatut d'Autonomia.

I quant a l'import, cap traspàs dels que ha fet l'Estat, ni al de Catalunya, i el va fer Convergència en el seu moment, que negociava d'allò, que era com una cosa que no podia ser d'una altra manera, que era qui millor negociava amb l'Estat, perquè li treia el que volia, i que vostè supòs que és amb qui s'emmiralla, ni Catalunya no ha aconseguit tenir les quotes; ni Andalusia tampoc no les té, les cobra l'Estat a Andalusia; a Canàries, també les cobra l'Estat, Canàries, que vostè també es mira Canàries quan li interessa, però quan no li interessa no es mira Canàries; ni tampoc Balears, perquè és una de les condicions que posa l'Estat, perquè manté una part de la competència. A nosaltres el que es transfereix és exactament el que diu el nostre Estatut d'Autonomia i és exactament el que tots els diputats, que és cert que governava el PP, però, per unanimitat de tots els diputats d'aquesta cambra, i a un moment en què es revisaven tots els estatuts d'autonomia d'Espanya, en aquell moment va ser quan es va posar aquest text. S'hagués pogut posar un test similar al de Canàries, no li varen posar, no li varen posar, Sr. Melià, no li varen posar en aquell moment, ni li va posar UM, ni li va posar el PP, ni li va posar el Partit Socialista.

Per tant, la transferència de Costes és exactament el que diu el nostre Estatut d'Autonomia.

I vostè em diu: en educació o salut demanarien permís. Ni educació ni salut es varen fer d'acord amb l'Estatut d'Autonomia del 2007, que ja atribueix aquesta competència com a pròpia de la comunitat autònoma de les Illes Balears, cosa que a l'Estatut del 1983 no ho deia, i crec que vostè ho sap perfectament. Per tant, el contingut de la transferència era totalment distint.

Malgrat això, crec que aquest estatut és un estatut que li queda molt de recorregut, i també li dic: únicament recorrerà aquest Estatut amb governs d'esquerres.

Moltes gràcies.

(Algun aplaudiment)

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Consellera.

III. Moció RGE núm. 919/23, presentada pel Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació de la LOMLOE durant el primer trimestre, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 207/23.

Idò passam al tercer punt de l'ordre del dia, que consisteix en la Moció RGE núm. 919/23, del Grup Parlamentari Popular, relativa a aplicació de la Llei Orgànica de modificació de la Llei Orgànica d'Educació, la LOMLOE, durant el primer trimestre, derivada del debat de la Interpel·lació RGE núm. 207/23.

Començam el debat amb la intervenció del Grup Parlamentari Popular, té la paraula la Sra. Durán.

(Algún aplaudiment)

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Gràcies, president. Molt bon dia, diputades i diputats. Com faig sempre, quan duc una PNL o una moció d'educació, vull expressar per part del Partit Popular el nostre suport als professors, que després de dos anys de situació COVID, amb tot el que ha suposat per als docents, enguany afronten un curs molt difícil: els traçats per la urgència de la imposada implantació de la LOMLOE. Com també, nosaltres, volem expressar el nostre suport a les famílies que afronten aquest curs amb molta incertesa, davant la nul·la informació per part de la conselleria.

Des del mes d'abril de l'any passat, nosaltres hem dut aquí diferents PNL, diferents propostes, perquè vèiem que en el mes d'abril de l'any passat encara ni tan sols teníem els currículums estatals de la LOMLOE que es volien posar en marxa el mes de setembre; vàrem demanar en aquesta cambra instar la conselleria a flexibilitzar molt més el grau d'implantació dels diferents currículums, ho vàrem demanar al mes d'abril de l'any passat, després ho vàrem tornar demanar el juny i ho vàrem tornar demanar el setembre; hem demanat més formació per als docents, etc. He de dir que sempre, per part dels partits d'esquerres, sempre, ens han votat en contra.

La conselleria no s'ha mogut ni una coma de la seva planificació, ha imposat els seus temps a la comunitat educativa i ha donat als docents uns terminis impossibles per dur a terme una quantitat immensa de feina burocràtica i, a més, sense tenir les eines adequades prèviament, com per exemple, la formació necessària i els nous criteris d'avaluació.

S'ha de recordar que els currículums d'infantil, primària, secundària, batxillerat de la LOMLOE es varen tenir un mes abans de començar el curs, es varen tenir al mes d'agost. I, tant els criteris d'avaluació com l'eina del GestIB es varen posar en marxa dos dies abans de començar el curs escolar el mes de setembre; els docents tampoc no havien tengut la formació suficient, el mes de setembre només s'havien format un 20% dels docents, molts d'alumnes de secundària i de primer de

batxillerat de la LOMLOE varen començar sense tenir llibres i no els varen tenir fins a mitjans del mes d'octubre, etc.

El resultat és que ara cada centre fa el que bonament pot i, molts s'han plantat. N'hi ha molts que s'han plantat, n'hi ha que públicament i n'hi ha que no públicament. Públicament: l'IES Guillem Cifre de Colonya, l'IES Santa Margalida, l'IES Sineu, l'IES Sant Agustí d'Eivissa, o per exemple, l'Assemblea IES Ramon Llull, que ha incitat la resta d'instituts a denunciar la LOMLOE per intrusió en l'autonomia pedagògica; el centre IES Santanyí i altres centres, com el Madina Mayurqa, cada setmana -els dimecres- es planten a l'escala del centre o al pati i fan una manifestació en contra de la LOMLOE perquè la consideren esnobisme pedagògic d'uns experts que han dissenyat la llei sense conèixer la realitat de les aules. No és més que un edifici teòric, artificios, buit de contingut i criteri i que, a la llarga, sofriran els alumnes. No ho diu el Partit Popular, ho diuen els docents.

Bé, veig que li fa molta gràcia al Sr. Conseller, bé, és bo que ho sàpiguen. Per altra banda, també la Sra. Catalina Bibiloni, presidenta de la Junta de personal docent no universitari, per la qual cosa representa tot el sindicalisme, va fer una entrevista la setmana passada, i deia: "Aquest setembre he vist docents com si fos final de curs, i això es deu al fet que no tenen instruccions clares i els crea molta ansietat. No han tingut temps per reflexionar, s'ha implantat corrent, mentre que a Catalunya no s'aplica i el seu conseller no és a la presó". No dic jo, ho diu la Sra. Catalina Bibiloni.

Bé, si parlàssim de notes i criteris d'avaluació, no em bastaria el temps que tenc. Per tant, nosaltres avui aquí hem presentat una moció, una moció extensa, que té onze punts.

Al primer punt nosaltres demanam continuar, un pic més, continuar amb les notes numèriques, amb les qualificacions numèriques, de la mateixa manera que es fa a totes les comunitats autònomes on governa el Partit Popular, a totes les comunitats autònomes del Partit Popular es continua amb notes numèriques.

Demanam que es flexibilitzi molt més el grau d'implantació -és el que demanen els docents, no ho demana el Partit Popular-, així com també que es revisin els criteris d'avaluació.

Demanam més cursos de formació prèvia en situacions d'aprenentatge.

Demanam que la conselleria faci una política vertadera de suport i de solidaritat als docents, concretament a tots els docents i, en especial, a tots els docents interins.

Demanam, quant al tema dels interins, demanam que es redueixin les taxes com a mínim un 50%, tant de les oposicions dels docents interins, tant de primària com a secundària.

Al sisè punt demanam mantenir les llistes d'interins per a docents, per illes.

En el setè punt demanam convocar les oposicions de docents, per illes.

En el vuitè punt demanam reconèixer la carrera professional a tot el personal docent interí.

En el novè demanam una vegada més -i ho hem fet aquí diverses vegades, Sr. Conseller-, que continuïn les llistes d'interins dels professors tècnics d'FP sense titulació, de la mateixa manera que ho fan a altres comunitats autònomes. De fet, és l'única comunitat autònoma en què vostè els ha tret al carrer, quan molts d'alumnes que els fan falta professors tècnics i a hores d'ara encara no tenen classe.

En el desè demanam incrementar segons les peticions de centres -tant públics com concertats- el nombre d'ATE, AD i PT. I hem de dir que també l'altre dia ens ho demanava l'Associació d'Asperger en el Dia mundial de l'Asperger, ens demanaven més reforços per a tots aquells alumnes que tenen necessitats especials educatives.

I, a l'onzè demanam una disposició addicional molt concreta.

Per tant, creim que són molts de punts que surten de la comunitat educativa, tant per l'aplicació de la LOMLOE, amb presses i amb improvisació, i volem que es tenguí en compte el que demanen els docents, que és més flexibilització i que es revisin un altre pic els criteris d'avaluació; i després, tota una sèrie de qüestions relacionades...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Durán, acabi, per favor...

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

... -sí-, relacionades amb els docents interins d'aquesta comunitat autònoma.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Durán. Correspon ara la intervenció del Grup Parlamentari Ciudadanos, que ha presentat les esmenes RGE núm. 1209 i 1210/23. Té la paraula el Sr. Gómez.

EL SR. GÓMEZ I GORDIOLA:

Gràcies, president. Molt bon dia de bell nou a tothom. Sra. Durán, vostè ha comprovat que hem registrat dues esmenes, i crec que entendre el motiu, i és no tan sols el compromís, la implicació del nostre grup parlamentari al llarg de tota la legislatura envers la implementació de la Llei de la LOMLOE, una llei que des del primer moment deim, no tan sols el nostre grup parlamentari, sinó la mateixa comunitat educativa, que s'ha implementat d'una manera inapropiada, accidental, sense complir els terminis que reivindicava la necessitat de flexibilització i implementació a cada una de les comunitats docents de les comunitats autònomes.

I, aleshores, vostès aquí duen de bell nou una moció arran d'una interpel·lació, que és la tercera iniciativa així, gruixuda, que duen vostès tant a plenari com a comissió, sobre aspectes que afecten la seva implementació, però també la seva flexibilització.

I vostè sap que també a la resta d'iniciatives que vostè ha dut a aquesta cambra nosaltres li hem donat suport, essencialment.

On nosaltres li proposam unes esmenes és perquè entenem que la proposta que es va debatre, va ser objecte de debat, que és el sistema d'identificació de la valoració de l'alumnat quant a valoració quantitativa o la valoració per un altre sistema d'interpretació que es considerava, nosaltres i les mateixes famílies i el professorat, tenia dubtes.

Nosaltres sí, entenem que la comunicació de la valoració de l'evolució acadèmica de cada alumnat ha de ser comprensible, ha de ser identificable i, per tant, ha de ser sobretot compartida; i no passa això, pel que està dient el mateix professorat i moltes famílies. Aleshores, nosaltres li proposam que, del que vostès duen, que és tornar a una valoració numèrica, quantitativa, identificable, també es pugui arribar a aquesta incorporació d'un sistema, no sé si mixt o no, és el que nosaltres demanàvem a altres moments, que és que s'estudiés -no es va estudiar, no es va aplicar-, i em sembla que, ni la flexibilitat de la LOMLOE, ni les reivindicacions de la seva comunitat de professorat, tant de la concertada com la dels empleats públics, la veurem implementada ni molt manco; ni a les millores, en aquest curs escolar, un curs escolar perdut..., un curs escolar mig perdut, en aquesta línia de la reivindicava en tema de la LOMLOE. I, per tant, bé, tenim l'esperança que el que quedi aprovat en aquesta cambra es pugui aplicar almanco, es treballarà, en el curs següent.

I el resultat del que tenim aquí, el resultat de les manifestacions, de les reivindicacions, i encara hi ha negociacions que no s'han tancat quant al reconeixement d'aquests docents i de les seves retribucions, lamentablement, la tenim encara present; sí que hi ha mesa de negociació però, per altra banda, hi ha reivindicacions aturades, molt escèptiques que aquesta negociació pugui arribar a un acord.

I això és fruit de quan es duen lleis que el que fan és tombar altres lleis, perquè la que hi havia abans tampoc no va sortir d'un consens de totes les forces polítiques, com hauria de ser un pacte d'Estat per a l'educació que -com vostès saben- nosaltres reivindicam, i on -crec- que tenen una responsabilitat important les dues forces polítiques de moment majoritàries a les diferents administracions, a l'Administració General de l'Estat i per tant, l'administració educativa, com a administració de la comunitat autònoma, que són el Partit Popular i el Partit Socialista.

Per tant, ens dedicam a tombar lleis, a modificar lleis que, entre altres coses, duen banderes de reivindicacions, però que llavors una i l'altra plantegen problemes i que afecten la comunitat educativa, l'alumnat, la qualitat de l'educació, les diferents necessitats especials que pugui tenir l'alumnat, i aquí s'han esmentat també, afecten la conciliació, afecten la formació i afecten el reconeixement de la persona docent. I, per

tant, nosaltres aprofitam el context d'aquestes dues esmenes, també per fer aquest debat i reivindicar aquest necessari consens i que no sigui l'educació una eina de confrontació partidista, confrontació política sempre, només faltaria!, és el que estic fent jo aquí, el que esper que fem tots, però no una eina de confrontació simplement partidista, per desgastar o per treure rèdit.

Nosaltres li plantejam l'esmena número 1 i la segona hi va vinculada, Sra. Durán, perquè, evidentment, si vostès accepten la primera, la segona va vinculada també a la línia d'aquesta flexibilitat que li demanam i la implementació, que la compartim, la reivindicam, com també l'han reivindicada vostès des de l'inici de la legislatura i la compartim, perquè també ens ho han traslladat així i tot la majoria de la comunitat docent, tant de l'escola concertada com de l'escola pública.

Per tant, li deman la seva consideració. Són esmenes que a vostè crec que no li sorprendran, perquè també han estat objecte de defensa en altres iniciatives, i per això nosaltres de bell nou li presentam aquesta nova oportunitat. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Gómez. En torn de fixació de posicions, en primer lloc donam la paraula al Grup Parlamentari Unidas Podemos. Té la paraula la Sra. Santiago.

LA SRA. SANTIAGO I CAMACHO:

Muchas gracias, presidente. Por poner un poco de contexto a lo que está sucediendo actualmente, en la pasada legislatura, bueno, en el año 2015 la conselleria se comprometió a conseguir una serie de logros y una serie de progresos para mejorar las condiciones socio-laborales y así mejorar la calidad educativa de las Islas Baleares. En ese acuerdo marco hay algunas cosas pendientes, algunas que se solicitan en esta moción, que todavía no se han conseguido.

Para nosotras lo más importante y lo más fundamental y que solucionaría muchas de las peticiones que hoy se debaten aquí, y que solucionaría también un gran problema respecto a la comunidad educativa, es la subida del 5% del Producto Interior Bruto en inversión pública educativa. Eso daría lugar a que se bajasen las ratios, porque se podría contratar a más profesorado, aunque sabemos que los procesos de estabilización que están en marcha y también sabemos la diferencia entre despedir a 1.200 profesores durante la legislatura anterior, o bien consolidar 2.508 plazas, como se ha hecho ahora.

La ampliación de las escuelas y la mejora de las infraestructuras públicas también se podría conseguir con un 5% de inversión. Y también todas estas cosas se están negociando en ese nuevo acuerdo marco.

También el reconocimiento de la carrera profesional sería interesante, es una petición de la comunidad educativa desde hace mucho tiempo y evidentemente si comparamos, por ejemplo, con comunidades como Canarias, hay un agravio comparativo respecto al profesorado de aquí, sabiendo que

además aquí el problema de la vivienda es acuciante y expulsa al profesorado de nuestras islas.

También podría suponer ese 5%, un incremento de los profesores especializados en diversidad. Curiosamente, ese 5% en inversión pública, Unidas Podemos consiguió que se estableciera al menos por ley. Hay una disposición adicional en la ley primera de Baleares de educación, en la cual nos comprometíamos a llegar antes de 2029 a una inversión pública de un 5%. Creo que si se puede aligerar esta fecha, mucho mejor y lo que sí sabemos seguro, es que si en algún momento se modificara esta ley sería por parte de la derecha, sería por parte del partido que votó en contra de toda la ley, por lo tanto, supongo que también votó en contra de la ampliación del 5% del Producto Interior Bruto, que podría solucionar muchas de las cuestiones que hoy están aquí y que -insisto- se están negociando en una mesa negociadora entre la conselleria y la comunidad educativa para que se pueda poner en marcha el segundo acuerdo marco que se firmó en noviembre.

Durante las negociaciones, también entra el tema de las listas de interinos, el profesorado de formación profesional. Nosotras solicitamos prudencia, ¿por qué? Pues porque ya se sabe, sabemos..., somos políticos y somos políticas, que durante el proceso de negociación se requiere silencio, se requiere prudencia y que se requiere, sobre todo, que la conselleria se entienda con la comunidad educativa. Nosotras, como Unidas Podemos, ya hemos pedido incluso una reunión con la conselleria para ver cuáles son las mejores vías para llegar a la consecución de ese acuerdo marco y a las peticiones y las reivindicaciones que solicita el profesorado, sabemos que van a volver a reunirse y lo que estamos haciendo también son reuniones constantes con la comunidad educativa, la última en Ibiza este viernes.

Respecto a lo que ustedes solicitan de las calificaciones, de la flexibilización, de los currículos de la LOMLOE, creo que la LOMLOE se ha flexibilizado, es cierto que es un método de calificación absolutamente novedoso, que rompe con el paradigma de 1978, las calificaciones numéricas y es complejo de aplicar, pero se ha flexibilizado. Ya en septiembre, la conselleria cedió y dijo que sí, que se iban a flexibilizar los currículos, pero entienda que las leyes se tienen que aplicar. La LOMLOE salió aprobada hace dos años, este curso se ha ido aplicando de una forma muy flexible para todos los centros educativos y el año que viene, en el curso que viene, pues se intentará ... lo que toca, que las leyes se terminen cumpliendo.

Y, por último, un apunte respecto al sistema de calificación que a ustedes no les gusta, pero nosotras entendemos que es muy favorable para la calidad educativa, porque realmente al final ¿qué significa sacar un 7 o qué significa sacar un 5? ¿Quién puede determinar si una persona que saca un 5 ha aprendido menos que la persona que ha sacado un 7? Y es más, voy más allá, es igual, tiene el mismo mérito, por así decirlo, un niño, una niña que saque un 5 y que vaya a actividades extraescolares, que tenga unas condiciones materiales en su casa muy favorables, que sus padres y su madre, puedan ayudarle cada día en la escuela con los deberes, ¿es lo mismo que esta persona saque un 5 a que saque un 5 por ejemplo un niño que vive en unas condiciones de exclusión social, que no puede acudir a clases extraescolares, que no tiene unos padres

y unas madres que se impliquen en su estudio? ¿Es lo mismo? Sacarían la misma nota, pero realmente quien ha aprendido más, quien se ha esforzado más, eso es importante tenerlo en cuenta, que este sistema de la LOMLOE cambia el sistema de calificación y nos parece muy favorable, porque va de acuerdo al modelo finlandés, que tanto ponemos en boca y que tenemos que seguir, pero simplemente porque hay que tender al aprendizaje, más que a sacar una nota.

Por todo esto, lamentamos votar en contra de esta moción. Gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Santiago. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Mas.

EL SR. MAS I TUGORES:

Gràcies, president, diputades, diputats. Abans de res, Sra. Durán, ens hauria agradat que els punts d'acord de la moció tractassin del que va dir a la interpel·lació i ha dit avui aquí, i dels onze punts, només quatre parlen de la LOMLOE, els altres parlen de coses diverses, que afecten l'educació, això sí, però que o interpel·lam de tot, demanam una compareixença i interpel·lam de la situació de l'educació a les Illes Balears, de la relació entre docents i conselleria a les Illes Balears o li posam un altre nom, però fer una moció per parlar de la LOMLOE amb onze punts, on només quatre són de la LOMLOE, crec que poc seriós, ho deixarem en poc seriós.

Quant a la LOMLOE, passant als quatre dels onze punts, des de MÉS per Mallorca des del primer moment, no hem qüestionat la norma, en cap moment no hem qüestionat la norma. Sí que qüestionam el calendari d'aplicació i l'hem qüestionat públicament. De fet, la conselleria s'ha compromès i ho fa, a flexibilitzar l'aplicació de la LOMLOE, no perquè ho haguem demanat nosaltres, perquè és un clam, sobretot als centres de secundària, i això ho sabem. Per tant, sí que qüestionam això: el calendari d'aplicació, i, de fet, ho he dit, la conselleria ha flexibilitzat i, de fet, flexibilitza, perquè nosaltres no anam de visita als centres públics, a nosaltres no ens fa falta anar de visita als centres públics, nosaltres anam als centres públics perquè hi tenim els nostres fills i filles o perquè hi tenim la gent del nostre entorn que hi fa feina, no ens fa falta anar-hi de visita. Per això no hem de demanar permís, perquè sabem com van, perquè hi som, als centres públics. Per això li ho deia.

Hem de tenir en compte una cosa, o dues diria jo: una, quan es va aprovar la llei Wert, els titulars eren: "El 90% de la comunitat educativa rebutja la llei Wert", ho he mirat ara, eh?, "el 90% de la comunitat educativa rebutja la llei Wert". La llei Wert és un atac frontal a l'educació pública, és una llei innecessària, no inclusiva i feta sense tenir en compte els docents...

(Remor de veus)

Aquests eren els qualificatius que rebia la llei Wert. Aquesta llei en canvi, la LOMLOE, el que la gent rebutja és l'aplicació, el calendari, però, com que és un canvi de paradigma i un canvi de sistema, el rebuig és diferent. No és un atac a l'educació pública com era la llei anterior del Partit Popular. És un canvi de sistema metodològic. Clar, jo ja entenc que a vostès no els agraden els canvis de sistema i els canvis metodològics, són molt conservadors. Per tant, entenc que no els agradi.

I quant a la resta de punts, que no són els primers quatre que parlen de la LOMLOE, nosaltres la setmana passada ens vàrem reunir amb la Junta de Personal Docent No Universitari, que són els legítims representants dels docents, i ens varen expressar allò que nosaltres ja sabíem, que era la necessitat d'un nou acord marc i que estaven negociant aquest nou acord marc, i la setmana passada havien tengut una trobada, ara ja n'han tengut una altra, es van elaborant documents i es va arribant a principis d'acord pel que nosaltres sabem, que ens conten.

Hi ha temes molt importants en aquest acord marc, que nosaltres entenem que la conselleria hauria d'haver cercat la complicitat de la Junta de Personal Docent i dels sindicats abans i no ara *in extremis*? Sí, i ho hem dit públicament. Però, què està passant ara que és quan discutim la moció? Que s'està negociant i que hi va haver una trobada ahir, que n'hi ha una altra prevista per a aquesta setmana i que es va avançant, perquè a nosaltres -com li he dit- no ens fa falta visitar les escoles i els centres públics, perquè hi som.

I el seu problema, Sra. Durán, i de tota la part dreta de la bancada, és que en política hi ha una cosa que és molt important i és la credibilitat i en educació vostès tenen zero credibilitat. I aquest és un dels problemes greus que tenim a dia d'avui.

Però, com deia, un nou acord marc, un nou acord marc que passa per la carrera professional -que vostè no en parla, però com que parla de tantes coses em permetré el luxe d'anomenar-la-, de la càrrega docent, que res no a veure té amb la LOMLOE i les ràtios que tenen a veure amb les infraestructures, en el que nosaltres sempre hem estat crítics o hem estat crítics moltes vegades amb la conselleria.

Què vull dir amb això? Vostès tenen un problema de credibilitat en les polítiques educatives; vostès han d'anar de visita als centres públics, a nosaltres no ens fa falta anar-hi de visita, els coneixem perquè hi duim els nostres fills o hi feim feina..., i nosaltres respectam el *tempus* de negociació.

A dia d'avui s'està negociant i en haver acabat de negociar comptarem.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mas. Pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, té la paraula el Sr. Campos.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Gracias, Sr. Presidente. Sra. Durán, ya le adelanto que nuestro voto será favorable a todos los puntos de su moción.

Sr. March, la aplicación de la LOMLOE... -seguro que me está escuchando, aunque hable con el otro señor consejero-, la aplicación de la LOMLOE usted sabe que es un desastre y es un fracaso total. El resultado, además, ya se lo han dicho, es que cada centro está haciendo lo que puede y además más de la mitad de los centros de Baleares le han dicho basta.

Además era de esperar, porque cómo va a poner en marcha con éxito un currículum competencial este gobierno cuando son ustedes unos incompetentes manifiestos, o sea, ya... ya lo han demostrado.

Yo aprovecho además desde aquí, desde la tribuna para lanzar un mensaje de apoyo al esfuerzo de los docentes en la caótica aplicación de esta nueva ley, y es que lo que está pasando es que el tiempo nos está dando la razón y, como ya dijimos en una proposición presentada hace dos años, antes de la aprobación de la LOMLOE, se trata de una ley fuertemente intervencionista que promueve la restricción de derechos y libertades ciudadanas y atenta contra la pluralidad de nuestro sistema educativo, que es clave en una sociedad democrática.

Es una reforma que conduce hacia el dominio del Estado, dotando a las administraciones con facultades cada vez más amplias en detrimento de las familias que son las primeras educadoras de sus hijos. Usted sabe, Sr. March, que la LOMLOE reduce significativamente la elección educativa de esos padres.

Se inventa, además, un derecho a la educación pública cuando el derecho reconocido en la Constitución es el derecho a la educación en general. La enfrenta al modelo de educación concertada, la enfrenta al modelo de educación concertada rompiendo la complementariedad de redes que está recogido en la Constitución. Devalúa también la enseñanza de la asignatura de religión en la escuela y además ataca los centros de educación especial. Esto es la LOMLOE. Esta es la aplicación de la LOMLOE.

Porque además la LOMLOE... -aquí ustedes que se llenan la boca de consenso y que son los que más consensuan- es una ley no consensuada y la demostración está por ejemplo en esta aplicación precipitada, con graves carencias en los cursos impares, porque..., por eso su implementación aun es más compleja por la convivencia de dos leyes educativas: la LOMLOE y la LOMCE.

Usted sabe, Sr. March, que estamos ante una ley que impone ideología en todas las asignaturas o matemáticas con perspectiva de género, la historia de España siempre negativa y profundamente ideologizada... La LOMLOE no valora el mérito ni el esfuerzo ni el sacrificio y además nosotros tenemos la desgracia que en Baleares, encima, se complementa con la ley de educación balear, igualmente aberrante y vulneradora de derechos.

Por ello, VOX ha llevado a ambas leyes al Tribunal Constitucional, veremos a ver el resultado, desde luego con el asalto a las instituciones que ha hecho su partido, pues, bueno, estaremos pendientes, pero bien, ya veremos.

Mire, lo que pasa también es que un importante número de docentes no se han limitado, no se han limitado a lo que su gobierno, el gobierno del Sr. March, el gobierno de la Sra. Armengol pretendían, que era que esos docentes se mantuvieran dóciles recibiendo su nómina mensual y a tragar sapos y culebras, y aquí no pasa nada, pero no se han limitado a eso, incluso muchos profesores han reaccionado ante la desvergüenza de unos libros de texto tergiversadores de una.... llamémosle mangonería política adoctrinadora que se pasa por el arco del triunfo la historia, la ciencia y el pensamiento.

Mire, Sr. March, me comentaba un docente hasta dónde puede llegar la aplicación simplista de esta ley, que llegaría incluso a las matemáticas con planteamientos tan obscenos como este supuesto problema general y básico a resolver por alumnos de primaria y secundaria, Sr. March, fíjese qué problema, yo se lo planteo a usted: Había tres del PP en una canasta y, de repente, se cuele uno de VOX. Pregunta: ¿Cuántos de extrema derecha hay?...

(Se sent una veu de fons que diu: "Cuatro")

Cuatro, muy bien, ¿ve?, respuesta: cuatro. A eso vamos a llegar con la LOMLOE, efectivamente.

Pero, bueno, confiamos que a final de este mismo año haya un nuevo gobierno en España que impulse una ley educativa que, desde luego, esté muy alejada de este auténtico desastre de la LOMLOE. Muchas gracias.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Campos. Pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears té la paraula la Sra. Pons.

LA SRA. PONS I SALOM:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputades. Quina creu que m'ha tocat haver de participar sempre després de sentir tants de desbarats i tants d'atacs a la nostra comunitat autònoma. Tot i això, anem al tema que ens ocupa. Molts d'anys de ioga ens permeten respirar, meditar i centrar-nos a ser aquí i ara, que és contestar a la Sra. Durán i a la seva moció que avui ens presenta després de la interpel·lació que es va fer ara fa poques setmanes.

Sra. Durán, per començar li diré que, tot i que votarem a favor de la majoria de punts, nosaltres -es parlava de context fa un minut-, nosaltres també volem parlar de context. Oblidarem i obviarem que hi ha eleccions al cap de cantó, obviarem que aquí ha fet una mescladissa de totes aquelles coses que a vostè li interessin, perquè entenem que són els mantres de la seva política pel que fa a educació durant aquests darrers quatre anys i hi ha coses en què podem coincidir, però bé, obviant totes aquestes coses que he dit, dir-li que votarem a favor de la

majoria de punts i a d'altres ens abstenem, el primer instint era votar en contra, però ens hi abstenem perquè, com deia aquell, me n'aflix per no triar.

Sra. Durán, tot i això, pensam que la seva moció és molt confusa. És a dir, no sabem si a posta o sense voler, tampoc no intentarem tenir mala intenció a l'hora d'interpretar les seves intencions, però el títol de la iniciativa "aplicació de la LOMLOE durant el primer trimestre" no es correspon gairebé gens amb el contingut. Tot i això -com deia- votarem a favor de la majoria de punts perquè creim que el malestar que ha creat -això sí- la Conselleria d'Educació envers la LOMLOE és estratosfèric. Es podia haver implementat amb més temps, com han fet altres comunitats autònomes, el conseller diu que no amb el cap, però no, fort i no et moguis, com ens torna a demostrar el dia d'avui.

Els professors estan cremats, no els ha bastat la pandèmia que ara tenen la LOMLOE amb ràtios desmesurades en molts de casos i amb aules modulars. Un 80% d'infraestructures promeses no s'han construït. Ho podem entendre, hi ha hagut una pandèmia que no s'havia vist mai en aquesta comunitat autònoma i ens hem hagut d'espavilar de valent, tant aquells que governen com els que no governen, com el personal docent i el personal de la comunitat educativa. I de la Llei d'educació ja en parlarem. Nosaltres vàrem votar molt a favor de molts de punts, vàrem aportar tot allò que vàrem poder, però bé, en arribar comptarem.

Per això, com deia, votarem a favor bàsicament dels punts 1, 2, 4, 5, 7 i 9 i ens abstenem d'altres. Em vull fixar bàsicament en dos, els punts 6 i 8 perquè el Partit Popular, francament, mai no ha tengut el seu fort en l'educació. No vull recordar, sobretot, la darrera legislatura amb una consellera que venia d'un món que no tenia res a veure i que, sincerament, va deixar molt a desitjar; fins i tot vostès en privat moltes vegades ho reconeixen.

Els interins continuen triant per illes i la carrera professional no s'ha aplicat a funcionaris. És a dir, vostès fan una mescla de tot i de coses a una moció amb un títol que no es correspon, com he dit al principi. Per tant, farem una abstenció al punt 6 i també al punt 8 perquè creim que, si de cas, s'ha d'afegir tot el personal docent, llevar "interins". Jo, fins i tot, li plantejaria una esmena *in voce*, si lleva "interins" i posa "tot el personal" li podríem votar a favor.

Per acabar -no m'allargaré- demanam votació separada. I pel que fa a les esmenes de Ciutadans, amb tots els meus respectes, trobam que són clarament innecessàries. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Pons. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President, i bon dia a tothom. Començam dient que no compartim el que proposen a la seva moció, amb una excepció, i tot tenint en compte que de ben segur la implantació de la LOMLOE s'hagués pogut fer millor; el que és cert és que

molts dels conceptes incorporats, com poden ser les competències, ja fa temps que s'hi anaven treballant, i és que des de 2006 amb la LOE és obligatori no només aprendre-les per competències sinó avaluar-les individualment a cada alumne amb la corresponent informació a les famílies. És a dir, el canvi metodològic no ha estat tant un problema com el temps per adaptar-se. Potser una paraula que defineixi aquest moment per a alguns docents és incertesa. Cap canvi no és senzill perquè tot canvi genera tensions inicials perquè finalment es pugui produir aquesta transformació necessària, però hi ha una evidència: l'educació està en constant transformació. Així, les diferents lleis educatives evolucionen en funció de les necessitats per a cada moment social.

Pel que nosaltres sabem des de la conselleria s'han fet reunions amb docents i sectorials, s'han format docents, s'han introduït canvis, ... Amb açò vull dir que tot funciona a la perfecció? No, de cap manera, i és evident que cal anar polint aspectes i millorant.

En aquesta llei hi ha aspectes que compartim, com és implantar una nova manera d'estudiar que se centra a aplicar allò après en lloc de memoritzar dades sense cap tipus de connexió.

Sí li he de dir que ens ha cridat l'atenció el darrer punt de la moció en el qual pretenen modificar un decret llei. Trobam que no és el camí adequat, que, en tot cas, haurien de presentar un altre tipus d'iniciativa. A més, pretenen entrar dins els plantejaments urbanístics.

S'ha dit també que aprofiten fer una valoració de l'aplicació de la LOMLOE el primer trimestre per incloure sis punts, del quart al novè, que fan referència a demandes laborals que no van sortir durant la interpel·lació. Jo, sincerament, no li trob gaire sentit, però és una humil opinió. I ho dic perquè no ens interessa la situació dels interins i el procés d'estabilització? De cap manera, Sra. Durán. En tot cas pensam que és objectiu d'una altra iniciativa. També vull pensar que la conselleria treballa totes aquestes qüestions per tal de millorar les seves condicions laborals.

Sra. Durán, des del respecte li dic que ha aprofitat -i ja li ho he dit abans- aquesta moció per incloure qüestions que no vàrem tractar durant la seva interpel·lació; com també poden ser, precisament, les obres d'ampliació de centres educatius a través de la modificació d'un decret llei.

L'excepció que abans li anunciava és al punt desè, que el votarem a favor, perquè entenem que la tan desitjada inclusió només es podrà donar si hi ha una bona organització dels centres amb prou professionals per atendre les necessitats especials i, evidentment, també per mantenir la coherència amb el votat a iniciatives d'aquest tipus a la Comissió d'Educació.

Vaig acabant. És ben clar que tots volem més professorat, millors infraestructures, ràtios més reduïdes; i aquest darrer punt crec que és un dels més importants i no el va debatre a la interpel·lació. La reducció de ràtios és fonamental per poder aplicar aquesta nova metodologia i aquesta sí que és l'assignatura pendent. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Bona.

EL SR. BONA I CASAS:

Gràcies, Sr. President. Debatem avui una moció presentada pel Partit Popular, derivada d'una interpel·lació, sobre els resultats de l'aplicació de la LOMLOE durant el primer trimestre. Ho recalco perquè veient els punts de la moció omnibus que se sotmet avui a votació podria parèixer que es va parlar de moltes altres coses fa quinze dies aquí en el Parlament, però no és així. I diu la Sra. Durán que si parlàs de notes i d'avaluació no li bastaria el temps, però és que el principal del que du a votació en relació amb la LOMLOE és aquest tema; i segur que després tindrà temps de rebatre els nostres arguments, si és que en tenen.

Demanen vostès en el primer punt un butlletí de notes cada tres mesos. Ja s'ha explicat diverses vegades, els centres fan arribar la informació cada trimestre si les famílies no han accedit a la informació del portal del GestIB. I es diu a la moció que les famílies no han rebut cap tipus d'informació prèvia sobre la forma d'avaluar; cosa que és falsa, i basta mirar el titular del *Diari de Balears* el 14 de setembre de l'any passat: "el Govern informa les famílies de com seran les avaluacions de la LOMLOE".

Demanen que es torni a les qualificacions numèriques. I jo li vull recordar, Sra. Durán, que tant vostè com jo vàrem estudiar sense tenir qualificacions numèriques en els butlletins. Jo, de fet, em vaig ser la darrera promoció. Les nostres notes, ho recordaran molts de vostès perfectament, eren, insuficient, suficient, bé, notable i excel·lent. Igual qualcú també va recollir algun deficient o molt deficient. I no només les nostres notes no van ser numèriques sinó que no ho són a molts de països. És que de fet la qualificació numèrica no diu si l'alumne ha progressat i no indica què ha de fer per avançar i alerta que les que nosaltres teníem en el nostre temps tampoc no ho deien. Ja no és un tema de fer servir o no nombres, sinó d'informar. Perquè mentre el sistema educatiu ha estat progressant, perquè han canviat els mètodes, els enfocaments i la manera de treballar a l'aula, que són les famoses competències, en canvi, s'ha seguit fent servir el mateix sistema per avaluar l'alumnat que es feia servir fa dècades; un mètode que encasellava, seleccionava i marginava l'alumnat. Tu ets un sis, tu ets un deu, tu ets un dos. El mateix sistema que es feia servir quan només un 10% dels estudiants aspiraven arribar al batxillerat i no s'atenien les diferències entre uns i altres. Ara s'atén la diversitat, i amb més recursos humans que mai, per cert.

Vostès demanen més atenció a la diversitat al Govern que més ha destinat a aquest aspecte, mentrestant volen seguir encasellant l'alumnat amb notes numèriques. Són les contradiccions del Partit Popular de sempre. No tenen una proposta clara, creïble i coherent per a l'educació de les Illes Balears o pitjor, si la tenen, l'amaguen.

Amb la LOMLOE, s'entén el perfil d'avaluació com una part del procés d'aprenentatge, un sistema que permet avaluar no només els coneixements de l'alumne, sinó també el seu

desenvolupament competencial, és una avaluació enfocada a la millora i a promoure l'autoregulació de l'aprenentatge, que l'alumne pugui saber si progressa o no i les famílies també.

I les competències no són un concepte nou, l'orientació competencial dels currículums ja sortia a la LOE de l'any 2006 i, a més, fa anys que es treballa així a formació professional, i, per tant, no és cap novetat. Tot i que a educació primària i secundària no s'havia arribat a implementar completament, malgrat molts centres educatius ja havien avançat significativament en aquesta línia pel seu compte.

De fet, el mateix document *Illes per un Pacte* establia que, pel que fa als currículums, l'administració havia d'aportar un marc flexible derivat de les metodologies competencials i es demana flexibilitat quan la implantació que es du a terme, Sra. Durán, ja no pot ser més flexible. Volen reformular els criteris d'avaluació, quan el que indiquen, precisament, els criteris d'avaluació és i s'han assolit o no aquestes competències específiques, i són, per tant, la base de tot el procés d'avaluació; han estat elaborats -li ho va dir el Sr. Conseller- per docents, i, per tant, que siguin més propers o més llunyans a unes o altres aules és un fet derivat de la diversitat dels centres.

I vénen donats per normativa bàsica, per tant, les autonomies tampoc no tenen competències ni per modificar-los, ampliar-los o reduir-los.

I es parla a la moció de manca de formació en situacions d'aprenentatge, quan se'n duen fent almanco des del mes de març de l'any passat, segons informació que es pot consultar a la mateixa pàgina web de la conselleria.

També volen que votem propostes que es negocien, ara mateix un acord marc. I, per tant, com han dit també altres grups, no consideram que sigui convenient polititzar la negociació en una moció que, aparentment, era de la LOMLOE, però després s'aprofita per sotmetre a votació qualsevol assumpte; a més, per part d'un partit que, honestament, no ha pogut tractar pitjor històricament la funció pública.

Per tant, votarem en contra de la seva proposta. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Bona. Ara donam la paraula al grup proposant, té la paraula la Sra. Durán.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

Gràcies, president. Bé, primer vull donar les gràcies a Ciutadans, però haver presentat aquestes dues esmenes i per dir-nos que votarien la resta a favor. He de dir-li que no podem acceptar les esmenes que vostès proposen, nosaltres creiem que enguany sí que haurien de tenir notes numèriques, per tant, no acceptam la primera, i, per tant, no acceptam la segona.

Gràcies al vot afirmatiu per part de VOX, que ens votarà a favor d'aquesta proposta. I gràcies també a El Pi, que, malgrat que sempre aprofita per estirar-nos les orelles, que sempre hi ha qualque motiu per estirar-nos les orelles, no tot pot anar bé, gràcies per votar a favor tots aquells punts que consideren que han de votar. Així i tot, li he de dir que no entenc que no votin a favor de... que s'abstinguin a dos punts de la moció, quan, precisament, aprofitant que el Partit Socialista va dur aquí una PNL de suport als docents, el mateix El Pi va dur unes esmenes que deien el mateix que aquests dos punts en els quals vostès avui s'abstindran, però no passa res.

Dit això, vegem, aquesta moció que nosaltres avui hem presentat és vera que hi ha una part que, evidentment, té a veure i està relacionada amb la LOMLOE, i una part amb el conflicte que ara tenim amb els docents interins, davant un concurs oposició d'interins que consideren que s'ha fet d'esquenes als mateixos interins. Per tant, en aquest moment nosaltres hem presentat totes aquestes demandes que vénen dels mateixos interins, iestic segura que estarien molt contents que vostès avui almanco demostrassin una mica de suport als docents i als docents interins, que només els interessa donar suport quan vostès ho consideren oportú.

Vegem, MÉS, ha fet i ha dit un parell de vegades que vostès no han de menester anar a visitar els centres, perquè hi van; jo no sé què ha volgut dir, supòs que ha volgut tornar dir que les persones del Partit Popular o els diputats del Partit Popular no duem els nostres fills als centres públics, ho dic perquè vostè m'ho ha dit a mi directament, ha dit que vostès no ho necessiten perquè vostès, els seus fills van a aquests centres. Bé, jo vaig anar a Ramon Llull, Sr. Joan Mas, de MÉS, i Ramon Llull és un dels instituts que és més contrari i que, a més, demana que no s'apliqui.

Mirin els informes de criteris d'avaluació són un autèntic jeroglífic, cada matèria té una sèrie de criteris avaluable al llarg del curs, no té res a veure amb les notes, Sr. Carles Bona, que a vostè i a mi ens varen posar.

Totes aquestes demandes que jo he dit aquí són demandes que han fet els docents, i cregui'm, els docents de qualsevol partit polític, en aquest moment estan farts que la seva feina s'hagi convertit en ser uns simples administratius; els docents estan farts d'omplir cada dia graelles i més graelles. Parlam d'aquest llençol, parlam d'un informe de 16 fulles, que les famílies són incapaços de saber el nivell d'aprenentatge dels seus fills, i que els professors i professores han d'omplir per a cada un dels seus alumnes totes aquestes graelles i han d'omplir tots aquests criteris, 19, 15, 20 criteris d'avaluació per cada assignatura pels 25, 22, 24 alumnes que tenen. En això vostès han convertit la feina dels docents.

Quan jo els dic que consideren que aquests criteris d'avaluació estan fets des dels despatxos i que estan allunyats de la realitat de les aules, no ho diu el Partit Popular, ho diuen els docents, que els he dit que cada dimecres es manifesten a l'escala dels seus centres en contra de la implantació de la LOMLOE i en contra de fer-ho d'aquesta manera.

La setmana passada mateix, a un centre públic es varen plantar, varen fer una nota de premsa tots els docents d'aquest

centre públic, i reclamaven al conseller, una vegada més, la setmana passada, més flexibilització; i reclamaven aquests docents que es revisassin tots aquests criteris d'avaluació. Parlam d'això, Sr. Carles Bona, no parlam de quan vostè i jo ens examinàvem -per cert, jo som prou major que vostè, jo encara em vaig examinar amb notes numèriques; però li dic que això és el problema que tenim. I li dic que això, talment hi és, només es fa a la comunitat autònoma de les Illes Balears, perquè aquí són més "sanxhistes" que Sánchez, perquè aquí, el Sr. Martí March, ha volgut *a pies juntillas* seguir la doctrina LOMLOE, i aquestes exigències no les paguen vostès ni les pagam nosaltres com a diputats, les paguen els docents d'aquesta comunitat autònoma, tant els que van als centres públics com els que van als centres concertats.

A mi em fa molta vergonya veure aquí una sèrie de declaracions i veure com diferents partits polítics que donen suport al Govern es justifiquen i volen treure excuses per les quals avui votaran en contra de tots aquests punts que es troben aquí.

Aquests punts que són aquí, repetesc, han sortit dels docents. El punt quart només diu donar suport a la comunitat educativa, per què hi votarà en contra, avui, MÉS? Per què hi votarà en contra el PSOE? Per què hi votarà en contra MÉS per Menorca? Jo estic molt contenta que MÉS per Menorca ha dit que ens votarà a favor dels AT i dels PT, perquè realment fan falta. És vera que ara n'hi ha més, però és vera que hi ha més nins amb necessitats educatives i no es cobreixen les necessitats educatives de tots aquests nins, no es fan les demandes dels centres, els centres demanen 4 AT i en reben un o en reben dos. I, de fet, per mor d'un nou barem que s'ha posat en marxa aquesta legislatura, tots els nins que són conductuals han vist reduïdes les seves hores d'AT, i això ens ho explicava la presidenta de l'Associació d'Asperger el dissabte de matí, a Binissalem. Per tant, això és una necessitat, no s'ho ha tret el Partit Popular.

I vostès avui també votaran en contra de més AT, més PT, per què? Vull dir, jo, sincerament, crec que no és justificable que vostès avui...

EL SR. PRESIDENT:

Sra. Durán, acabi, per favor.

LA SRA. DURÁN I CLADERA:

... -sí, acab. Crec que és una autèntica vergonya el que vostès avui faran aquí, crec que si vostès haguessin tengut interès en votar a favor de qualque punt, aquests dies haguessin presentat esmenes, i quan jo vaig veure que ahir eren les dues i que vostès no varen presentar cap esmena, és perquè els és igual el que passa a la comunitat educativa, i segurament ho pagaran a les urnes. Moltes gràcies.

(*Alguns aplaudiments*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Un cop finalitzat el debat, procedirem a la votació separada dels 11 punts.

Passam a votar el punt 1. Votam.

17 sí, 29 no, 4 abstencions.

Passam a votar el punt 2. Votam.

16 sí, 31 no, 4 abstencions.

Ara votam el punt 3. Votam.

20 sí, 31 no, cap abstenció.

Votació del punt 4. Votam.

20 sí, 31 no, cap abstenció.

Votació del punt 5. Votam.

20 sí, 31 no, cap abstenció.

Votació del punt 6. Votam.

17 sí, 31 no, 3 abstencions.

Votació del punt 7. Votam.

20 sí, 31 no, cap abstenció.

Votació del punt 8. Votam.

17 sí, 31 no, 3 abstencions.

Votació del punt 9. Votam.

20 sí, 31 no, cap abstenció.

Votació del punt 10. Votam.

22 sí, 29 no, cap abstenció.

I ara votam el punt 11. Votam.

20 sí, 31 no i cap abstenció.

IV. Debat i la votació sobre la validació o la derogació del Decret Llei 1/2023, de 30 de gener, de mesures extraordinàries i urgents per a la protecció de la sargantana pitiüsa, *Podarcis pityusensis*, i la sargantana balear, *Podarcis lilfordi*, i per a la prevenció i lluita contra les espècies de la família de les *Colubridae sensu lato*, escrit RGE núm. 632/23, del Govern de les Illes Balears.

Passam al quart punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat i la votació sobre la validació o la derogació del Decret Llei 1/2023, de 30 de gener, de mesures extraordinàries i urgents per a la protecció de la sargantana pitiüsa, *Podarcis pityusensis*, i la sargantana balear, *Podarcis lilfordi*, i per a la prevenció i lluita contra les espècies de la família de les *Colubridae sensu lato*, escrit RGE núm. 632/23, del Govern de les Illes Balears.

Començam amb la intervenció d'un membre del Govern per fer l'exposició de les raons per les quals el decret llei ha estat promulgat. Té la paraula el conseller de Medi Ambient i Territori.

EL SR. CONSELLER DE MEDI AMBIENT I TERRITORI (Miquel Mir i Gual):

Moltes gràcies, Sr. President. Senyores diputades, senyors diputats. En primer lloc i abans de començar el debat sobre el decret llei que avui ocupa aquesta cambra, voldria aprofitar aquestes primeres paraules per agrair infinitament la tasca que fa sense aturar a tot el personal tècnic, en concret al personal del Servei de Protecció d'Espècies del COFIB, als agents de Medi Ambient, així com també a entitats, a voluntaris i a particulars en el control dels ofidis invasors introduïts a les Illes Balears, i també una menció especial als consells insulars, especialment el d'Eivissa i el de Formentera sense la implicació i l'empenta dels quals ara possiblement no estariem debatent sobre la convalidació d'aquesta nova normativa pionera a tot l'Estat.

Dit això, avui ens trobam davant un gran dia per a la biodiversitat de la nostra terra. Ha estat un camí llarg i treballat que, a més, ha requerit de l'enginy per poder-ho fer realitat. I és que el Decret Llei 1/2023, protegeix dues de les espècies més emblemàtiques d'aquest arxipèlag, la sargantana pitiüsa i la sargantana balear, d'una de les amenaces més importants dels darrers anys: la introducció i la dispersió dels ofidis a les nostres illes i molt especialment a les illes d'Eivissa i de Formentera.

Abans d'entrar en el bessó dels fets que ens ocupen -acab-, cal recordar que precisament les espècies invasores són un dels principals motius d'extinció i degradació de la biodiversitat global que existeixen. A més, cal subratllar que aquest fet s'accentua encara molt més en territoris insulars, com és el nostre cas.

Val a dir que fou a l'any 2016, a la primera legislatura d'aquest govern d'esquerres i progressista, que es va actuar per controlar l'expansió de les serps, un problema que ha afectat -com comentava abans- principalment les Pitiüses.

Tot i que els primers albiraments fossin l'any 2003, a partir de l'any 2013 es va començar a tenir constància que els ofidis començaven a suposar una amenaça envers la biodiversitat. Tot i així, en aquell moment es va decidir no actuar des del Govern de les Illes Balears tot i que en aquell moment Eivissa era la gran i gairebé única afectada per avançament incontrolable de les serps.

Des de llavors hem realitzat, tant a nivell polític com tècnic, una tasca ingent i incansable per establir mesures de control de les serps invasores i protegir -com deia abans- una de les espècies més emblemàtiques de les nostres illes: la sargantana. Perquè es facin una idea al 2016 les Pitiüses comptaven amb 145 gàbies a Eivissa i 78 a Formentera; l'any 2022 es va comptar 1.246 trampes a Eivissa i 394 a Formentera, 1.640 en total que han permès capturar un total de 3.374 exemplars durant l'any 2022 envers els 639 de la primera campanya; però no només això, mentre que fa set anys comptàvem amb dues

persones, ara n'hi ha nou, nou tècnics i tècniques que es dediquen exclusivament a aquesta finalitat en aquest cas a Pitiüses, hem més, per tant, que quadruplicat els mitjans personals i hem multiplicat per set les gàbies instal·lades.

Sabiem, sabem, però, que amb el control de camp no és suficient, i per això, des del mateix 2016, ens vam posar a fer feina per establir una estratègia de gestió, control i possible erradicació d'ofidis invasors en illes, una estratègia estatal que vam treballar conjuntament amb les Illes Canàries i que es va aprovar definitivament l'any 2018 per part de la Conferència Sectorial de Medi Ambient després de dos anys de fer-hi feina.

Una de les mesures més importants que s'hi preveia i que havia de posar en marxa l'Estat era l'establiment de mesures preventives i de control de les vies d'entrada per evitar la introducció d'ofidis.

En el cas de les Illes Balears, com bé és sabut, la gran porta d'entrada és a través dels arbres ornamentals, d'alguns arbres ornamentals al tronc dels quals els ofidis viatgen amagats hivernant o en forma d'ous encara no eclosionats.

Atenent aquesta prescripció i després de diverses reunions amb l'Estat on vam poder constatar com quedava clarament palesa la seva passivitat davant un problema tan important per a les nostres illes, des de la Conselleria de Medi Ambient i Territori es va decidir estudiar les alternatives viables per controlar les entrades de serps a arbres ornamentals a les Illes, a través d'un assessorament jurídic especialitzat, finançat també a través del projecte de l'Impost de Turisme Sostenible per a la lluita contra els ofidis i altres espècies invasores es va acabar trobant la manera jurídicament viable que ens permet, de fet, debatre en aquest parlament el decret llei que avui ens ocupa; i tot, senyores diputades i senyors diputats, amb l'únic objectiu d'incrementar i establir capacitat de control i intervenció per part del Govern de les Illes Balears.

És així, doncs, que amb aquesta normativa Balears torna a ser pionera, ho va ser quan juntament amb les Illes Canàries impulsàrem l'estratègia estatal i ho tornam ser ara en prendre mesures per evitar l'entrada accidental de serps a les nostres illes. De fet, podem dir que a dia d'avui som l'única comunitat autònoma que ha emprès mesures d'aquesta importància en matèria de bioseguretat. Duim molts d'anys treballant amb els diferents consells insulars, però també amb associacions de viveristes o entitats conservacionistes, de caçadors particulars, voluntaris, i tot per poder donar resposta a una amenaça a la biodiversitat illenca que ha despertat una gran consciència social.

El decret llei estableix mesures que principalment radiquen a limitar l'entrada d'oliveres, garrovers i alzines ornamentals de més de 40 centímetres de diàmetre de perímetre basal, durant els mesos en què es produeix la posta d'aus i els seus períodes d'hivernació. Durant aquesta època, per poder entrar arbres d'aquestes característiques, ja sigui el venedor, el comprador o l'intermediari, necessitarà de l'autorització de la Conselleria de Medi Ambient i Territori i hauran de presentar la documentació necessària per garantir la traçabilitat dels arbres, a més de demostrar que s'han pres mesures per evitar l'entrada d'aquests ofidis.

No obstant això, i d'acord que, des d'un punt de vista biològic, no es pot prescriure cap perill d'entrada, durant els períodes compromesos entre l'1 d'abril i el 14 de juny i el 15 de setembre al 15 d'octubre, l'entrada d'aquests arbres ornamentals es pot fer sense prescripcions.

Seguint amb la línia de prevenció, els titulars de viviers, altres establiments comercials o entitats particulars que facin venda, arrellegament o distribució d'arbres ornamentals a les Illes Balears, han de mantenir procediments de captura d'ofidis mitjançant la col·locació de trampes o procediments d'igual o major eficàcia des de l'1 d'abril al 30 d'octubre.

És així, doncs, que, d'acord amb el marc competencial actual, no es prohibeix l'entrada d'aquests arbres, sinó que es regula per tal d'assegurar-nos que amb ells no hi viatgin hostes que no volem a les nostres illes.

Aquestes mesures de bioseguretat, que es prenen per primera vegada a l'Estat espanyol, no tendrien sentit sense la tasca integral del control, d'ofidis, per una banda, i per l'altra, de protecció de la biodiversitat que du a terme aquesta conselleria, i que, a més, compta amb la fidel i fantàstica col·laboració i participació ciutadana, fins i tot també amb la instal·lació i control de les gàbies.

Però durant aquests anys no només hem posat trampes, a més, cal destacar els estudis de densitat dels ofidis que s'han desenvolupat i el seu grau d'incidència sobre la biodiversitat autòctona i local. D'altra banda, hem delimitat perímetres per veure el seu grau de dispersió, sobretot espacial, o bé s'ha investigat i estudiat la dieta dels ofidis, per tal també, i entre d'altres coses, de determinar la seva incidència sobre la fauna local.

I, senyores i senyors diputats, amb tot el coneixement que hem adquirit, ara avui fem una passa més, una passa més en forma d'un decret que també protegeix les espècies de sargantana Pitiüses i de sargantana balear en el Catàleg Balear d'Espècies Amenaçades i d'Especial Protecció i els atorga la classificació de vulnerables. I aquest no és un fet menor, ja que permetrà i permet que, des d'un punt de vista de les administracions competents, tenguem més capacitat de diligència per poder actuar amb la finalitat de conservar aquestes espècies. Aquesta protecció se suma a les diferents actuacions que ja s'han dut a terme com el disseny i la construcció de pedra refugi amb materials naturals i accessibles. De fet, es va realitzar una prova pilot en el mes de juny passat, amb la instal·lació de tres refugis a Sa Marina del municipi de Santa Eulària del Riu, amb un resultat òptim, ja que diversos individus de l'espècie van niar a les poques hores de la seva instal·lació.

Conservar la sargantana és una de les prioritats d'aquest govern, i per això, a través del mateix projecte, finançat amb l'impost de turisme sostenible, que ens ha permès dur endavant l'estudi de la fórmula que ha permès executar aquest decret llei, també s'hi preveu un estudi de la població d'aquesta espècie, i així tenir dades que ens permetin fer-ne una anàlisi i seguiment.

Senyores i senyors diputats, com els deia al principi, avui ens trobam davant un gran dia per a la biodiversitat d'aquestes

illes, esper que amb la seva voluntat de servei públic i representants de la ciutadania, facin gala de la seva feina per al bé comú i votin a favor de validar aquest decret llei. Duim molts d'anys treballant per controlar l'entrada d'ofidis a aquestes illes, per posar-hi fre, i aquesta eina que tenim és una passa imprescindible per fer-ho efectiu i possible.

El debat d'avui, permeti'm que us ho digui, no va de colors polítics, va de protecció de la nostra terra. No vull desapropiar l'ocasió per agrair una altra vegada la predisposició i feina conjunta dels consells insulars en aquesta qüestió. I gràcies també a tots els partits polítics que, a través de les seves preguntes i intervencions i iniciatives durant els darrers anys, han mostrat la seva preocupació envers el control d'ofidis a aquestes illes. Esper que amb el seu vot es demostrï que aquesta implicació i preocupació no només era per guanyar titulars, sinó també per treballar conjuntament en la protecció de la nostra biodiversitat.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Per tal d'ordenar el debat, sol·licit dels portaveus dels diferents grups parlamentaris que manifestin si volen intervenir en el torn a favor, en el torn en contra o en fixació de posicions.

LA SRA. RIERA I MARTOS:

El Grup Popular, en el torn a favor, per favor.

EL SR. PRESIDENT:

Ciudadanos?

EL SR. MÉNDEZ I BAIGES:

A favor.

EL SR. PRESIDENT:

VOX?

LA SRA. RIBAS I MARINO:

A favor.

EL SR. PRESIDENT:

Grup El Pi?

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

A favor.

EL SR. PRESIDENT:

Unidas Podemos?

LA SRA. SANS I REGIS:

A favor.

EL SR. PRESIDENT:

MÉS per Mallorca?

EL SR. FERRÀ I TERRASSA:

A favor, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Grup Mixt?

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

A favor.

EL SR. PRESIDENT:

Grup Parlamentari Socialista?

EL SR. FERRER I RIPOLL:

A favor.

EL SR. PRESIDENT:

Idò començam amb el Grup Parlamentari Popular, té la paraula el Sr. Vidal.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. VIDAL I VIDAL:

Gràcies president, per la paraula. Sr. Mir, conseller, el Partit Popular està a favor de les espècies autòctones i no al·lòctones, en aquest cas està clar que estam a favor de la sargantana, tan de la *Podarcis* d'Eivissa, com de la *Podarcis* que hi havia aquí, fa ja més de 40.000 llunes a Menorca o a Mallorca.

Però, cada pic que fan un decret -parlaré, en general, per a tota la bancada de l'esquerra, que us agrada molt sempre parlar de les altres bancades-, em feu passar una penada, hi ha hagut sargantanes a Eivissa i a Sa Dragonera i a Cabrera des de temps que no podem anar a cercar quan, ben igual que tampoc no he vist que no podem posar una data exacta de quan varen deixar de ser a Menorca o a Mallorca. I per què dic que em fa passar una penada? Perquè cada vegada que vostès volen defensar una cosa amb força, a vida o mort, la reacció és la contrària, li posaré una partida de exemples, perquè no passi precisament això amb la sargantana.

Ara fa vuit anys, quan vostès varen entrar, defensaven la bandera, aquells del PSM, tot era llengua, pàtria i bandera, defensaven la bandera fort i no et moguis, la balear, o la mallorquina, en aquest cas; quina va ser la conseqüència? Mallorca es va omplir de banderes espanyoles. Això va ser la conseqüència de vostès defensar una cosa amb més força que la sargantana.

Llavors me'n varen fer una altra, que també serveixi com a exemple per reforçar la sargantana: quan va haver passat, al cap d'un mes, l'encalenticada de la bandera, viva el món!, ens encalentim amb la llengua: visca la llengua!, la nostra llengua. I quina va ser la conseqüència? Que jo crec que a la història de les Illes Balears, sobretot en els darrers 2.000 anys des dels romans no s'havia parlat tant mai el foraster. Miri qui té el percentatge de gent que empra la llengua, que són tots aquells que vostès no voldríeu que l'emprassin, perquè només voldrien emprar aquesta. Per això em preocupa la sargantana.

Però d'exemples d'aquests podem seguir mirant, per veure si entre tots reforçarem la sargantana. Aquí varem dir: volem que cadascú tenguí un habitatge, aquests darrers vuit anys. Increïble!, en aquests darrers vuit anys no hi havia hagut en tota la vida a les Balears tanta manca d'habitatge, tanta que ja ens volen fotre dins contenidors, si no vostès, els seus companys comunistes. Ara no em fa falta res pus més que haver d'anar-me'n a viure dins un contenidor. Vatua el món l'habitatge!

Un altre exemple per redundar en la importància de la sargantana, que només volem parlar de la sargantana. Resulta que havien de defensar el territori vostès amb la bandera ben alta, bé, més important que la bandera i més important que la pàtria i més important que tot el territori. Si miram què ha passat aquests darrers vuit anys, no havíem consumit mai tant de territori com aquests vuit anys, sobretot en sòl rústic...

(Alguns aplaudiments)

... per això em fa passar pena la sargantana.

Llavors parlau tots d'economia, i resulta que perquè els sous dels que fan feina a l'hostaleria pugem el 8% pegam uns bots fins aquí dalt. Bé!, els sous han pujat, però ningú no diu que aquests darrers vuit anys les cases han pujat un 60% quant a lloguers i ningú no diu que han pujat un 85% quant a preus de compra. Clar, aquestes coses fan que pensem que sí, eh?, que hem de protegir la sargantana, però no fos cosa que la vulguem protegir i l'any que ve no n'hi hagi cap. Hem d'anar vius amb això.

Si continuam parlant de política i de la sargantana a la seva intervenció no m'ha defensat la *Podarcis* vostè. Vostè m'ha crucificat la serp i és evident que estan molt més a favor de la *Podarcis* que no de qualsevol *colubridae*, i més si són al·lòctones, però resulta que de cada vegada tenim més serps. He quedat amb els pèls de punta quan he sentit que deia els recursos que hi dedicam, no sé quantes trampes i, no sé, com a nou o dotze persones exclusivament en això. D'aquí a una temporada durement tots les sabates de pell de serp perquè no sé què en deuen fer amb la pell, però supòs que les podem emprar per reciclar-les, ara que estam tots de moda. I això m'ha fet preocupar, perquè no és dolent el reial decret en si, el que passa... el decret llei, perdó, no és dolent en si, el que passa és que fa plantejar-nos tots aquests dubtes.

I una altra cosa, després d'haver parlat de la serp parla de les espècies vegetals que són les que provoquen la intromissió d'aquestes *colubridae* en general a les Illes Balears, també en general. I vostès han fet aquest decret així com ho fan sempre, *aquí te pillo aquí te mato* perquè vull això o ha perdut un poc

de temps parlant amb la seva col·lega d'Agricultura, que justament no hi és, per demanar com afecta als pagesos els temps que no poden entrar garrovers ni oliveres?; perquè posa tres espècies molt concretes, justament, *Quercus*, (...), garrovers o *Ceratonia* i oliveres o *Olea*. Jo no sé si això ho han fet, m'agradaria que fos un estudi que aquí es ves un poc de participació de la Conselleria d'Agricultura, ben igual que ha anomenat el sector ornamental i agrícola pel temps que hauran de dur les oliveres o les espècies ornamentals i agrícoles perquè es produeixi la seva forestació o la seva ressembla.

Un altre punt d'aquests que també et fan pensar és: si fa més de 40.000 llunes que sabem que ens entren ofidis a les Balears, i com, perquè la gran majoria -no tots- entren a través d'importació d'arbres d'aquests tipus, per què si fa vuit anys que governen... no fa, no li dic vuit perquè de tot d'una no ho podem saber, maldament com ha dit de 2003 ho sabem, però un decret llei quan falten noranta dies perquè se'n vagin, de pressa i corrent i no ho hem pogut debatre en el Parlament al llarg d'aquests vuit anys perquè la gent hi posi iniciativa o hi posi idees? No, no ens interessava. Validació d'un decret aquí, votau a favor o votau en contra i aquí s'acaba la història. Llavors, no es podrà queixar que l'oposició que tenen no sigui col·laboracionista. Quan ens posen una cosa que consideram que és important li hem dit des del primer moment que hi serem. Per tant, per què no ho podem debatre àmpliament i hem de venir de pressa i corrents votar o estam a favor de la serp o estam a favor de la sargantana? És que vist així no pot trobar ningú que li voti en contra. Li poden discutir tot el que vulguin, però si a aquesta cambra surt un senyor i diu, jo estic a favor de la serp, això vol dir que està a favor de les espècies al·lòctones i espècies al·lòctones vegetals, animals invertebrats o tot tipus. Hi hauria molta discussió aquí i la veritat és que en podríem riure i parlar una bona estona.

En fi, com li deia, Sr. Conseller, no m'estendré més perquè la gent ja no vol sentir parlar més de sargantanes ni de serps, i en parlarem. El nostre vot serà favorable amb totes aquestes crítiques que li he fet perquè crec que simplement és un tarannà més obert d'aquest parlament.

Gràcies, president.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Vidal. Pel Grup Parlamentari Unidas Podemos té la paraula el Sr. Jiménez.

EL SR. JIMÉNEZ I FERNÁNDEZ:

Sr. President, bon dia a tothom. Pensar que dos espècies de lagartijas o sargantanas pueden ser objeto de un decreto ley puede ser considerado por algunas personas como una pérdida de tiempo o con poca relación con los problemas reales de la población, no entiendo que la vulnerabilidad de dos especies de lagartijas son todo un síntoma de lo que ocurre en el proceloso mundo de la biodiversidad.

Hace ya unas cuantas décadas, desde la Cumbre de la Tierra de 1972, que se advirtió de las peligrosas consecuencias de la

pérdida de biodiversidad en el mundo. Textualmente en el artículo 4 donde en su declaración final se indicaba que el ser humano tiene la responsabilidad especial de preservar y administrar juiciosamente el patrimonio de fauna y flora silvestres y su hábitat, que se encuentra actualmente en grave peligro por una combinación de factores adversos.

En el Informe Brundtland de 1987 unos apartados llevaban este significativo título: “algunas causas de la extinción”. En él se enumeran muchas de estas causas que 35 años o 36 años después no sólo nos han limitado sino que se han seguido impulsando.

Más recientemente el Convenio para la Diversidad Biológica, de Naciones Unidas, que se crea a partir de la segunda Cumbre de la Tierra de 1992, identifica como causas directas de la pérdida de biodiversidad el cambio o modificación del hábitat, el cambio climático, las invasiones biológicas o especies invasoras, la sobreexplotación de recursos y la contaminación. Estas amenazas importantes identificadas son el uso abusivo de fitosanitarios, la deforestación propiciada en parte por la alimentación dirigida, la presión demográfica, los estándares consumistas de los países del Norte o también los llamados tratados de libre comercio.

También se tienen en cuentas las causas subyacentes que afectan a la biodiversidad, entendiéndolo como tales aquellos que hacen posible que las amenazas se hagan efectivas. Entre ellas pueden destacarse el cambio de usos de la tierra, pobreza y desigualdad, políticas públicas y mercados, gobierno ineficaz, sociedad sin cohesión política y estructuras macroeconómicas. También el cambio social, sesgos en desarrollo y pautas de consumo.

El Plan Estratégico para la Diversidad Biológica 2011-2020, del CBD, ratificado en la (...) de Nagoya contemplaba o contempló veinte metas, las conocidas como las Metas de Aichi, que intentaron frenar esa pérdida de biodiversidad, no obstante, el resultado fue un sonoro fracaso ya que no se cumplieron ninguno de los objetivos anunciados.

Ahora, en la reciente COP 15 de Kunming-Montreal se planteó, el nuevo plan estratégico para el período 2021-2030 y contempla otras veinte metas, entre las que se encuentran de la 1 a la 4 abordar las causas subyacentes de la pérdida de diversidad biológica integrando las consideraciones de diversidad biológica en todos los ámbitos gubernamentales y de la sociedad. Y de la meta 5 a 10 se habla de reducir las presiones directas sobre la diversidad biológica y promover la utilización sostenible.

¿Pero qué está ocurriendo en realidad? El contexto global constata que nos encontramos ante una crisis ambiental multidimensional que pone de manifiesto la superación de los límites planetarios en materia energética abocándonos al colapso, una crisis multidimensional que tiene expresión en lo climático además, pero también en la biodiversidad. Esta crisis de biodiversidad se plasma en la pérdida acelerada tanto de la variedad genética como de las especies y consecuentemente la de ecosistemas en el ámbito global.

Por primera en la historia del planeta la especie humana tiene la capacidad de alterar el equilibrio natural en este ámbito global y ocasionar una nueva extinción masiva. De hecho, desde algunos grupos científicos de investigación están denominando a esta pérdida de biodiversidad la sexta gran extinción. El planeta ha sufrido cinco grandes extinciones, desde el Ordovícico, hace 439 millones de años, todas de origen natural, desde causas relacionadas con el vulcanismo, el cambio del nivel del mar, glaciaciones o el impacto del famoso asteroide, pero nunca hasta ahora por causas antropocéntricas, como está ocurriendo en este momento.

He repetido en esta tribuna unas cuantas veces que hay una alta probabilidad de que se extingan en las próximas décadas 1 millón de especies de las ocho que se consideran que pueblan el planeta, según nos cuenta la Plataforma Intergubernamental sobre la Biodiversidad y los Servicios Ecosistémicos. También he contado que hacía tiempo que la ONU viene alertando de que se pierden 150 especies cada día, especies de flora y fauna. Este nuevo dato, que es abrumador, se entiende mejor si se sabe que de forma natural, por ejemplo, en la clase de los mamíferos, la extinción de una especie se podía dar cada 700 años, según cálculos realizados en base a la denominada tasa de extinción de fondo. Pero en los últimos 100 años se han perdido al menos 25 especies de mamíferos, según la UICN, lo cual obviamente nos está hablando de una extinción masiva. Esto quiere decir que la desaparición de especies ya no formaba parte de procesos naturales presentes en los distintos biomas del planeta, sino que se produce por presiones exógenas a los mismos, inducidas, directamente o indirectamente por la actividad humana.

Pero, ¿por qué es tan importante mantener una biodiversidad saludable?, no es difícil saberlo. Razones ecológicas, como mantener el equilibrio ecosistémico. Razones económicas, la biodiversidad garantiza servicios ambientales, tales como la regulación del clima, del ciclo del agua, del control de residuos, producción de alimentos, mantenimiento de la polinización, control biológico de plagas y enfermedades, entre otros. Razones alimentarias, la reducción de especies vegetales y animales reduce la riqueza de nuestra dieta. Razones sanitarias, dependemos de la biodiversidad para nuestra farmacopea, el 70% de los medicamentos tiene alguna relación con la estructura natural o derivan directamente de ellos. Y razones culturales, el ocio, montaña, playa, o en determinados paisajes rurales, incluso urbanos, tiene mucho que ver con la calidad de la biodiversidad.

¿Qué está ocurriendo, por tanto, si el diagnóstico de lo que ocurre está establecido? Es claro, sin ninguna duda, ocurre lo mismo con respecto al cambio climático, los grupos de presión de las fósiles en el caso del cambio climático y los de las químicas y la industria agroalimentaria, en el caso de la biodiversidad, impiden cerrar acuerdos definitivos, que limiten o directamente acaben con actividades biocidas que afectan al planeta. Es necesario dotar de la misma relevancia ambiental al cambio climático y a la pérdida de biodiversidad; dos problemas con un mismo origen y ambos trascendentales para el ser humano.

Pero volvamos a las sargantanas. Perdonen esta larga digresión, que daría para mucho más, pero pienso que es

importante contextualizar lo que se indica en este decreto ley en el ámbito global y comprender el particular momento en el que vivimos en relación con la biodiversidad. De hecho, ya se explica en la exposición de motivos, en la que se exponen los fundamentos jurídicos de actuación en el ámbito europeo, estatal y autonómico, tales como la Directiva Hábitat, la Directiva de aves silvestres, la estrategia europea sobre especies exóticas invasoras, la estrategia de la Unión Europea sobre biodiversidad, la Ley de patrimonio natural, en fin, el Plan estratégico estatal de patrimonio natural, el *Catálogo Balear de especies amenazadas*, etc.

La Ley de patrimonio natural establece con claridad la preservación de la diversidad biológica y genética de las poblaciones y las especies como uno de sus elementos fundamentales y permite que las comunidades autónomas, en sus respectivos ámbitos territoriales, puedan establecer sus propios listados de especies silvestres en régimen de protección especial, determinando prohibiciones y actuaciones suplementarias que se consideren necesarias. Esto es precisamente lo que entendemos que hace ese decreto ley que hoy debatimos, intentar atajar uno de los problemas básicos con los que se enfrenta la biodiversidad, las especies invasoras, identificadas como tal en la ley estatal y en su estrategia de biodiversidad, en los informes del CBD, de la UICN y de la estrategia europea de diversidad.

En el caso que nos afecta, en una familia, la *colubridae* autóctona, hace peligrar la supervivencia de dos especies de otra familia, la *Lacertidae* autóctona, o propia de las Baleares, pero ambas pertenecientes al mismo orden de reptiles escamosos squamata, con la particularidad que la primera familia es depredador de la segunda, y de ahí el daño biológico ocasionado. El CBD distingue entre introducción intencionada y no intencionada y proponen distintas medidas cautelares, basadas en el principio de precaución. Entendiendo que en el balear la introducción no es intencionada sino producto del comercio y traslado de determinadas especies arbóreas, la conselleria, en base a todo lo anterior, establece para ello una serie de medidas de protección de las especies *Podarcis pityuensis* y *Podarcis lilfordi*. Éstas se centran básicamente, una vez catalogadas las especies arbóreas *Olea europea* y *Ceratonia siliqua* y cualquiera del género *Quercus*, como susceptibles de llevar en su interior huevos o individuos hibernando, determinar los periodos en los que se permiten llegar a las islas estos árboles ornamentales, exigiendo además la documentación que acrediten la identificación, el origen, la fecha de extracción y la trazabilidad de cualquier ejemplar. Además, el decreto ley establece un protocolo de bioseguridad en caso de una autorización excepcional de entrada de algún ejemplar. También se establecen medidas relativas a la familia *Colubridae*, en relación con viveros y otros establecimientos de venta de plantas, e implantación de trampas para evitar cualquier introducción involuntaria en el medio.

Indudablemente, este decreto ley está muy dirigido a la protección y conservación de dos especies emblemáticas de las Baleares y que el esfuerzo de protección de la biodiversidad debe ser mucho mayor. No olvidemos las causas directas de pérdida de biodiversidad ni tampoco las causas subyacentes. A modo de ejemplo paradigmático, dos de estas causas directas como el cambio climático, que aumenta la temperatura del mar

y la contaminación que deteriora la resiliencia del ecosistema, son determinantes para la supervivencia de una especie emblemática del archipiélago: la posidonia oceánica. Sabemos que el problema es global, pero es importante el esfuerzo que se haga en los ámbitos locales y autonómicos, para luchar contra las causas directas y subyacentes de la pérdida de biodiversidad. Una parte de ese esfuerzo -y es algo que también hemos repetido desde este atril- debe dedicarse a la implantación de una ley propia de biodiversidad para esta comunidad, que marque el camino a seguir en los próximos tiempos. Algo, por tanto, que esperamos que se haga sin demora en la próxima legislatura.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Jiménez. Pel Grup Parlamentari Ciudadanos té la paraula el Sr. Méndez.

EL SR. MÉNDEZ I BAIGES:

Gracias, Sr. Presidente. Bueno, espero que me permitan empezar con una petición de disculpas, que a la vez será un agradecimiento por todo este tiempo, a nuestro servicio de taquigrafía y estenotipia, por la paciencia que deben haber gastado conmigo y cuando además pienso enfrentarles, a partir ya que han desarrollado durante estos últimos años y además que pienso yo hacerles escribir *Podarcis lilfordi* o *Hemorrhoids hippocrepis* -les anuncio, eso sí que se lo daré en un papelito, para que tengamos menos problemas- porque son términos que parece que van a resultar necesarios, después de una aclaración de que el *sensu lato* no es una referencia ni a especie, sino al sentido amplio. Así que tanto las malvadas *Colubridae*, como las buenísimas *Podarcis*, pueden ser *sensu lato*, igual que nosotros también podemos ser *sensu lato* todos nosotros. Entonces, en cualquier caso ya les digo que vaya mi agradecimiento y mi petición de disculpas como inicio.

Ahora vamos a tratar en el debate este Decreto Ley 1/2023, de medidas extraordinarias y urgentes para la protección de nuestras *Podarcis* y la lucha contra las *Colubridae sensu lato*, vamos a tomar partida en este combate, más que milenario, porque es un combate más que milenario, es un combate millonario. O sea, las *Colubridae* y las *Podarcis* ya se devoraban antes de que nosotros apareciésemos por el planeta y nos desarrolláramos como humanos. Sí, ya había lagartijas y había serpientes antes. Veo que no, que los hay de los que creen que todo esto sucedió el 4030 antes de Cristo, como dice el obispo Usher, con la creación y van al Génesis, donde -si recuerdan- ya está ahí, antes que Eva, la serpiente, que probablemente era una *Colubridae* y no sólo era una *Colubridae*, sino que -si recuerdan- tiene una maldición que ya nos determina clarísimamente en qué lado está, que es el de te morderé el calcañar, sí, Dios les declara una guerra eterna entre Eva y su descendencia y la serpiente: “ella morderá el calcañar de tu descendencia y tu descendencia le aplastará la cabeza”.

Supongo que estamos practicando eso y me ha venido muy bien para saber qué era el calcañar, porque siempre me había

sonado a mí eso a raro y, por lo visto, es la parte posterior del talón. Esto está siendo muy ilustrativo y muy útil, está bien.

Entonces, como ven, tenemos una alteración millonaria -la de estos animales entre sí-, otra milenaria -la calculada por el obispo Usher, desde el Génesis-, otra también milenaria, más corta porque son cerca de unos 1.400 años, que es Aristóteles explicando cómo la democracia puede degenerar en demagogia, la aristocracia en oligarquía, y la monarquía en tiranía; y esto, según Aristóteles, sucede por la utilización de los decretos en lugar de las leyes, los decretos tienden a corromper estas cosas. Bien, ya llevamos varios..., ya les digo, uno millonario, dos milenarios..., y tenemos entonces, ya nos vamos aproximando más a..., porque tenemos que llegar -entiendo, Sr. Mir- a por qué esto es urgente, así que vamos aproximándonos poco a poco porque hay asuntos aquí que no suenan nada urgentes.

Entonces, tenemos otros debates más novedosos, como que hace cuarenta años cualquier debate donde figure la palabra "medioambiental" se convertirá de forma automática y casi sin pensar que, bueno, el Sr. Jiménez es verdad que razona muy bien y en cada uno de ellos, porque en cada uno de ellos, de forma automática aparece la cuestión "urgencia", ¿no?

Pero después, vamos a los dos puntos, ya, inmediatos. El primero son los estacionales, los momentos de puesta de huevos de estos ofidios y su dormición o hibernación dentro de los árboles ornamentales, de algunos *Quercus*, de la encina, no sé si del alcornoque, y ¿por qué no de los agrícolas?... porque el párrafo 6 dice que los agrícolas no deben entrar. Hay una diferencia probable entre los ofidios sean *Hemorrhoids* de estos o..., los otros también tienen un nombre atroz, los que vienen en árboles ornamentales probablemente traen propósitos más turísticos que aquellos que viajan dentro de árboles agrícolas, que probablemente vienen, porque venir aquí a practicar el primario, verdaderamente hay que ser optimista!

En cualquier caso -y perdonen esta digresión- los motivos inmediatos entonces a los que llegamos son estos estacionales, o sea, hemos pasado de los millones de años y de los períodos cretácicos y esto a una cuestión, ya, de meses, y ahora tenemos otro que son los cien días. Los aproximadamente cien días. Decía el Sr. Antonio Costa que 96, que probablemente también tiene que ver con la urgencia.

Entonces, nosotros creemos que la verdad es que esto se podría haber hecho como una proposición de ley, hubiera sido mucho más encantador para todos, hubiéramos tenido... Y además, como todos estamos de acuerdo y todos vamos a votar que sí, hasta se hubieran evitado estas críticas mías y no habría tenido que redactar el párrafo cuarto de justificación de por qué queremos esto como... A ver, tiene usted que referirse al artículo 46 de nuestro Estatuto, al 86 de la Constitución, a las sentencias del Tribunal Constitucional sobre que hay que justificar la urgencia y tiene que quedar bien justificada, hay que..., aunque se puede no dar el origen en una inmediatez generada por un suceso catastrófico, sino que también se le puede encontrar el origen en que una dejación de la administración y tal... son todos unos temas que, con haber hecho una proposición de ley, en que estaríamos de acuerdo no habríamos tenido que reflexionar sobre ellos, pero bueno,

siempre viene bien recordarlos sobre todo cuando uno trata con gobiernos a los que les gusta mucho decretar. Porque les recuerdo esto de Aristóteles, del decreto, que ya digo que debe preocuparnos un poco como estudiantes de política, que debemos saber hacer estas cosas.

Entonces, habríamos también dejado la discusión, habríamos hecho ligeras enmiendas; como que, por ejemplo, la afirmación inicial de que los ecosistemas insulares son los más amenazados que existen, es un tanto gratuita. Uno tiende a suponer que las zonas ampliamente industrializadas, donde se echan lodos y tal, se emiten humos y tal y no sé qué..., son más frágiles que las insulares. No, es que, no abusemos de la insularidad hasta gastarla; porque precisamente es un concepto que nos es muy necesario en ciertas actividades políticas, no todo lo insular, por su característica de insular..., igual que no todo lo peninsular está condicionado por la "peninsularidad", tal vez sí para los geógrafos..., bueno, en cualquier caso, no hay ninguna razón por la que sean más frágiles -especialmente más frágiles- que todos los otros territorios. Y presentan, además, una mayor biodiversidad que las áreas naturales continentales. Esto, perdone, pero repugna a la razón, porque si bien todas las zonas que tienen costas tendrán biodiversidad, tanto marítima como terrestre, por las islas no suelen pasar las migraciones de aves, lo que reduce muchísimo..., por aquí no pasan las grullas ni las...

(Remor de veus)

... no, no pasan. Siguen, además, los estrechos, van por... Las migraciones de aves cruzan por los estrechos: por el de Gibraltar, por el de Mesina y por el Bósforo. Sí, suelen evitarlo. De hecho, ¿cuántas cigüeñas ven ustedes aquí, al cabo del año? Pocas.

Bueno, es que habríamos evitado todas estas discusiones -que tampoco acaban de ser de grandísimo calado- si hubiéramos hecho una proposición de ley en la que nos hubiéramos mostrado de acuerdo. Habríamos evitado también esa extraña vuelta de tuerca de que la urgencia se debe a que el retraso en el inicio de las restricciones haría imposible alcanzar los objetivos de protección, con lo que yo tengo una urgencia porque me marco unos objetivos que no me voy a cumplir y, entonces, estoy en la urgencia, bien, pero me la he determinado yo solito, ¿eh?, y me la he ganado yo solito.

Así que, en cualquier caso, después de estas ligerísimas críticas que se deben más a nuestro papel de oposición que a ninguna otra cosa, y puesto que tenemos que oponernos, así lo hacemos. Y, es decir..., porque como miembros de la oposición también nosotros hemos protestado porque no se tomaban medidas, contra esas malvadísimas "culébridas"... Así que, siendo en realidad, íntimamente favorables a la defensa y proliferación y -volviendo a ser bíblicos- diciéndoles a las *Podarcis* "creced y multiplicaos", tanto a las *Podarcis pityusensis* como a las *lilfordi*, nosotros mostramos nuestra satisfacción por este decreto y nos mostraremos completamente favorables, votando de esa manera.

Gracias, señores, he terminado.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Méndez. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Ferrà.

EL SR. FERRÀ I TERRASSA:

Gràcies, Sr. President. Senyores i senyors diputats, he canviat un poc el guió de la intervenció arran de les intervencions del Sr. Vidal, sobretot del Sr. Vidal. Jo crec que tres coses -tres coses- li he de comentar.

Primera, no som jo, supòs que el conseller tindrà l'oportunitat de dir-li-ho, però aquest decret llei afecta arbres ornamentals, no arbres que tenen un ús agrari. No s'hi dedica aquest decret llei. No, no, no s'hi dedica. I, a més, ho ha explicat el conseller en la seva intervenció.

Segona, és que s'actua ara, amb aquest decret llei perquè hi ha hagut una inactivitat per part de l'Estat espanyol malgrat els compromisos a què l'Estat espanyol havia arribat amb el Govern de les Illes Balears i amb el Govern canari; malgrat aquests dos compromisos que tenia l'Estat, hi ha hagut una inactuació. I segona qüestió és que el Govern ha actuat assessorat jurídicament per veure si hi havia qualche fórmula jurídicament viable de dur a terme un decret d'aquestes característiques.

I tercera qüestió que li volia comentar, és la del Partit Popular i les serps, perquè crec que ha estat el Sr. Conseller que ha especificat que aquesta qüestió va començar a ser un problema seriós l'any 2013.

(Se sent de fons el Sr. Vidal i Vidal de manera inintel·ligible)

L'any 2013 ja era un problema. I vostè, Sr. Vidal, ha fet una reflexió, ens ha dit, bé, com més s'actua, pitjor; si més treus la senyera, més banderes espanyoles; si més defenses el català, més castellà; si més no sé què... No, no, miri, vostè defensa... El que ens vol dir vostè, perquè això no és cert, vostè el que vol és defensar la inactivitat que ha tengut el Partit Popular davant temes cabdals o importants, és a dir, quan no es fa res, les coses s'arreglen totes soles...

(Alguns aplaudiments)

... i això no és així. Miri, des de l'any 2015, el Govern de les Illes Balears ha fet front a qüestions incòmodes per a l'administració, però que el govern anterior, el 2011 i el 2015 no va voler donar resposta, perquè, si no es veu el problema no hi ha problema, o més ben dit: si es tapa el problema, el problema no existeix. I el problema amb les serps, que va ser un problema, no perquè ho digui un polític, sinó perquè ho diuen els tècnics, a partir de l'any 2013, a part d'aquest problema, aquells anys n'hi va haver d'altres com una sequera amb unes dades que eren colossals ja el 2014 i el 2015, i que no fou, entre cometes ho direm, detectada pel Govern del Sr. Bauzá. Per què? Perquè no es publicaven les dades al portal de l'aigua i, si ningú no les veia, aquestes dades no existien.

O no aixecar la bandera vermella davant els abocaments d'aigües residuals a la badia de Palma, quan hi havia una tempesta, si no s'aixeca la bandera, no s'ha de tancar la platja.

I així, com aquestes, moltes d'altres, però hi ha coses que no es poden tapar, com varen ser les retallades del Partit Popular a IBANAT, després d'un dels majors incendis de la història de les Illes Balears, com va ser el d'Andratx, o la nul·la política de neteja i manteniment dels torrents durant els anys 2011-2015...

(Se sent de fons el Sr. Vidal i Vidal de manera inintel·ligible)

I és que, Sr. Vidal, si no s'amaguen les dades, s'actua de forma immediata, de manera científica i responsable, es posen els recursos i s'accepta el repte i es fa feina, de vegades, de vegades es guanya, I així, s'ha guanyat momentàniament la vespa velutina o la vespa asiàtica, així s'avança en la conservació de la posidònia, així es redueixen els riscos dels incendis forestals, i així s'aconsegueix una política de contenció davant la *Xylella*, fent feina.

I és que no va ser fins que va entrar el govern del pacte quan es va començar a actuar contra els ofidius per preservar la biodiversitat d'Eivissa i Formentera, i s'ha fet donant recursos, estratègies, principalment les captures. El Sr. Conseller ha fet referència a les dades, per exemple, les d'enguany, si no ho he apuntat malament eren 2.710 serps capturades en un en un any i 9 tècnics dedicats únicament i exclusivament a aquesta qüestió, a Eivissa i a Formentera.

Però, així i tot s'ha de fer un pas més i impedir l'entrada accidental de serps perquè aquests mecanismes no són suficients. I aquí hem de fer referència al paper que ha tengut l'Estat espanyol, i que, per a nosaltres, és un cas de discriminació cap a les Illes Balears, m'explicaré. Per què l'Administració de l'Estat espanyol, a qui correspon de forma responsable posar els recursos per evitar la transmissió de plagues i d'espècies invasores per via del transport aeri i marítim, té les competències d'inspecció en els ports i en els aeroports, i també assumiren uns compromisos en matèria de bioseguretat davant el Govern de les Illes Balears i el Govern de les Illes Canàries, però l'actuació, els recursos de l'Estat no s'han vist.

I ha estat aquí el cas, és un cas, perquè fa mal comparar, però quan fa uns anys -ja no record si va ser el 2016 o 2017- que aquesta qüestió ja era un tema que ocupava molt, i preocupava el Govern de les Illes Balears, va esclatar la qüestió del *Xylella*, és un cas d'expedient ics, perquè, és clar, resulta que el *Xylella* només era present a les Illes Balears, havia arribat des d'Itàlia i no sabem com, sense tocar cap terreny peninsular. Això no s'ho creu absolutament ningú, absolutament ningú, però aquesta és la qüestió.

Encara a dia d'avui, quan anam als ports i als aeroports de les nostres illes trobam les restriccions del *Xylella*, cartelleria, els rètols, etc. L'actuació de l'Estat quan es va detectar el positiu del *Xylella*, va ser immediat, immediat, però rapidíssim: prohibicions de treure fora plantes ornamentals, exportacions dels viviers, de tot, al minut zero, una actuació ràpida, contundent, com ha de ser, com ha de ser, en tot cas! Però no

l'hem tenguda quan som nosaltres els perjudicats, quan nosaltres som els perjudicats en el tema de les serps no hem tengut aquesta reacció ràpida de l'Estat, ni ràpida, ni lenta, i davant aquest no-fer res, el Govern de les Illes Balears ha d'actuar, com ha fet també amb altres qüestions en què tampoc no en té les plenes competències, però es veu obligat a fer-ho, perquè la qüestió és una qüestió capital i que afecta.

I n'hi ha prou a escoltar com els diputats de Formentera i d'Eivissa i de qualsevol color polític duen aquesta qüestió, la duen constantment al Parlament, perquè és una qüestió que preocupa, evidentment. I és gràcies a l'impuls d'aquest govern, al de la conselleria i al del conseller Mir, que avui tenim una proposta, que és aquest decret que ajudarà a la catalogació de les espècies i a protegir-les, a restringir l'entrada a totes les Illes Balears d'arbres ornamentals, a què els titulars dels vivers i d'altres establiments comercials, que facin venda o arrebleguin o distribució d'aquests, mantinguin procediments de captura d'ofidis mitjançant la col·locació de trampes o procediments d'igual o major eficàcia, amb restriccions, també durant la resta de l'any, i donant-nos un instrument, que crec que és complementari a l'altre, al de les captures i que, per ventura, podrem arribar a unes xifres, diguéssim, sostenibles i esperam que a la total eradicació de les serps invasores que causen aquest greu perjudici a la biodiversitat de les nostres illes.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ferrà. Pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, té la paraula la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, presidente, buenas tardes a los diputados de esta sesión plenaria. Después de casi cuatro años y 36 decretos ley -que se dice pronto-, nuestro grupo puede participar, al fin, de un debate para la convalidación de un decreto ley que no presente en ninguno de sus artículos dudas sobre su inconstitucionalidad, que no supone la extralimitación del Gobierno regional en las competencias que tiene atribuidas, y al que podemos meterle con calzador la urgencia necesaria que requiere un decreto ley. Por lo que celebramos que, al fin, tras dos legislaturas gobernando a base de rodillo y excesos de poder, la Sra. Armengol haya entendido, y su consejero de Medio Ambiente, hayan entendido para qué sirve la figura del decreto ley.

Porque, efectivamente, es urgente establecer medidas que protejan las especies autóctonas de Baleares de otras especies invasoras, pero no podemos obviar que esta urgencia de ahora se deriva de la inacción del Gobierno regional desde hace años, porque el tema de las serpientes invasoras que se comen las sargantanas lleva toda una década dando vueltas en este Parlamento. Así que podemos afirmar que, efectivamente, nos encontramos ante una urgencia, si bien ya no tenemos tan claro que esa urgencia sea extraordinaria, que es lo que se exige para poder regular una materia mediante decreto ley, sino que más bien se ha convertido en un problema crónico de estas islas.

Y lo cierto es que ese problema ha ido aumentando hasta representar hoy una grave amenaza a los ecosistemas de las islas y, ciertamente, si no se adoptan las medidas necesarias y acertadas las sargantanas típicas de nuestra región podrían desaparecer a consecuencia de la proliferación de las serpientes, que entran en Baleares a través de la comercialización de árboles ornamentales en determinadas épocas del año, dado que los huevos de esas especies invasoras se introducen de esta forma en las islas, y cuando el traslado de estos árboles tiene lugar en invierno, los reptiles y otras especies ectotérmicas viajan en estado de dormición y se activan luego en primavera.

Pero hablo de medidas necesarias y acertadas, Sr. Consejero, porque usted ha hablado aquí de una serie de medidas que ha ido adoptando que, efectivamente, sabemos que no han servido para nada, si no, no estaríamos ahora mismo en esta situación. Por tanto, los recursos públicos también hay que saber cómo utilizarlos y que sea de una forma eficiente, eficaz y efectiva.

Si la preservación de la biodiversidad propia de Baleares ya es suficiente motivo para aprobar esta norma, no podemos dejar de apreciar también que la sargantana ibicenca y la balear son, además, uno de los símbolos culturales de nuestra región y constituyen, además, uno de los iconos más usados como reclamo e imagen turística, siendo el turismo, precisamente, la principal actividad y el motor económico de estas islas.

Las medidas que se proponen en el decreto ley consisten en introducir restricciones a la entrada en Baleares de árboles ornamentales en determinadas épocas del año, además de medidas para controlar los árboles, una vez han entrado en las islas, así como un régimen de infracciones y sanciones, para asegurar el cumplimiento de la norma. Y todo ello sumado a la alarma social que ha provocado la proliferación de serpientes invasoras, que ha llegado incluso a asustar a quienes se topan con ellas en numerosas ocasiones, y teniendo en cuenta que podría producirse, en el futuro, la entrada no deseada de especies que puedan llegar a ser un peligro, no solamente para las sargantanas, sino también incluso para las personas, en caso de que se tratase de especies venenosas, por ejemplo, pues todo ello justifica que nuestro grupo vote afirmativamente a la convalidación de este decreto ley.

Muchas gracias.

(Algun aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Ribas. Pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears té la paraula la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, president, senyores i senyors diputats, bon dia. Nosaltres donarem el vot favorable a la convalidació d'aquest decret llei, però sí que varem dubtar d'una abstenció, per l'abús que ha fet aquest govern dels decrets llei en aquesta legislatura.

Ara bé, i, sincerament, jo crec que els decrets llei són les mesures, que aquesta mesura, aquest decret llei són pel que realment existeixen, és cert que arriba tard, però reconixeré que no és només culpa del Govern de les Illes Balears, sinó també i sobretot del Govern central, que és qui hauria d'haver actuat per tenir les competències. I ja ho ha explicat el Sr. Ferrà, que és ell qui hauria d'haver actuat perquè no entrassin aquí aquests arbres que poguessin tenir serps.

Varen arribar prop de 2010, jo, Sr. Méndez, diré serps blanques, verdes i de ferradura, ho diré així i, la veritat, és que durant aquests anys han fet molt de mal a la sargantana pitiüsa i també a la sargantana balear, entre d'altres. Han passat 13 anys i hem arribat, pensam, a una situació d'emergència, considerant que a Eivissa es contemplen com a espècies invasores i a Mallorca no, però sí que ha fet molt de mal, o fa molt de mal; va començar, sobretot, la proliferació d'aquest tipus de serps a la part del Llevant, ara a Es Pla ja se n'hi troben també moltíssimes.

I és una amenaça i, en primer lloc, i també es diu al decret, per a la nostra biodiversitat, que, evidentment i indiscutiblement s'ha de defensar, protegir i defensar; però també per les persones que vivim a la nostra comunitat, hi ha gent que les té autèntic pànic i n'hem parlat abans amb qualque diputat i diputada, que trobar-se una serp de segons quines característiques, ja no només es troben al camp, sinó que es troben a carrers de diferents pobles de les nostres illes i, per tant, pensam que s'ha d'actuar, i amb aquest decret llei és fa una passa més.

Segons les dades que tenim, va ser devers l'any 2016-2017 quan el Govern va començar a intentar capturar aquests tipus d'ofidis a través de trampes. El problema principal i inicial que hi havia al principi és que no n'hi havia suficients, que hi havia poc personal que s'hi podia dedicar, i, si no vaig malament, en aquest temps s'han pogut capturar unes 12.000 serps des del 2016. Però, la veritat, és que no les podem aturar, perquè és gairebé impossible. Ara, sí que hem de posar tots els instruments necessaris damunt la taula per intentar frenar aquesta situació.

És una passa més, i el conseller ho ha dit, però també és cert que hem d'intentar cercar altres instruments que puguin millorar el control i la minva d'aquests ofidis invasors. Jo vull dir que, des d'El Pi, ja dins la legislatura passada, quan vàrem començar a tenir aquesta problemàtica damunt la taula, vàrem fer iniciatives, vàrem fer preguntes, hem fet esmenes als pressuposts perquè s'intentàs posar més recursos per intentar minvar, com dic, aquesta situació.

I també afegiré un punt a favor de la comunitat balear i de la canària, quan, i també ho han dit, es varen fer els objectius que tenien com a objectiu aplicar una estratègia, control i possible eradicació d'ofidis invasors a les Illes, que, com s'ha dit, es fa o s'ha fet a nivell de la comunitat, però davant la inoperància de l'Estat, actuant per frenar aquesta situació.

Res més, com dic, donarem suport a aquesta iniciativa i, malgrat sigui tard, agraïm que sigui una passa més per intentar minvar els ofidis de la nostra comunitat. Gràcies, president.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sureda. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula la Sra. Díaz.

LA SRA. DÍAZ I OJEDA:

Gràcies, president, bon dia, diputades i diputats. Divendres passat, la doctora en biologia i catedrática de Ciències Socials, Antònia Maria Cirer, qui probablement sigui la màxima autoritat en l'estudi de la sargantana pitiüsa i balear, va presentar a Formentera el seu llibre que il·lustra les sargantanes pitiüses en el seu hàbitat natural, fotografiades per Sebastià Candela, que és amb el profètic nom de *Sargantanes, el temps s'acaba*. Es tracta d'una obra molt visual que recorda que la sargantana és un dels més preuats tresors naturals de les Illes Pitiüses i de summa importància, perquè és l'únic vertebrat terrestre, realment autòcton de Formentera i d'Eivissa. L'objectiu final del seu llibre és la conscienciació de la població del risc d'extinció en què es troben actualment aquestes sargantanes pitiüses, perquè vetllar per la seva supervivència és feina de tots.

Com aquesta obra, l'objectiu final d'aquest decret llei que avui sotmetem a aquest parlament, és dur a terme mesures de protecció per pal·liar el risc d'extinció en què es troben actualment les nostres sargantanes. Una de les principals causes de la seva disminució són les serps invasores que varen arribar a l'any 2003 a les nostres illes, amb el trànsit globalitzat de mercaderies.

En mans dels meus predecessors, la diputada Sílvia Tur i el diputat Antonio Sanz, ambdós consellers de Medi Ambient a les seves etapes al front del Consell Insular de Formentera, es va fer molt bona feina per protegir-les, en col·laboració amb la Conselleria de Medi Ambient del Govern balear. Durant l'any passat, a Formentera es varen efectuar 621 captures de serps, un centenar més que en el 2020, una xifra que mostra un creixement estable de la població d'ofidis a la nostra illa, on se circumscriuen principalment a la zona del Port de La Mola.

I amb un objectiu declarat pel Consorci de Recuperació de Fauna de Balears, d'eradicar-les a mig termini. No obstant això, a la nostra illa veïna d'Eivissa, la situació és qualificada d'alarmant, ja que el 2022 es varen capturar un 53% més de rèptils que amb tot l'any 2021, que varen ser 1.460 exemplars atrapats. I allà la finalitat perseguida és arribar a tenir una densitat prou baixa de serps que en garanteixi la seva supervivència.

El 2022, a Formentera es varen posar 392 trampes, mentre que a l'illa d'Eivissa ho varen ser 1.258. Però capturar serps no pot ser l'única manera de lluitar-hi, hem d'impedir-ne la seva entrada accidental, ja que la gran majoria arriben amagades en oliveres i garrovers ornamentals, no destinats a l'agricultura, provinents de la península, i amb aquest decret llei podem controlar la introducció d'aquests arbres i el risc que comporten de poder fer front al risc de les nostres sargantanes en determinats períodes. La feina a fer ha de ser molt intensa i sostinguda en el temps, perquè aquesta situació preocupant no esdevingui una plaga endèmica, com ara la processonària a la nostra illa.

Protegir la biodiversitat a les nostres illes és obligació dels governs i aquest decret llei, el primer del 2023, és la demostració d'una acció propositiva envers la seva protecció.

Per acabar, voldria demanar una petita correcció, a petició del secretari del Consell de Formentera, a l'exposició de motius és que es parla de "garrovers" "garrofers", perdó, i en el nostre català illenc el que seria més correcte és anomenar-los "garrofers". Salvant aquesta petita demanda, nosaltres hi votarem a favor.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Díaz. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Mari.

EL SR. MARÍ I TUR:

Bon dia, moltes gràcies, president, senyores i senyors diputats. Bé, en primer lloc, vull saludar i agrair la presència d'Antònia Maria Cirer i dels seus acompanyants, avui present aquí, a la sala, ella és eivissenca, que és el més important, és herpetòloga, és doctora en biologia, és doctorada catedràtica en Ciències Naturals, i és la principal impulsora a les nostres illes de la defensa de la sargantana eivissenca, la Sargantana balear i de la lluita contra les serps invasores. Per tant, vull agrair-li la seva feina, juntament amb persones com Melva Montes, Sebastián Candela, Carme Tur o els més de 300 voluntaris que formen part de l'Associació SOS Sargantanes i d'altres col·lectius que s'han sumat a la causa, vull agrair-los la divulgació pública, els llibres, les conferències, les exposicions que han fet i que, d'alguna manera, també ens han portat fins al dia d'avui, fins al dia que podem aprovar el decret que avui ens porta el Govern.

Un dels valors dels grups progressistes i que duim dècades defensant és la protecció de biodiversitat, la protecció del medi natural i dels ecosistemes. Fins i tot, en aquest cas, podem ampliar-ho a la defensa del patrimoni cultural, perquè en aquest cas la sargantana pitiüsa va molt més enllà d'una qüestió de biodiversitat, sinó que és per a nosaltres també un símbol d'identitat. Jo no en sé, tant com el senyor, com el company, no sé tant d'història com el company Méndez, aquí, que ens il·lustra cada dimarts, però la paraula "Eivissa" vol dir, "illa de Bes"; Bes era aquell déu protector de la família i de la casa, i que també era aniquilador de serps, perquè a moltes monedes de l'època púnica sortia encunyat a una mà un punyal i a l'altra mà una serp. Per tant, pens que això també és motiu per ser aquí i per això és motiu que la sargantana, com dic, és un símbol identitari.

És una necessitat també de salut pública, com ha dit la companya Sureda, d'engegar majors accions en contra de la invasió de les serps.

Vull reconèixer honestament el suport de la bancada de la dreta al complet, avui, ho dic honestament, que s'ha de reconèixer, i també ho reconec perquè a moltes altres ocasions

que des dels grups de progrés hem volgut defensar qüestions relacionades amb el medi natural, no hem trobat aquest suport. Per tant, vull agrair-los el suport, ja que no ha estat sempre així, tal vegada deu ser que, després d'anys, Sra. Riera, fins i tot vostès, que han estat els principals contraris a nosaltres, molts d'anys després s'han adonat que el nostre camí era el correcte. Així que benvinguts, senyors de la dreta, a la protecció del medi natural.

(Alguns aplaudiments i remor de veus)

Un altre valor que hem defensat els progressistes des de fa dècades és la necessitat de regular, la necessitat d'intervenir en el model econòmic de les nostres illes, però no regular per regular, ni intervenir per intervenir, sinó regular allà on detectam una ineficiència del model econòmic o allà on trobam una externalitat negativa que, per al bé comú, hem de corregir. I ho dic perquè la proliferació d'espècies de serps a les nostres illes no respon a qüestions d'equilibri ecològic, respon a l'actuació de l'home i de la dona, respon a actuacions de mercat econòmic i, per això, comprendran tots vostès que si això és el que ha trencat l'equilibri ecològic, és aquí on també és una intervenció absolutament compensada i justificada.

I tot això ho dic perquè el decret que ens porta avui el Govern a debat porta principalment aquests dos valors a sobre: la defensa de la biodiversitat i la regulació del nostre model econòmic.

Dit això, s'ha dit també per diversos grups, és clar, s'ha dit que arribam tard o que el Govern de les Illes Balears arriba tard. Jo pens que el Govern de les Illes Balears no arriba tard, perquè qui ha estat treballant sense aturar, no pot arribar mai tard, no pot arribar tard qui no ha deixat mai de treballar. A les Illes Balears tenim una amenaça sobre la biodiversitat des de l'any 2011, de l'any 2011 a l'any 2016 no es va fer res...

(Remor de veus)

... -aquí, sí, sí, ja començam, és clar, sí, digui'm vostès que no, han tengut quinze minuts per justificar què han fet vostès- no es va fer res...

(Remor de veus)

..., el seu portaveu no ha parlat, i menys, ja ho veuran si...

EL SR. PRESIDENT:

Silenci, per favor.

EL SR. MARÍ I TUR:

... jo hauria agraït que hagués parlat de la qüestió, que hagués parlat de serps, tal vegada, segur que no era la seva intenció, però em sembla que pràcticament ha ridiculitzat el problema, pràcticament ha ridiculitzat el problema, a mi m'hauria agradat, fins i tot, el Partit Popular, si no m'equivoc, té cinc diputats eivissencs, hauria estat bé que un d'ells, bé, empadronats a Eivissa quatre pens, però té cinc diputats eivissencs, hauria estat bé, també, hauria mostrat interès que l'hagués defensat un dels seus diputats eivissencs.

I també per contestar, al Sr. Vidal i al Sr. Méndez, aquest decret no aplica als arbres de la qüestió del sector agrícola. En primer lloc, ja l'hi ha dit el Sr. Conseller, primer, perquè només apliquen als arbres ornamentals, això està clar; a la qual jo afegiria: han vist vostès mai un pagès de les Illes Balears importar un garrover amb una soca de més de 40 centímetres de soca? Digui això a un pagès: algun pagès de les Illes Balears ha importat un garrover de més de 40 centímetres de soca? A mi em costa de veure-ho.

Com deia, des de l'any 2016 es va iniciar a les Illes Balears una estratègia de reducció de la pressió poblacional de serps en camí cap a la seva eradicació. En el 2018 es va aprovar, efectivament, l'estratègia de gestió d'ofidis a nivell estatal, que incloïa les Illes Balears i les Illes Canàries. Aquesta estratègia, com és lògic, no ha inclòs específicament mesures insulars i d'aquí la necessitat de comptar amb una norma que ens empari en la lluita des del punt de vista insular d'aquesta qüestió. I per això sí que nosaltres considerem necessari ajustar-ho a la insularitat, el Sr. Méndez també un posava una mica en dubte.

Fa anys des del Govern que també hi ha en marxa el Pla Boscà. El Pla Boscà és un pla específic d'amfibis i rèptils, que també inclou la sargantana pitiusa i la sargantana balear, és cert que era molt més ampli, i ara, per això tenim aquest decret específic.

No hem de deixar de parlar, pens jo, del COFIB, de la feina que fa al COFIB, i aquí ningú no ha parlat del COFIB; el COFIB fa una feina fonamental, valuosíssima, juntament amb els tècnics del consell insular, també s'ha de dir, és clar que sí, els tècnics de Medi Ambient del Consell Insular d'Eivissa. S'han multiplicat durant aquests anys exponencialment els recursos que s'han dedicat al COFIB, tant els recursos humans, tècnics i de tot tipus; va començar amb un tècnic, simplement, ara en té 7 a Eivissa i 2 a Formentera, amb el conseqüent augment del nombre de captures, des del 2016, 7.400 a Eivissa i 4.200 a Formentera, ara mateix més de la meitat del pressupost del COFIB està dedicat a aquesta finalitat. A nosaltres, per això, ja ens sembla una bona política la que es fa durant aquests anys, per tant, ningú no podrà dir que arribam tard o que no és faci el que corresponen.

Però, malauradament, com també s'ha dit, tot això no és suficient i, per això, el Govern de les Illes Balears decideix anar més lluny, mostrar compromís amb aquesta qüestió, espitjar l'accelerador, és clar que sí, perquè sí que hi ha una urgència, perquè el que es fa aquí és bàsicament complementar l'estratègia de captura amb les mesures de bioseguretat, que són les que encara no hi eren, perquè no eren a cap altre lloc també de l'Estat.

I per últim, vull dir simplement que sí, efectivament, els ecosistemes insulars són majorment vulnerables i, per tant, això també ens ha de fer veure la necessitat d'una altra línia específica de feina que té aquest govern; aquest govern ha treballat molt i ha aconseguit molt amb el reconeixement de la insularitat per part de l'Estat, i què fem ara, els ho ha explicat la consellera Sánchez avui de matí, defensam l'Estratègia del pacte per les Illes, d'aconseguir un Estatut per a les Illes que ens permeti defensar qüestions com la que avui tenim damunt la taula amb una major empara jurídica.

Per tant, per tot això, nosaltres simplement donarem tot el suport a aquest decret.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mari. I un cop finalitzat el debat, procedirem a la votació, i el president demana si el Ple valida o no el decret llei debatut. Passam a votar. Votam.

Vot presencial: 50 vots a favor, cap en contra i cap abstenció; un vot telemàtic del Sr. Mariano Juan, afirmatiu. Per tant el resultat global és de 51 sí, cap no i cap abstenció.

En conseqüència, es proclama validat el Decret Llei 1/2023, de 30 de gener, de mesures extraordinàries i urgents per a la protecció de la sargantana pitiusa i la sargantana balear i per a la prevenció i lluita contra les espècies de la família *Colubridae*.

I, un cop validat el decret, el president demana si algun grup parlamentari desitja que es tramiti com a projecte de llei.

Doncs, atès el resultat primer de la votació, el decret llei no serà tramitat com a projecte de llei.

Queda validat el decret llei.

(Aplaudiments)

Passam idò al cinquè punt de l'ordre del dia, que consisteix en el debat i votació de les proposicions no de llei.

V.1) Proposició no de llei RGE núm. 13320/22, presentada pel Grup Parlamentari Unidas Podemos, relativa a garantir el dret a l'habitatge.

I, en primer lloc, debatrem la Proposició no de llei RGE núm. 13320/22, del Grup Parlamentari Unidas Podemos, relativa a garantir el dret a l'habitatge.

Començam amb la intervenció del Grup Parlamentari Unidas Podemos, té la paraula el Sr. Jiménez.

EL SR. JIMÉNEZ I FERNÁNDEZ:

Sr. President. Buenos días de nuevo. En este Parlamento todos los grupos parlamentarios hemos debatido sobre uno de los problemas fundamentales de esta comunidad y del Estado, la vivienda; hemos conocido, por tanto, el posicionamiento de cada grupo, de cada partido, hoy nos toca presentarlo a Unidas Podemos. Nuestra propuesta es que tiene un objetivo claro: reforzar los mecanismos que permitan el acceso a la vivienda, sobre todo a los segmentos más vulnerables de la población.

Desde que se decidió convertir la vivienda en un negocio, es un bien especulativo que destruye cualquier activo de construcción de tejido social, el destino de los más pobres o de los que tienen menos recursos es supeditarse a la ayuda de la

familia, a compartir escasos metros cuadrados de vivienda o vivir con la soga cambiante de las hipotecas salvajes, cuando no, acabar en la calle.

Creemos honestamente que se ha avanzado en esta legislatura en la política de vivienda del Govern, al incorporar nuevas promociones al parque público de vivienda y también al continuar dando ayudas al alquiler. Creemos que se ha sido consciente de lo que sucede, pero no ha sido suficiente el esfuerzo, porque el problema de vivienda es estructural y está siendo sometido a una presión extraordinaria por grupos financieros de carácter claramente especulativo.

Hemos explicado en la exposición de motivos cuáles son, a nuestro entender, los tres principales problemas de acceso a la vivienda: la reducida oferta de vivienda pública, la gentrificación y la turistificación y (...) a todo el alquiler vacacional.

La crisis del acceso a la vivienda viene de lejos y se debe fundamentalmente al ínfimo parque de viviendas públicas existente destinado a alquiler social, en torno al 1,1% sobre el total, frente al 38%, por ejemplo, de Holanda, el 17 en Reino Unido, el 14 en Francia; el ejemplo paradigmático de Viena, con un 60% de vivienda pública debería inspirarnos. Pero para esto hay que invertir poniendo los recursos necesarios para construir y para adquirir vivienda particular ya construida, tal como indicamos en nuestro punto 1; y rehabilitar y mejorar la vivienda degradada, como decimos en el punto 2, con el mismo objetivo de disponer de más vivienda, generando además empleo; y también el trabajar, como decimos en el punto 3, juntamente con ayuntamientos, en la planificación urbanística.

La prioridad tiene que ser la vivienda social frente a la de mercado y no pasar tanta VPO al mercado como se ha hecho en este país, en aras de la especulación, tal como expresamos en el punto 4.

Las viviendas sociales deben permanecer para siempre como patrimonio público.

El punto 9 también persigue el mismo objetivo, lo que se ha pagado entre todos y todas que se devuelva a todos y todas los bienes de la SAREB deben entregarse ya a las comunidades autónomas para su incorporación al parque público de vivienda autonómico.

El punto 8 ha sido el caballo de batalla de nuestro grupo parlamentario durante toda la legislatura, sin desarrollo reglamentario las leyes no pueden cumplirse. Si bien es cierto que a lo largo de esta algunos puntos se han desarrollado a través de distintos decretos leyes, no consideramos suficiente lo alcanzado, a pesar de que la conselleria, hace poco tiempo, lo ha planteado. Nos parece que es un poco tarde, desgraciadamente.

Para acabar con este primer bloque social, y por pura humanidad, no podemos permitir echar a la gente a la calle, es lo que expresamos en el punto 5, nadie a la calle sin alternativa habitacional

El segundo bloque va de especulación. En el punto 6 hablamos de controlar el alquiler turístico irregular y limitar el permitido, más inspección, más inspectores para evitar algo, por otra parte, fácilmente detectable en los anuncios publicados en los portales especializados.

El punto 7 habla de grandes tenedores, creemos imprescindible reducirlo de 10 a 5 de manera efectiva en las Baleares, que incluya tanto a personas físicas como jurídicas, tengan o no tengan actividad económica relacionada con la gestión inmobiliaria, y que se tenga en cuenta también que no se limiten a una sola comunidad, sino al conjunto del Estado, considerándose, entonces, la cifra de 10 o más.

El punto 10 indica la necesidad de adecuar medidas que permitan restringir la compra de vivienda a las personas físicas o jurídicas no residentes. Digan lo que digan las inmobiliarias, el hecho de que más del tercio de las viviendas vendidas lo hayan sido por extranjeros incide en su precio y, si bien es cierto que esta petición puede ir contra preceptos de la Unión Europea, tales como los movimientos de personas y capital, también es cierto que el Tribunal de Justicia de la Unión Europea abre la posibilidad de revisión de este planteamiento si la función social de la propiedad está vinculada al interés general, también si el acceso a la vivienda representa un problema muy grave para territorios muy tensionados.

El 11 pide al Estado eliminar el visado de residencia para inversores extranjeros no residentes que inviertan más de 500.000 euros, la famosa Golden Visa, algo opaco, sin control, sin saber el origen de ese dinero, que puede servir para blanquear capitales, algo denunciado por Transparencia Internacional, esto es lo que se llama comprar una residencia, legalizar situaciones mirando para otro lado, algo a nuestro entender obsceno.

Los puntos 12, 13 y 14, instan a que se apruebe una ley de vivienda estatal garantista que tenga en cuenta la tendencia imparable del alza de precios en la vivienda, tanto de alquiler como de compra, a través del blindaje de la función social de la vivienda. La obligatoriedad de la declaración de zonas tensionadas por parte de las comunidades autónomas a partir de un sistema de índice de precios de referencia propio, y de la regulación del mercado de alquiler de viviendas, impidiendo precios abusivos en los contratos de arrendamiento de vivienda mediante mecanismos de control de precios.

Finalmente, independientemente de los dos bloques reseñados, el punto 15 quiere expresar un agradecimiento especial a plataformas, colectivos y personas a título individual, que llevan trabajando 15 años sin descanso en la defensa del derecho al acceso a la vivienda desde la anterior crisis cíclica del capital de 2008, que dejó en la calle a cientos de miles de personas.

Moltes gràcies.

(La Sra. Vicepresidenta primera substitueix el Sr. President en la direcció del debat)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gracias, Sr. Jiménez. Intervención de los grupos parlamentarios que han presentado enmiendas, por el Grupo Parlamentario Ciudadanos para defender la enmienda RGE núm. 1208/23, el Sr. Pérez-Ribas.

EL SR. PÉREZ-RIBAS I GUERRERO:

Gracias, vicepresidenta. Bueno, empezaremos pidiendo votación separada de los puntos que presenta el Grupo Parlamentario Unidas Podemos en esta iniciativa.

Una proposición no de ley que, si tiene que servir para algo, desde luego es para visibilizar el estrepitoso fracaso de la política de vivienda de la Sra. Armengol, y la presenta un partido que no solo da apoyo al Gobierno, algún grupo parlamentario que no solo da apoyo al Gobierno, es que es un grupo parlamentario con miembros de su partido en el Consell de Govern, por tanto, ha participado en las políticas de vivienda de estos últimos ocho años.

Y, desde luego, como he dicho, si de algo tiene que servir esta proposición no de ley es para visibilizar el fracaso de la política de vivienda de Armengol, tras ocho años de políticas de excusas y de marketing, de excusas que ya todos conocemos: la herencia recibida, los grandes tenedores, los pequeños propietarios que tienen viviendas vacías, los extranjeros, ahora; la última, que los ayuntamientos no ceden suelo al IBAVI.

Una PNL que lleva el título “garantizar el derecho a la vivienda”. El problema es ¿qué vivienda? ¿La que quieren hacer con contenedores marítimos, la de las autocaravanas porque no nos dejan otra alternativa? Y ¿dónde la van a hacer con todos los planeamientos urbanísticos bloqueados? Se han pasado ocho años negando el problema, para no encararlo; han recurrido al marketing para justificar su inacción y ahora, cuando es evidente, tras ocho años, que sus políticas de vivienda no funcionan, se pasan de puntillas a la oposición y se ponen detrás de la pancarta “Por el derecho a la vivienda”.

Y esto ¿cómo se podría llamar? Ustedes, que han puesto palos en las ruedas, que han complicado el acceso a una vivienda digna, que han llevado a muchos ciudadanos a la desesperación, ¡dejen ya de expulsar a los jóvenes de nuestras islas, dejen de castigar a personas trabajadoras, reconozcan que son incapaces de dar respuesta a las necesidades de vivienda digna de la sociedad balear! ¡Déjense de ocurrencias, den voz y dejen trabajar a los expertos inmobiliarios, a esos que ustedes ningunean!

El Colegio de Arquitectos, el Colegio de Aparejadores, el Colegio de Administradores de Fincas, expertos en urbanismo, Asociación de Constructores, Asociación de Promotores, Asociación API Baleares, Asociación Balear Inmobiliaria Nacional e Internacional, sociedad civil, en general. Los que conocemos el sector sabemos que hay mucho talento, hay mucha profesionalidad, hay muchas ganas de trabajar para dar respuesta a los desafíos habitacionales a los que nos enfrentamos, y lo hemos dicho muchas veces: la única fórmula para que la vivienda asequible llegue a nuestros ciudadanos es

mediante convenios de colaboración público-privada, con precios de venta pactados.

Con vivienda del IBAVI no basta, incluso lo ha dicho la presidenta que ahora está aquí en esta sala.

Sr. Jiménez, usted hoy presenta 15 medidas, porque su Govern no da respuesta a la falta de vivienda, no da respuesta, y usted lo ha dicho aquí, a las personas vulnerables.

Y los grupos parlamentarios que apoyan al Govern han descartado de una manera insólita presentar las típicas enmiendas de “seguir trabajando”, esas enmiendas a las que nos tienen acostumbrados cuando ustedes presentan iniciativas, desde luego, por algo será.

Le pido que acepte nuestra enmienda, en la que pedimos que “el Parlament constata el fracaso de la política de vivienda Armengol.” Y si no acepta esta enmienda, no se preocupe, la semana que viene tendrá la oportunidad de posicionarse en un punto similar a esta moción, que defenderemos desde el Grupo Parlamentario Ciudadanos, y entonces podrá votar a favor de la constatación del fracaso en materia de vivienda de las políticas de vivienda Armengol.

Sr. Jiménez, señores del Govern, asuman que sus ocho años de políticas de vivienda ya han perjudicado a toda una generación, no permitamos que castiguen a la generación siguiente.

Muchas gracias.

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sr. Pérez-Ribas. Es el turno del Grupo Parlamentario Popular, para defender las enmiendas RGE núm. 1213 a 1222/23, el Sr. Camps.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. CAMPS I PONS:

Moltes gràcies, Sra. Vicepresidenta. Som davant d'una proposició no de llei que ens planteja Unidas Podemos que demostra que constata el fracàs absolut i estrepitos quant a habitatge a les Illes Balears, perquè, a tres mesos abans d'acabar aquesta legislatura, vostès presenten 15 punts que demostren que no han estat capaços d'influir en absolut les polítiques de la Sra. Armengol i poder donar resposta als ciutadans de les Illes Balears de les necessitats bàsiques, com és l'habitatge.

Un fracàs d'una llei intervencionista i prohibicionista, als únics que els va bé és als rics i als súper rics, perquè són els únics que poden invertir i comprar aquí propietats. Les classes baixes i mitjanes cada vegada es troben més enfora de la realitat i de la necessitat vital, com és un habitatge. Només s'han de tenir en compte els lloguers, l'any passat van pujar un 14,5%; la previsió pels experts, per a aquest any 2023, parlen d'un 15 més. Per tant, les polítiques de la Sra. Armengol les polítiques de Podemos i les polítiques de MÉS per Mallorca i MÉS per Menorca són un fracàs absolut.

Un altre exemple a seguir és la Llei d'habitatge: què esperen a reglamentar tot el seu articulat? No han estat capaços ni tan sols de poder desplegar el reglament!

L'observatori que ens va prometre en aquest faristol, la Sra. Armengol, on és aquest observatori?

Els pisos expropiats d'una llista de mil pisos de grans tenidors que tinguin més de 10 habitatges, només a dia d'avui han posat en circulació, no arriba a 16. Què costa açò de diners públics als ciutadans per aquesta ocurrència de la Sra. Armengol? I ara els seus socis, els que avui ens plantegen aquests 15 punts, diuen de passar a 5 pisos els grans tenidors. Si no han estat capaços de gestionar xifres més grosses, que són més bones de manejar, compti més perseguiran o voldran vostès posar a disposició dels ciutadans habitatge que fa falta?

També les ocurrències que ens fan els diferents socis quant als contenidors, quant a l'agència pública de l'habitatge que vostès fan des de Podem, no sé què més veurem d'aquí a 28 de maig, però no són les polítiques que volen els ciutadans de Balears. Les polítiques dels ciutadans de Balears volen seguretat, volen una estabilitat, volen que el Govern s'anticipi a les necessitats d'habitatge que tenen els ciutadans, i açò com s'anticipa? Doncs escoltant tots aquests indicadors, que a aquest creixement poblacional que patirà les Illes Balears aquests pròxims 15 anys de 306.000 persones s'hi ha de posar remei ja, no s'ha d'esperar quan ja tenim l'aigua al coll, que és el que ens passa.

I com que el Partit Popular creu en les seves propostes, així com fem, doncs hem tornat presentar 10 esmenes, ja sé que ara sortirà el meu amic, el Sr. Ferrer, i m'ho recordarà, però jo, abans que m'ho recordi, li diré.

I d'un problema del qual vostès se'n reien i ens titllaven de radicals al Partit Popular és un problema que viu tota la societat, ja no només a Mallorca, a totes les illes, l'ocupació: "*Los okupas se apoderan de todo un edificio recién acabado de Palma*", va ser lamentable veure les imatges de la televisió, veure l'acordonament de la policia per poder treure els ocupes. Avui, en el diari *Última Hora* d'avui: "*Una guerra de okupas por una casa en Palma acaba con seis detenidos*".

Per tant, em sembla que estaria bé, seria responsable per part d'Unidas Podemos, que és qui té la potestat de poder acceptar o no les esmenes del Partit Popular, que almanco la proposta que fa de combatre l'ocupació il·legal ens l'acceptin.

Finalitzar les obres de locals comercials o habitatges. Açò fa tota la legislatura que ho diem, vostès prefereixen més tenir els locals tancats i els locals sense cap tipus d'ús que volem apostar per aquestes mesures que ha fet el Partit Popular. Avui vostè, a qualcun dels punts recullen línies que més o manco nosaltres defensam i que nosaltres reivindicam tota la legislatura, però no van al cent per cent de la línia. Per tant, nosaltres no ens hi acabam d'identificar.

Reconèixer també, o impulsar i acompanyar els ajuntaments que els locals comercials puguin tenir l'ús d'habitatge, tots aquells que compleixin els paràmetres mínims d'habitatge.

Incrementar els impostos i els beneficis de deducció autonòmica per arrendaments de l'habitatge a l'IRPF als menors de 35 anys.

Nova deducció autonòmica per a arrendadors d'habitatge permanent a l'IRPF als propietaris que posin els seus habitatges en els mercats, cosa que vostès no han estat capaços de donar ni fer un gest cap a aquesta gent.

Eliminar l'impost sobre transmissions patrimonials de la compra del primer habitatge habitual.

Aprovar un tipus de gravamen reduït del 2% de l'impost sobre transmissions patrimonials per l'adquisició del primer habitatge.

Eliminar l'impost sobre successions per herències en vida i causa de mort quan el parentesc amb el causant sigui de descendents, cònjuge o ascendent.

Impulsar davant els ajuntaments el reconeixement de l'ús de l'habitatge.

Per tant, són una bateria d'esmenes, són una bateria de punts que el Partit Popular assenyala des del principi d'aquesta legislatura. Per tant, vostès, a poc a poc ens copien, canvien segons quins formats, com pot ser el tema de l'aval...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... -molt poc a poc, sí, Sr. Melià, molt poc a poc-, com aquesta escenificació que van fer l'altre dia amb els bancs, els bancs que s'hi han acollit, quants anys fa que el Partit Popular apostava i reivindicava i proposava aquesta figura dels avals perquè en puguin fer ús els joves per poder-se emancipar. Però han hagut d'arribar al final de la legislatura per, a poc a poc, copiar els postulats del Partit Popular.

Moltes gràcies, Sra. Vicepresidenta.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Gràcies, Sr. Camps. Obrim el torn de fixació de posició. En primer lloc, pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, el Sr. Ensenyat.

EL SR. ENSENYAT I RIUTORT:

Sí, moltes gràcies, Sra. Vicepresidenta. Efectivament, ha estat o és un discurs recurrent en aquesta cambra parlar d'un dels problemes més importants o dels reptes més importants que ens trobam com a conjunt, com a comunitat autònoma, com a conjunt de les Illes Balears i també com Estat espanyol. Per tant, diríem, en el nombre de receptes evidentment hi ha una diversitat important i un sempre pot comparar què és el que s'ha fet aquesta comunitat autònoma, què és el que es fa a altres comunitats autònomes i, a partir d'aquí, no hauríem de deixar perdre l'ocasió per obrir un debat que fos serè entorn d'un dels reptes més importants als quals ens afrontam, i també més complexos en aquest sentit.

I crec que hi ha una qüestió de fons, que és la que al final ens separa, que és dir: bé, allò que és un dret fonamental de la persona, que és el dret a un habitatge, que està recollit no només per la Constitució Espanyola, sinó per la mateixa Declaració universal dels drets de les persones, al seu article 25, és a dir, un dret com pugui ser la sanitat, com pugui ser l'educació; és a dir, qualcú pot fer negoci sobre un dret? Això al cap i a la fi, segurament, és el que més ens diferencia d'una manera o d'una altra de gestionar i de fer les coses.

I jo tampoc no crec que per part d'Unidas Podemos la intenció hagi estat constatar el fracàs, com deien alguns representants de l'oposició, de les polítiques que ha fet aquesta comunitat autònoma, en què hem anat des de zero, i crec que hem de recordar de quin moment començam, perquè, és clar, per fer habitatge públic necessitam solars, si no els haguessin venuts, en tendríem, i doblers, però sobretot solars,...

(Remor de veus)

..., sempre, cada vegada que hem parlat d'habitatges i he pujat a aquesta tribuna n'he parlat, dic: home, per fer una casa hem de menester un solar, no és així?

Per tant, aquesta qüestió complexa, aquesta qüestió que exigeix de la cooperació entre les diferents entitats i institucions que en són competents, aquests que diuen que és un fracàs, que també governen certs ajuntaments, que governen els consells insulars, es demanin a veure a aquests ajuntaments on governen, a aquests consells on governen, quins solars han posat a disposició del Govern perquè pugui fer habitatges de protecció? I, a partir d'aquí, crec que després podem aconseguir diferents elements que ens duren a fer aquesta anàlisi i, a partir d'aquí, prendre mesures.

Què s'han fet coses? Se n'han fetes moltes, és a dir, crec que seria una altra vegada totalment absurd tornar repetir la tracalada d'actuacions que s'han fet durant aquestes legislatures. Què se n'han de fer més? Se n'han de fer més, però, evidentment, això exigeix una planificació, exigeix una programació, el que deia: solars, evidentment, si hi ha solars s'han d'equipar aquests solars, s'han de fer plans; és a dir que no són qüestions, evidentment, que es resolguin en dos dies.

Però, tampoc des d'una perspectiva de tu i jo i jo i tu -i tornam una altra vegada amb aquesta dialèctica de veure qui l'ha feta més grossa o qui la diu més grossa-, poc contribuïrem a donar resposta a aquest repte que deia abans que era un dels que tenim més important, això ho farem des d'una reflexió i molt especialment des d'un esperit, evidentment, constructiu respecte d'això.

Per tant, reivindicar aquesta proposta que du Unidas Podemos, a la qual donarem suport. Tenim un dubte amb el punt número 7, perquè, esperant una llei a nivell estatal, no sé si seria oportú ara obrir el meló de revisar la llei, quan segurament s'haurà de fer després, però que, evidentment, estam d'acord. I que al cap i a la fi, un poc el que fa és recopilar aquestes diferents oportunitats que hem tengut de reflexió i posar-les damunt una proposta de feina, en assenyalar específicament aquelles qüestions de cap allà on hem d'anar seguint fent feina i hem d'anar perfilant i sobretot des d'una

coordinació a nivell institucional, que ha de ser, evidentment, del tot necessària en totes i quantes administracions hi hagi, començant per l'europea i acabant, evidentment, per les que estan més properes als ciutadans, que són els nostres ajuntaments.

Res més. Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

LA SRA. PRESIDENTA:

Moltes gràcies, Sr. Ensenyat. Per part del Grup Parlamentari Actua Balears, la Sra. Ribas.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

Gracias, vicepresidenta. Tras la moción de la semana pasada de los independentistas de MÁS per Menorca, debatimos hoy otra vez sobre las últimas ocurrencias para solucionar el problema de la vivienda. Esta vez las ocurrencias nos las plantean los comunistas de Podemos. Y, una vez más, comprobamos como sus ocurrencias, además de no ser nada originales, ni novedosas, son medidas fracasadas, porque ya se han implantado en otros lugares y sabemos que no funcionan.

El problema de la vivienda no se va arreglar ni con sanciones, ni con recargos tributarios, ni con expropiaciones de viviendas, ni amparando la ocupación ilegal, ni limitando por ley los precios de los alquileres, todo eso ya se ha probado y no funciona. Acepten la realidad y reconozcan que el aumento de precios de las viviendas está directamente relacionado con dos causas: la concentración de población en determinadas zonas de España, como ocurre en Baleares, y la falta de incentivos para que los propietarios de viviendas vacías las ofrezcan en alquiler.

Y la solución a esos dos problemas pasa irremediamente por adoptar dos medidas: la primera es dar seguridad jurídica a los propietarios, que lo único que quieren es tener garantías de que cobrarán la renta y de que podrán recuperar sus viviendas de forma ágil y en buen estado en caso de impago.

Y la segunda actuación que urge llevar a cabo es hacer frente a las políticas macroeconómicas impuestas desde Bruselas, que han convertido a España en un país de servicios que han puesto trabas al desarrollo de la industria y que han hundido el sector primario, tanto el agrícola como el resto de actividades extractivas.

Todo ello ha provocado que buena parte de España esté vaciada, mientras la población se concentra, irremediamente, donde se desarrolla la actividad económica del sector terciario y, por tanto, el trabajo; es decir, en las grandes ciudades y en los núcleos turísticos, como son las Baleares.

Urge reindustrializar España, urge salvar el campo y urge recuperar el equilibrio económico de los diferentes sectores de actividad.

Porque esa nefasta política macroeconómica llevada a cabo en las últimas décadas es lo que ha provocado la mayor concentración poblacional de la historia en Baleares, donde en los últimos veinte años la población ha aumentado un 33%, mientras otros lugares de España se vacían.

Y si a ese aumento de la demanda de vivienda en Baleares le añadimos que el Gobierno regional no ofrece viviendas de protección oficial y se dedica a restringir, de forma drástica y exagerada, los usos del suelo, impidiendo la construcción de nuevas viviendas; y le añadimos, además, que los propietarios de viviendas vacías no tienen seguridad jurídica ni protección frente a situaciones indeseadas, como impagos o destrozos en sus viviendas; pues tenemos los ingredientes perfectos para que las pocas viviendas que hay disponibles tengan los precios por las nubes, y que hoy sea imposible que los jóvenes y los ciudadanos de clase media puedan acceder a una vivienda en Baleares.

En los últimos ocho años esta comunidad autónoma ha estado gobernada por la socialista Armengol, junto con sus socios independentistas y comunistas; son precisamente ellos los que alardean de ser los más sociales, los más sensibles con los problemas de la gente, los que se hacen llamar *el Govern de la gent* y los que pasan olímpicamente de los problemas reales de la gente y son incapaces de ofrecer vivienda social. En 8 años apenas han entregado 400 viviendas y tenemos 8.000 personas en lista de espera en el IBAVI para poder acceder a una vivienda de protección oficial.

Luego nos anuncian que hay ayudas al alquiler, pero resulta que los pocos beneficiados de esa ayuda tardan más de un año en recibirla, y ¿cómo se supone que van a afrontar el pago del alquiler durante ese tiempo? ¿Les parece aceptable que alguien, que tiene reconocido el derecho a recibir una ayuda para poder pagar su alquiler, tarde más de un año en cobrarla? Es un absoluto despropósito.

Todos estos problemas los han provocado ustedes, los mismos que ahora vienen con exigencias a los ciudadanos, porque, como viene siendo habitual por esta izquierda cobarde, inoperante e incompetente, primero causan el problema y luego pretenden que lo arreglen otros, arrebatando sus derechos a los legítimos propietarios de las viviendas, a quienes amenazan con embargos o con no dejarles disponer libremente de su propiedad, imponiéndoles el precio de alquiler entre el propietario y el inquilino con una ingerencia nunca vista en la autonomía de la voluntad, consagrada en nuestro ordenamiento jurídico desde tiempos del derecho romano.

Hace más de tres años, en noviembre de 2019, desde VOX instamos, en este mismo pleno, a revisar la Ley de arrendamientos urbanos, para que los propietarios tuviesen mayores garantías y protección ante los incumplimientos en los contratos de alquiler. Por supuesto, nuestra iniciativa no prosperó y más de tres años después la situación sigue empeorando, a pesar de todos los teatrillos que nos han ido montando, como la expropiación de viviendas de fondos buitres que protagonizó la Sra. Armengol y que no sirvió para nada.

Y lo cierto es que hoy, tras ocho años de gobierno ruinoso, dirigido por socialistas, independentistas y comunistas, tenemos

a la cuarta parte de la población de Baleares en situación de exclusión social. Pero igual de cierto es que todos los ciudadanos pagamos impuestos, entre otras cosas, para que los servicios sociales atiendan a quienes lo necesitan ofreciendo vivienda de protección oficial y ayudas ágiles al pago del alquiler.

Exigir a los ciudadanos que tienen viviendas lo que no hacen los dirigentes políticos, mientras que esos mismos dirigentes políticos dilapidan los presupuestos más altos de la historia de Baleares en su particular fiesta autonómica, en vez de invertir el dinero público en vivienda social...

LA SRA. PRESIDENTA:

Sra. Ribas, termine, por favor.

LA SRA. RIBAS I MARINO:

... es sencillamente indecente.

(Remor de veus)

Vengan aquí con propuestas más eficaces y sólo entonces votaremos a favor de sus iniciativas, mientras tanto, nuestro voto será en contra.

(Algun aplaudiment)

LA SRA. PRESIDENTA:

Por parte del Grupo Parlamentario El Pi Proposta per les Illes Balears, la Sra. Sureda.

LA SRA. SUREDA I MARTÍ:

Gràcies, presidenta, senyores i senyors diputades. Un dia més parlem del tema de l'habitatge i de la problemàtica que suposa per a alguns ciutadans de les nostres illes poder-hi accedir. Podem constatar, i es veu, que el Govern havia de donar solucions i no ha estat així.

El Sr. Ensenyat parlava que hi havia municipis que els governen diferents partits polítics que no han posat a disposició del Govern solars, però també vostè sap, perquè, a més, ha estat batle, que les accions o totes les passes administratives que suposen són molt llargues i que si la normativa urbanística fos més flexible per ventura sí que el Govern ja podria tenir més solars per dedicar a habitatge social.

Dit això, em centraré en els punts que el Sr. Jiménez ha presentat a aquesta proposta. Nosaltres donarem suport a alguns, a d'altres no i a alguns ens hi abstenem.

Votarem que sí als punts 8, 9, 11 i 15. En aquests punts vostè parla de desenvolupar el reglament de la Llei balear d'habitatge, amb la qual cosa estam totalment d'acord, totes les lleis s'han de desenvolupar i, per tant, és necessari que així sigui. Que la SAREB dediqui el seu parc d'habitatges i els solars, els traspassi a la comunitat perquè es puguin fer habitatges de lloguer social. I també, al punt 11, on parla d'eliminar el visat de residència per a aquells inversors

estrangers no residents, és un privilegi que tenen i no ho veiem necessari. Així com al punt 15, reforçar línies, que parla de consulta i col·laboració amb altres actors d'emergència residencial, crec que sempre és bo que la gent estigui informada i sàpiga la realitat que hi ha. Aquests punts els votarem a favor.

Votarem en contra dels punts 3, 4, 5, 6, 7, 13 i 14. És cert que nosaltres defensam que hi hagi habitatge de protecció oficial públic, però també sempre hem defensat que n'hi pugui haver de privat. Per això, amb el punt 4, on diu que tot l'habitatge social i de preu limitat no es pot vendre, no hi estam d'acord. Tampoc amb el punt 3, que parla de la reserva d'almenys un 50% disponible dels ajuntaments, cada ajuntament sap la seva realitat i jo crec que des del Govern no hem de dir als ajuntaments què hi ha d'haver. Hi ha una problemàtica -i jo ara ho deia al Sr. Ensenyat-, que estan disposats molts a cedir part dels seus solars perquè siguin d'habitatge oficial, però també als ajuntaments hi ha moltes altres necessitats i, per tant, són grans i tenen prou autonomia per decidir quin tant per cent hi poden dedicar.

Al punt 6 tampoc no hi donarem suport per una raó: vostè parla de prohibir de manera definitiva el desnonament de persones vulnerables i des d'El Pi estam totalment d'acord que aquelles persones vulnerables i que no tinguin un lloc per poder anar a viure el necessiten, i el Govern hauria de tenir uns habitatges per a aquest tipus de persones que no tenen altra solució, però també el convit que parli amb molta gent d'ajuntaments, amb molts de regidors d'ajuntaments, i també li diran la realitat. Ahir en parlàvem, justament, amb una regidora, és ver que es pot trobar gent que no tindrà cap ajuda que ho necessita i li han de donar, però també hi ha gent que, per comoditat i perquè tenen uns fills que els protegiran, tampoc no van a firmar una renda mínima d'inserció perquè puguin tenir una ajuda per pagar; gent que, desgraciadament, té unes addiccions, i hi ha molts de professionals que diuen que de vegades convé tocar fons, i això no és agradable, perquè molta d'aquesta gent té xarxa per poder tenir els infants i ajudar a aquestes persones a sortir endavant. Per tant, crec que hem de mirar la situació i s'ha d'analitzar, i els ajuntaments moltes vegades ho fan.

Em queda poc temps. Amb el tema dels 10 tenidors no estam d'acord, a Mallorca, a Balears, a Menorca, a Eivissa i a Formentera hi ha gent que, per mor d'herències, poden tenir cinc i sis habitatges i per això no val dir que siguin grans tenidors. Tampoc amb el tema de les zones tensionades o regular el lloguer d'habitatges, que vostè sap que nosaltres amb això no hi estam d'acord.

I per acabar, he de dir que ens abstenem en els punts 1, 2, 10 i 12. Tot i aquí, em centraré en el punt 10 perquè, com dic, s'acaba el temps, estam d'acord que s'ha d'estudiar la manera, però pensam que vostè és molt ambigu, que no parla de res concret, i nosaltres hi ha segons quins tipus d'habitatge que podem estar d'acord que un no-resident, amb el tema del temps de residència i amb el tema del tipus d'habitatge que sigui, no el pugui comprar, però hi ha habitatges que per al bé del patrimoni, per al bé del manteniment també va bé que siguin comprats. Per tant, com que és molt general, en aquest cas ens abstenem en aquest punt. Gràcies, presidenta.

LA SRA. PRESIDENTA:

Muchas gracias, Sra. Sureda. Por parte del Grup Parlamentari Mixt, la Sra. Font.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sra. Presidenta. Sr. Jiménez, vagi per endavant el nostre suport a la seva iniciativa, amb la qual coincidim plenament, tant el seu grup com el nostre transitam per les mateixes propostes per intentar resoldre la problemàtica de l'habitatge. La raó bàsica d'aquesta problemàtica és que el preu de l'habitatge i els ingressos nets de les llars han avançat en les darreres dècades a diferents velocitats, així, ens trobam amb la situació que tenir feina no garanteix no ser pobre.

Per tant, la crisi de l'habitatge és el resultat predictable i lògic d'una característica bàsica del desenvolupament capitalista, l'habitatge no es produeix ni es distribueix perquè tothom tingui un lloc per viure, sinó com una mercaderia per enriquir a uns pocs.

La resposta que rebem quan fem propostes de limitació de preus o qüestionam la venda de segones residències a no-residents és la manca de seguretat jurídica. Aquesta resposta només mira els propietaris, que són els que, suposadament, viuen en la incertesa jurídica, però la pregunta que cal fer és: per què les famílies deixen de pagar un lloguer? I la resposta és ben senzilla: perquè no poden, perquè si el teu lloguer suposa el 70% del teu salari, arriba el punt en què és inassumible.

Ens hem cansat de sentir que el mercat es regula per si mateix, però la realitat és que tenim un mercat cada vegada més desbocat. Nosaltres no podem concebre l'habitatge com un bé especulatiu, no podem permetre que el concepte de propietat s'avantposi a la resta de drets, i és que cal recordar que els propietaris també tenen una funció social. Dit d'una altra manera, no hi ha drets sense deures, així, si l'article 33.1 reconeix el dret a la propietat privada, el 33.2 parla de la funció social d'aquests drets. Es tracta de trobar l'equilibri de deures i obligacions entre arrendatari i arrendador, en el que el llogater cerca estabilitat, assequibilitat i flexibilitat, i el propietari, garanties, rendibilitat i seguretat.

I és curiós com alguns sectors critiquen el control de la renda de lloguer, quan ha estat un instrument cabdal que ha estat vigent en les relacions arrendatàries durant bona part del segle XX i que van desaparèixer amb la legislació més liberalitzadora que s'ha donat a partir del 1985. Els agradi o no, el control de rendes acaba convertint-se en el protagonista principal del sistema que es configura amb la finalitat d'estabilitzar i fer assequible el mercat de lloguer. Davant l'escassetat de sòl i habitatges, tenim un recurs a emprar, recollit al punt 9è d'aquesta PNL, i és la SAREB, que hauria de posar a disposició de l'administració els seus béns, açò o que els bancs retornin tot el que deuen i que s'inverteixi en polítiques d'habitatge.

La solució ha de dirigir-se cap a un canvi estructural, no poden ser petites modificacions tècniques per tractar de fer el sistema més eficient, perquè el problema és més profund. S'ha de desmercantilitzar l'habitatge i açò significa posar límits a

l'especulació: construir habitatges que no acabin com a mercaderia financera, més habitatge social, enfortir els drets dels inquilins -sí, perquè cal enfortir els inquilins, perquè ells també necessiten seguretat jurídica, no només els propietaris.

Tampoc no ajuda donar Golden Visa a aquells que comprin immobles superiors a 500.000 euros, perquè tenen l'efecte d'encarir encara més els habitatges, i sabem que les nostres illes han estat un dels objectius d'aquests inversors. A més, la Comissió Europea fa temps que va avisar del greu risc que es converteixin en una porta d'entrada per al crim organitzat, la corrupció i el blanqueig de diners a la Unió Europea. La falta de transparència en la gestió dels programes i la falta de cooperació entre els estats membres, agreugen encara més aquests riscos; països com Portugal ja les han prohibides.

Un habitatge és molt més que un sostre, és la possibilitat de crear el teu projecte vital, és seguretat, salut, intimitat, és dignitat, ho és tot, per açò és un dret humà recollit a tots els tractats internacionals i, per humanitat, mai no ens cansarem de reivindicar-lo.

Reiteram el nostre suport a la seva iniciativa. Gràcies.

(*Algun aplaudiment*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Font. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula el Sr. Ferrer.

EL SR. FERRER I RIPOLL:

Gràcies, Sr. President, i bon dia a tothom. Explicaré primer tres transaccions, tres esmenes *in voce* que volem presentar. Precisament, la primera, amb referència al punt número 1, que el que nosaltres consideram que, evidentment, cal assolir uns nivells majors... -si em vol posar..., que llavors em renyaran, que parl massa-, en el punt número 1 nosaltres coincidim que s'ha de seguir fent feina, precisament, en assolir aquest dret a l'habitatge, un dret a l'habitatge digne i assequible per part de tota la ciutadania de les Illes Balears.

Consideram que els objectius que marquen a l'Agenda 2030, de desenvolupament sostenible, donen tota una sèrie de premisses, una sèrie de requisits per tal d'assolir aquest dret a l'habitatge, aquest dret digne de viure a la ciutat i, per tant, nosaltres modifiquem amb aquests termes la transacció que hem presentat i que esperam que sigui acceptada per anar, progressivament, augmentant.

Vull recordar que, des de l'any 2015, a l'actualitat el percentatge destinat a polítiques públiques d'habitatge no ha aturat de créixer i que, per exemple, enguany ja tenim..., vàrem aprovar en aquest pressupost de l'any 2023 un increment del 218%, el que significa que per a l'any 2023 gairebé hem arribat als 100 milions d'euros destinats a polítiques d'habitatge.

I també volem posar de manifest, interpellant els grups polítics, que mai no s'ha d'aturar el camí de fer polítiques d'habitatge públic, perquè després ja sabem perfectament el que costa arrencar novament aquestes polítiques d'habitatge.

En el punt 9 nosaltres també presentam una esmena, només demanam que s'incorpori l'expressió "que es negociï de manera immediata aquesta cessió per part del Govern de les Illes Balears i la SAREB".

I després, finalment, el punt 10è, el que nosaltres demanam és que aquesta normativa o aquesta llei que contempli aquesta possible restricció de compra d'habitatges per part de persones físiques o jurídiques, no-residents a les Illes Balears, amb aquestes finalitats especulatives, es faci necessàriament amb la coordinació del Govern de l'Estat i també de les principals institucions de la Unió Europea, per la senzilla raó que a l'acord que vàrem prendre en aquesta cambra -ja farà gairebé un any-on s'impulsava la comissió d'estudi per a aquesta circumstància, s'hi inclouen no només especialistes independents, jurídics, en la qüestió, sinó que també es tenia ben clar que, sense un suport per part d'una normativa estatal i per part d'una normativa europea, aquesta fita seria completament impossible.

És per això que esperam que sigui aprovada aquesta esmena, perquè el que fa, en aquest cas, és adaptar-se a una realitat normativa de la qual nosaltres no en podem defugir, hem de ser realistes que, d'acord amb el Tractat d'Adhesió a la Unió Europea i d'acord també amb la normativa estatal, entre la qual la Constitució Espanyola, alterar aquesta lliure circulació de capitals i alterar també la lliure disposició de la propietat privada, en aquest cas, en el cas d'una compravenda, requereix en aquest cas un exercici coordinat i un exercici d'ajustament normatiu abans de poder-ho posar en marxa, de tal manera que nosaltres consideram que, així, el text del punt 10 quedaria redactat de millor manera.

Nosaltres votarem en contra del punt 7è, perquè no estam d'acord amb la modificació de la Llei 5/2018, específicament per la modificació dels trams del que es considera que podria ser un gran tenidor; primer de tot, perquè partim d'un consens, que és el que es va teixir, un consens de les forces de progrés que es va teixir a l'any 2018, i que en aquell moment, si bé la llei ha pogut ser modificada amb diversos decrets llei, per qüestions de l'emergència que s'ha viscut en els darrers anys, consideram que aquest supòsit no hauria de ser objecte de modificació. I segon, i no menys important, hem de recordar que ara mateix a les Corts espanyoles està en tramitació el projecte de llei per a un habitatge digne i que, en aquesta tramitació parlamentària, també s'ha obert en el si del Congrés dels Diputats un debat sobre quin hauria de ser l'abast de què es considera un gran tenidor i quines circumstàncies s'haurien d'aplicar a aquests grans tenidors; per tant, nosaltres consideram que, per prudència, hauríem de no deixar prosperar almanco aquest punt, que és el número 7, per la qual cosa, Sr. Jiménez, nosaltres li demanaríem una votació separada, almanco en aquest punt.

I ja, finalment, evidentment, amb tota la resta de punts d'aquesta extensa proposició no de llei, nosaltres coincidim d'alguna o altra manera, coincideix amb la política d'habitatge públic que s'ha desenvolupat en aquestes illes i que ens durà a què s'incrementi en un 72% el parc d'habitatge públic -tot i les dificultats de la pandèmia-, i també implica el desenvolupament de totes les figures que ja incorporava la Llei 5/2018, com puguin ser totes les que han resultat d'èxit, com puguin ser la

compra d'habitatge mitjançant el mètode d'adquisició de templeig i retracte, les expropiacions temporals, que, recordem, tenien l'objectiu de posar habitatges en circulació al mercat, així com d'altres.

Ens ha sobtat -o no- la reiteració, sempre constant, de l'aspirant..., diputat, que ja sap a qui em referesc, de la qüestió dels ocupes, i justament avui matí m'ocupava a llegir una notícia que ens arriba de Madrid, que precisament el telèfon de "Emergència Okupa, AKA, Apocalipsis Zombi", que preveia la Sra. Ayuso, només ha rebut 6 consultes diàries de ciutadans que han telefonat a aquest telèfon per atendre persones que poguessin tenir una circumstància d'un habitatge en ocupació, 6 consultes diàries a tota la comunitat de Madrid, i d'aquestes 6 consultes diàries, d'un total que va començar des de l'estiu del 2021, només un 6% ha passat a la policia perquè es pugui fer càrrec d'aquestes denúncies d'ocupacions il·legals.

Com veu, Sr. Jiménez, *más de lo mismo*, i, en aquest cas, solucions que més aviat no solucionen res, sinó que ajuden a alguns...

(El Sr. President reprèn la direcció del debat)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Ferrer, acabi, per favor.

EL SR. FERRER I RIPOLL:

... -vaig acabant-, i únicament ajuden a alguns a tenir un mínim relat polític, però això sí, a crispar un màxim la societat espanyola.

Gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Ferrer. Ara donam la paraula al grup proponent, té la paraula el Sr. Jiménez.

EL SR. JIMÉNEZ I FERNÁNDEZ:

Sr. President, nuevamente aquí. Sr. Pérez-Ribas, el Govern balear està integrat per diversos partits, això és alguna cosa obvia, ¿no?, doncs..., si bé hi ha una lealtat d'actuació i una manera de treballar conjunta, en alguns temes pot haver-hi petites diferències o discrepàncies, això ocorre aquí i en el Govern del Estat i, de fet, la millor mostra és que la llei de vivenda, que esperem que es comprovi dins de poc, encara no està aprovada precisament per algunes diferències que també es mostren en aquesta proposició no de llei. És a dir, per lo tant, no és alguna cosa que hi hagi que esconder, ni molt menys, sinó que hi ha que reivindicar el debat democràtic també en el interior d'un govern. Per lo tant, aquí se lo deixo.

Una cosa que creiem que és bastant important és entendre la vivenda, jo crec que usted ho entén perfectament, el problema de la vivenda és un problema

estructural, no és un problema d'una cosa petita o altra i tal, sinó que és un problema de conjunt i, per lo tant, hi ha que intentar donar solucions de conjunt.

I en aquest sentit, també se lo deixo al Sr. Camps, al que tenim sempre la..., bueno, aquesta discrepància aquí continua, però dins d'una bona relació, és a dir, lo que nosaltres hem pretès aquí és no constatar el fracàs d'un govern, per a res, lo que aquí volem constatar és que algunes coses que no nos semblen acertades, poderlas debatre i plantejar aquí, per a la seva consideració per aquesta cambra, no és con otro motivo. És a dir, el problema és estructural i nosaltres creiem que per tres motius que aquí hem explicat, tres motius fonamentals.

Evidentment, la Sra. Ribas deia que hi havia una pressió demogràfica, que jo no ho he dit, i això també és cert, si hi ha major població, lògicament, perquè el problema també augmenta, com és bastant obvi.

Al PP també, mire, jo li diria al Sr. Camps, li diria una cosa que crec que és important, també con respecto al històric de vivenda protegida en Balears: sabem que entre l'any 1981 i 1990 el total de vivendes acabades en el arxipièlag ascendia a més de 90.000 vivendes, de les quals més de 15.000 eren pisos protegits, és a dir, el 16,2%. I aquest percentatge ha anat baixant en les dècades següents fins a tenir ara mateix un percentatge, com han dit altres grups parlamentaris aquí, bastant reduït.

Això és una de les coses que dicim en la nostra PNL, per això pedim en un punt determinat que se prohibeixi la venda de VPO encara que passi el temps que se indiqui... -hasta ahora-, que se indiqui en la norma corresponent. No se pot perdre el patrimoni immobiliari públic, que és lo que se ha fet, no solament aquí en Balears, se ha fet en el conjunt del Estat, i així nos va; és a dir, perquè lo que no se pot fer és ir construint parcs públics de manera continuada per a poder vendre, venent-los en mans privades.

Hi ha que mantenir-lo, com les he posat els exemples d'altres molts països que hi ha en el nostre entorn. És a dir, això és lo que creiem que hi ha que defensar.

Si ara se va construint, és veritat que de manera molt lenta, un parc públic de vivenda no hi haurà que perdre-lo de nou, hi haurà que mantenir-lo el màxim possible i, per això, també indicam que hi ha que augmentar la inversió, per això pedim que se augmenti a un tant per cent, un 2% de aquest PIB. És a dir, hi ha que augmentar aquesta renda, hi ha que augmentar aquesta inversió de manera continuada.

Luego usted, Sr. Camps, ha presentado una serie de enmiendas que, efectivamente, no sé si al final lo acaba de decir, como dice usted, mi amigo Ferrer, no sé si ha dicho algo con respecto a sus enmiendas como tal, pero es verdad que usted ya las ha planteado, y lo entiendo, y lo respeto profundamente, porque, bueno, a fin de cuentas es su planteamiento que aquí defiende, es lógico y lo entiendo perfectamente, ¿no? Lo que pasa es que nosotros no lo compartimos, y no es verdad que les estemos copiando, porque Podemos a lo mejor, y eso sería también parte del debate

democrático, o sea, entender o aceptar del contrario ideológico, se entiende, algunas cosas que puedan ser positivas, por supuesto, pero es verdad que tenemos dos modelos enfrentados, no defendemos lo mismo, exactamente, ustedes piden... están siempre con el tema de los ocupas, que nosotros creemos que está mal enfocado, están siempre con la bajada de impuestos, una serie de cosas que nosotros no compartimos, y por eso nos diferenciamos, y no pasa nada. Es lo normal, ¿no?

En cuanto..., se me está acabando el tiempo, lo siento.

(Remor de veus)

Entiendo lo que dice El Pi, sí, pero nosotros defendemos ese punto y lo he explicado ahora mismo: no podemos vender VPO, pero no lo podemos vender, independientemente de que, bueno, -que estoy con usted, ¿eh?-, es decir que la... el respeto a la propiedad privada, pero no de VPO, no, eso no, o sea, entendemos la propiedad privada, pues muy bien, no pasa nada, absolutamente nada, perfecto, pero no estas cuestiones.

También estoy de acuerdo con usted en lo que dice el ministerio... -perdón-, los municipios, pero hay que intentar trabajar conjuntamente con los municipios para lograr soluciones habitacionales.

Y, bueno, se me acaba el tiempo, me va a llamar la atención el Sr. President. Agradezco a los demás grupos el apoyo prestado y al Partido Socialista, bueno, pues no estamos de acuerdo con el tema de los grandes tenedores por los motivos explicados.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Jiménez... Sr. Jiménez...

(Remor de veus)

És que no... no ha dit ni que sí, ni que no a les esmenes, i no ha dit ni que sí ni que no a les tres transaccions que li han estat proposades.

EL SR. JIMÉNEZ I FERNÁNDEZ:

Lo siento, Sr. President, se me ha ido un poco la cabeza...

EL SR. PRESIDENT:

Amb un moment contesti sí o no, per poder procedir a la votació.

EL SR. JIMÉNEZ I FERNÁNDEZ:

Sí, acepto las enmiendas del Partido Socialista, del resto de partidos no. Y se acepta la votación diferenciada.

EL SR. PRESIDENT:

Moltes gràcies, Sr. Jiménez. Idò passam a fer la votació separada.

En primer lloc, votam el punt 1, amb la transacció incorporada. No hi ha cap grup que s'hi oposi? Idò votam el punt 1, amb la transacció incorporada. Votam.

31 sí, 12 no, 7 abstencions.

Ara passam a votar el punt 2. Votam.

31 sí, 12 no, 7 abstencions.

Votació del punt 3. Votam.

31 sí, 19 no, cap abstenció.

Votació del punt 4. Votam.

31 sí, 19 no, cap abstenció.

Votació del punt 5. Votam.

31 sí, 15 no, 4 abstencions.

Votació del punt 6. Votam.

31 sí, 19 no, cap abstenció.

Votació del punt 7. Votam.

8 sí, 42 no, cap abstenció.

Votació del punt 8. Votam.

34 sí, 12 no, 4 abstencions.

En el punt número 9 s'ha presentat una transacció, que el grup proponent accepta. Deman si algun grup s'oposa?

Idò votam el punt número 9, amb la transacció incorporada. Votam.

34 sí, 12 no, 4 abstencions.

En el punt número 10 també s'ha presentat una transacció que el grup proponent accepta. Deman si algun grup s'oposa?

Doncs, votam el punt número 10, amb la transacció incorporada. Votam.

31 sí, 15 no, 4 abstencions.

Votació del punt 11. Votam.

34 sí, 12 no, 4 abstencions.

Votació del punt 12. Votam.

31 sí, 16 no, 3 abstencions.

Votació del punt 13. Votam.

31 sí, 19 no, cap abstenció.

Votació del punt 14. Votam.

31 sí, 19 no, cap abstenció.

Votació del punt 15. Votam.

34 sí, 12 no i 4 abstencions.

V.2) Proposició no de llei RGE núm. 13203/22, presentada pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a establiment d'un nou marc de relacions amb l'Estat.

A continuació passam a al debat i votació de la Proposició no de llei RGE núm. 13203/22, del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, relativa a establiment d'un nou marc de relacions amb l'Estat.

Començam amb la intervenció del Grup Parlamentari MÉS per Mallorca, té la paraula el Sr. Mas.

EL SR. MAS I TUGORES:

Gràcies, president, diputades, diputats. Avui duim una iniciativa que jo entenc que a alguns de vostès els hagi pogut fer gràcia, perquè ens remuntam en la història, però al cap i a la fi ens remuntam al principi del problema i ens remuntam a quan, per dret de conquesta, mallorquines i mallorquins vàrem perdre els nostres drets nacionals, per tant, anam a l'arrel del problema. Però, al cap i a la fi, també és l'excusa per poder parlar del que ens afecta avui en dia, que és com de caducada o passada que pugui trobar-se la Constitució i com de traspassat pugui trobar-se també l'Estatut d'Autonomia per les necessitats de la població, per les necessitats de les persones i dels col·lectius a dia d'avui.

Al cap i a la fi, el Decret de Nova Planta ens mostra el *modus operandi* de l'Estat espanyol al llarg de tota la història, que no hauria estat malament, si, en principi, vivim en democràcia, reparar de qualque manera el mal que va fer en aquell moment aquest decret i reparar, senzillament, vol a dir llevar-lo, perquè a dia d'avui no és vigent, però sí que és vera que en cap cas no s'ha llevat.

Però, per parlar de l'actualitat, que, al cap i a la fi, és del que realment venim a parlar, podem parlar d'una Constitució superada, una Constitució superada per la realitat, no passa res, és una Constitució superada per la realitat, que, per exemple, ens diu que el dret a l'habitatge hauria de ser un dret universal, no un dret, sinó un dret fonamental, no només un dret, sinó un dret fonamental de les persones, i no ho és, segons l'actual Constitució.

O una Constitució superada, perquè hi ha territoris dins el mateix Estat espanyol que anhelen anar més enllà, n'hi ha prou a veure el procés català viscut fa un parell d'anys el qual, a dia d'avui, encara és vigent.

Per tant, la Constitució, efectivament, es troba superada. Per tant, és necessari començar un nou procés constituent, ho hem dit altres vegades en aquesta casa al llarg de la legislatura. Per què? Perquè hi ha drets fonamentals, tant individuals com col·lectius, també dels diferents països que componen l'Estat, que, dins aquest marc constitucional actual, no hi caben, per tant, necessitam superar el marc constitucional per donar resposta a aquestes necessitats, tant personals com col·lectives, no per a res més.

I, a partir d'aquí necessitam generar un marc nou estatutari, perquè també entenem que la darrera reforma de l'Estatut, la del 2007, també ha estat superada, i necessitam que les Illes Balears siguin reconegudes com el que són, una comunitat històrica, que pugui tenir una relació d'igual a igual amb l'Estat. I d'això fa estona que se'n parla, fa molt de temps que se'n parla, per tant, nosaltres tenim una llengua i cultura pròpies i, a més, som un territori singular, un territori insular, per tant, poder ser comunitat històrica ens duria a una situació legal més adequada, més pròpia de les necessitats del nostre territori, de les que tenim a dia d'avui.

Les lleis han d'estar al servei del bé comú, a dia d'avui el bé comú ens du cap a més autogovern i més drets per a les persones, i això només ho pot administrar una administració propera, una administració que sigui pròpia. Això vol dir que és necessari millorar i superar tant la Constitució, com l'Estatut d'Autonomia, i anar cap al que realment necessitam: necessitam una Constitució del segle XXI, no de finals del segle XX, a més, molt condicionada per la situació sociopolítica del moment, i necessitam un Estatut d'Autonomia que doni resposta a les necessitats també de la realitat sociopolítica que vivim a dia d'avui.

Això és el que plantejam, plantejam una reparació històrica -un reparació històrica- plantejam la necessitat d'un nou procés constituent del segle XXI, no del segle XX, i un nou Estatut d'Autonomia que doni resposta a les necessitats de la societat actual, ni més ni pus.

I aprofitant també que som prop dels 40 anys de l'aprovació del primer Estatut d'Autonomia, vull donar els molts d'anys a l'Estatut i dir que és ben hora això, de fer un nou Estatut, que ens duguï nous moments per viure, de més autogovern i de reparació del que històricament no ha estat reparat.

Gràcies.

(*Algun aplaudiment*)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Mas. Intervenció del Grup Parlamentari Unidas Podemos, que ha presentat les esmenes RGE núm. 1211 i 1212/23, té la paraula la Sra. Sans.

LA SRA. SANS I REGIS:

Gràcies, president. Nosaltres entenem que es tracta d'una iniciativa amb un prisma identitari, es va registrar un dia després del 6 de desembre, dia de commemoració de la Constitució Espanyola, però des d'Unidas Podemos pensam que

aquestes reivindicacions que té de fons aquesta iniciativa no es fan o no s'haurien de fer, o nosaltres opinam que no s'haurien de fer, per la via utilitzada avui. Crec que aquesta iniciativa té un fons important, l'autogovern, la capacitat de les persones de ser sobiranes, la protecció de la llengua, la cultura, el patrimoni de la nostra terra, però crec que l'enfocament des del qual es fa no és el millor.

És evident que el canvi de monarquia en el nostre país va -de dinastia, més ben dit-, va provocar unes conseqüències a inicis del segle XVIII, però és que abans d'aquest canvi n'hi va haver molts d'altres, i després també. La península ibèrica i les Illes han estat territoris de constants canvis en cultures i civilitzacions, de fet, a dia d'avui, som una Espanya plurinacional, som una terra d'acollida i és una realitat que existeix.

Crec que hem de treballar des de propostes actives i amb una perspectiva actual amb les eines que tenim actualment, la diferència, no obstant, rau en la forma amb la qual veiem el nostre país: nosaltres creiem en un estat d'autonomies, creiem en una Espanya plurinacional, com he esmentat abans. Nosaltres creiem en la necessitat de reformar la Constitució per garantir més drets o blindar els existents o, per exemple, poder donar major autonomia i autogovern a les comunitats autònomes. De fet, consideram que és important que la nostra comunitat assumeixi majors competències en matèria d'habitatge, no sols perquè el Govern de l'Estat ens habiliti per poder limitar la compra d'habitatge a no-residents, sinó també per poder declarar la nostra comunitat zona tensionada i limitar els seus preus de lloguer.

Aquest és el prisma des del qual miram la nostra Constitució, però també és el prisma que utilitzam per mirar el nostre Estatut d'Autonomia, hem avançat en els darrers anys en el compliment de determinats traspàs de competències, tant de l'Estat cap a la comunitat com el traspàs de Costes, però també des del Govern cap als consells, com són les d'Igualtat o Turisme, però es pot fer encara molt més.

És interessant continuar tenint en compte l'estudi de l'any 2021, fet per l'Institut d'Estudis Autònoms, on es fa una anàlisi de l'estat del nostre Estatut i d'aquelles matèries que podríem reforçar en qüestió d'autogovern, per exemple, reforçar l'estatus de l'oficialitat de la llengua catalana -no és una proposta-, tant en els usos institucionals com administratius, així com afavorir el català en la vida econòmica i social i donar una major protecció dels drets lingüístics dels ciutadans.

En protecció del territori hauríem de clarificar les competències en protecció del medi ambient, ecologia i espais naturals protegits, perquè de vegades hem tengut alguna confrontació amb el Govern de l'Estat a l'hora de gestionar determinats aspectes.

Però per a nosaltres també és important més autogovern en matèria de cogestió de ports i aeroports o reclamar de l'Estat, com ja he dit, més competències en matèria d'habitatge.

Finalment, i ja per acabar, nosaltres no donam suport a la iniciativa per aquesta mirada diferent de concebre l'organització territorial, però també perquè no volem entrar en

un debat historiogràfic, sobretot tenint en compte les hores baixes per les quals passa la història, amb una història de la postveritat, promulgada per partits d'extrema dreta o també per altres agents mediàtics, que cerquen únicament escampar la desinformació entre la ciutadania.

Gràcies.

(Algun aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sra. Sans. En torn de fixació de posicions, pel Grup Parlamentari Popular té la paraula el Sr. Lafuente.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. LAFUENTE I MIR:

Gracias, Sr. Presidente, buenas tardes, señoras y señores diputadas. Bien, como todos ustedes saben, el Partido Popular de Baleares siempre ha manifestado su defensa de los valores y principios de la vigente Constitución Española de 1978 y creemos y defendemos que la Constitución, en nuestra historia constitucional, la Constitución vigente, es una de las constituciones que cuenta con más legitimidad democrática, pocas han sido tratadas por Cortes Constituyentes y ninguna votada directamente por el pueblo español en su momento. Por tanto, en nuestra historia del constitucionalismo, nuestra Constitución, cuenta con toda la legitimidad.

Y pensamos que el éxito de la Constitución de 1978 es precisamente que no era la Constitución ni de unos ni de otros, sino que trataba, como mínimo, de ser la Constitución de todos y que fuese un marco común en el que una amplísima mayoría del pueblo español se sintiese representado. Precisamente por eso cualquier mejora que evidentemente pueda haber, y podemos tener distintos puntos de vista en que cosas mejorar, pues se tiene que hacer buscando ese objetivo. Y no hay legitimidad que no respete el ordenamiento jurídico, fuera del ordenamiento jurídico en cualquier país democrático no existe la legitimidad, por tanto, quienes pretenden saltarse o ir por atajos o por decisiones unilaterales carecen de toda legitimidad democrática y jurídica.

Por tanto, creemos fundamental que los artículos primeros de la Constitución, los poderes emanan del pueblo español y reside en la soberanía nacional, y los valores superiores de nuestro ordenamiento como es la libertad, la justicia, la igualdad o el pluralismo político, creemos que son fundamentales y plenamente vigentes, y sobre ellos podemos modificar, adaptar y mejorar lo que consideremos, pero dentro de esa Constitución.

Y el artículo segundo de la Constitución se fundamenta en la indisolubilidad de la unidad de la nación española, patria común e indivisible de todos los españoles, que reconoce y garantiza el derecho de autonomía de las nacionalidades y regiones que la integran y la solidaridad precisamente entre estas comunidades y regiones.

Por tanto, este equilibrio de la Constitución entre la unidad y la pluralidad, entre la autonomía y la existencia de un Estado común, pues creemos que también es fundamental, y nosotros lo defendemos. Entendemos que puede haber otros que no lo defiendan.

Y creemos que, además, la inmensa mayoría de los ciudadanos de Baleares, con independencia incluso de sus ideas políticas, de derechas o de izquierdas, se sienten cada uno de sus islas, de Menorca, de Mallorca, de Eivissa o de Formentera, se sienten españoles y se sienten europeos, dentro de este marco jurídico del Estatuto de Autonomía, que ahora celebramos 40 años y que, además, es un estatuto que tiene aún un gran recorrido, y creemos que tiene un recorrido importante y muchísimas cosas a hacer dentro del Estatuto y muchísimas cuestiones a desarrollar.

No creemos que los grandes problemas de los ciudadanos de Baleares sean el Decreto de Nueva Planta de final del siglo XVIII en este momento, sinceramente no lo creemos.

Y pensamos que en su PNL, tanto desde el punto de vista jurídico como desde el punto de vista histórico, como hasta desde el punto de vista político, carece de sentido -carece de sentido. Desde el punto de vista jurídico, por eso, porque plantea y pone en cuestión precisamente la base fundamental de la Constitución española, pone en cuestión que la soberanía reside en el pueblo español, en el conjunto del pueblo español, y que las decisiones no se toman cuando nos afectan a todos por una parte, sino que se toman entre todos, y ustedes plantean una relación bilateral de Baleares, una cuestión que no tiene absolutamente ningún encaje en la Constitución. Por tanto, no podemos pensar que esa reivindicación, que, desde el punto de vista político, entiendo que la tengan ustedes, pero que entiendo que es totalmente desfasada, deslegitimada, antidemocrática y anticuada, pues, no la podemos aceptar. Se puede cambiar la Constitución, pero dentro del procedimiento que marca la Constitución.

Desde el punto de vista histórico su postura yo creo que no puede ser más surrealista, lleno de inexactitudes, manipulaciones y demagogia; yo entiendo que, normalmente, desde posiciones nacionalistas siempre se busca el victimismo, el enemigo común, Franco, el Decreto de Nueva Planta y Felipe V, pues eran los grandes problemas y de esos hay que defenderse, pero la verdad es que la Guerra de Sucesión no tiene mucho que ver con lo que ustedes ponen en su exposición de motivos, y no creo que sea el momento ahora de discutir, pero fue una guerra de diferentes dinastías, que se trasladó, además, a nivel europeo y, por tanto, poco tiene que ver con lo que ustedes dicen.

Y desde el punto de vista político, pues ya le he dicho que no entendemos para nada, no compartimos para nada su exposición política, no consideramos que los de fuera de Baleares sean extranjeros, ni que sea ilegítimo el ordenamiento jurídico vigente, ni que busquemos culpables fuera de la comunidad autónoma; su argumentación diciendo que se basa todo en el derecho de conquista, pues, la misma argumentación la aplicaríamos a la conquista por Jaime I, el Conquistador de Aragón, en 1229, o la de Alfonso III, el liberal, en Menorca cuando en 1286 conquistó Menorca, y también sería ilegítimo

entonces el (...), nuestra historia con sus cosas buenas y con sus cosas malas que tenemos que aceptar y el marco jurídico que tenemos en este momento, que creo que es el que todos tenemos que respetar y el que tenemos que acatar. Entendiendo que sí que puede ser mejorado, que sí que puede ser cambiado, pero, la verdad, entendemos que en este momento los problemas que tiene Baleares son profundizar en el desarrollo del Estatuto, mejorar la vida de los ciudadanos, mejorar la gestión de sus problemas y no discutir sobre el Decreto de Nueva Planta.

Muchas gracias.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Lafuente. Pel Grup Parlamentari Ciudadanos, té la paraula el Sr. Méndez.

EL SR. MÉNDEZ I BAIGES:

Gracias, Sr. Presidente. Contiene el documento que MÉS somete a la consideración de esta cámara algunas inexactitudes, otras tantas inconsecuencias y alguna tergiversación que, dado el objetivo que persigue esta proposición, no se pueden pasar por alto.

De hecho comienza con una imprecisión que, en un café, en una tertulia de café, pues sí, pues no tendría ningún problema, pero que es inadmisibles en una cámara parlamentaria, porque los decretos de Nueva Planta, que son varios, que es una cuestión plural, y los que cita usted como promulgados después de la Guerra de Sucesión, varios de ellos, en concreto los del Reino de Aragón y del Reino de Valencia, no fueron promulgados después, fueron promulgados -y es muy bonita esta costumbre nuestra de fechar tan cuidadosamente los decretos-, lo fueron el 29 de junio de 1707, acababa de suceder Almansa, en abril, y contando que la guerra se puede dar por terminada, digamos, con la toma de Mallorca por el marqués de Asfeld, en el año 1714 pasan ocho, siete...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... -sí, Asfeld, bueno, su pronunciación del... me encanta su pronunciación de las lenguas extranjeras...

(Rialles de l'intervinent)

..., yo, perdone, lo leo como se escribe, bien. El caso es que pasan ocho años antes del fin de la misma, -Asfeld, perdón, bien.

Entonces, olvidándose, eso sí, además, de los decretos de Rehabilitación, que mantienen los fueros de derecho privado, con los que hemos trabajado aquí mismo, los de Sucesiones y tal, los derechos de Rehabilitación también los olvidan porque no (...).

Juega además a la confusión porque cuando cita las universidades no se está refiriendo, como un pretendido atentado cultural, esas universidades no eran, eran más bien

consejos; las universidades, como la de Cervera, al contrario, Cervera fue premiada por fidelísima, con nuevos edificios y nuevas actividades.

Plantean entonces además que esto se hizo como una cruzada contra el catalán, estos decretos son una cruzada al catalán, y uno no entiende cómo en Orense, el pretender que los documentos administrativos se hicieran en español, como se presentaba en Orense o en Lugo o en Bilbao una cruzada contra el catalán. Pero yo aquí, de todas maneras, les diría una cosa: revisen su concepto de cruzada, porque el que tienen lo comparten con el general Franco, no es concepto de cruzada que tenemos los demás.

Entonces, en realidad lo que tratan de ocultar aquí es que el verdadero final de la polisindial, que es como se llama a hispánica, o sea, los muchos sínodos, los muchos consejos, los muchos reinos, de verdad es en las Cortes de Cádiz, en 1812, que es donde se crea el estado moderno español. Y como eso es progresista y bueno, pues preferimos achacárselo a un cambio de dinastía, de unos oscuros borbones, por lo visto.

Entonces, después de estas intencionadas inexactitudes, tergiversaciones y ocultaciones, dicen que los derechos históricos de los pueblos, como la nacionalidad, preexisten a estas normas, ¿y dónde se detienen? ¿En Jaume III y en Alfons III y Jaume I el Conquistador? O, entonces eso nos tendría que remitir inmediatamente a los árabes o..., que también por derecho de conquista, se lo habían quitado a los godos, que, por derecho de conquista, se lo habían sacado al Exarcado de Rávena, que, por derecho de conquista..., que, por derecho, en este caso, de herencia del Imperio Romano, que se lo había quitado, por derecho de conquista, a los cartagineses que lo detraían de los tirios... En fin, es...

(Remor de veus)

... como hemos llegado a los tirios -los fenicios que había por aquí eran tirios-, ya estamos en la mezcla de tirios y troyanos, que es una cosa de la que habla Virgilio, con la reina Dido y Eneas.

Entonces, el problema es que ustedes sacan como corolario a que los pueblos que desconocen su pasado están condenados a repetirlo, que los pueblos que lo manipulan pueden hacer, entonces, lo que les venga en gana y les parezca bien, y es un corolario un poco brusco, digamos, ¿vale? Así que para ustedes parece que la Nueva Planta sea una nueva planta urbanística, una nueva planta no autóctona, una nueva planta eléctrica.

Y todo esto, ¿para qué? ¿Para qué se hacen todas estas tergiversaciones? ¿Para disparar el pistoletazo de salida de un doloroso proceso balear, que solo aporte problemas a nuestra ciudadanía, que se dedique a romper inútilmente miles y miles de proyectos individuales?

¿Queremos de verdad revivir aquí..., quieren ustedes ser responsables de revivir aquella triste experiencia del Govern de Maragall en 2003? ¿Quieren participar en una amplificación como la que posteriormente llevaron a cabo Montilla y Zapatero? Tras ese desolador precedente, ¿haremos sufrir a

nuestra ciudadanía un desastre similar? ¿Merece el hecho gobernar en comandita semejante precio?

Señores, los diputados de esta cámara son quienes deben meditar en sus propias consciencias, en sus corazones y en sus cabezas esta respuesta, y merece la pena que la valoren seriamente, sin el peso acuciante de pactos ni de elecciones inmediatas.

Nosotros, por descontado, estamos en contra de todos y cada uno de los puntos de esa proposición.

Gracias, señores, he terminado.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Méndez. Pel Grup Parlamentari VOX-Actua Balears, té la paraula el Sr. Campos.

EL SR. CAMPOS I ASENSI:

Gracias, Sr. Presidente. Creo que hay que situar la cuestión, son las tres y veinte, del año 2023, lo digo porque estamos en el 2023 y vamos a discutir de una proposición no de ley del partido MÉS per Mallorca, un partido de gobierno, del Gobierno de la Sra. Armengol, donde nos dice, punto 1: "Considera ilegítima la aprobación de los decretos de Nueva Planta, siglo XVIII, fruto de la invasión de un territorio soberano por parte de un reino extranjero", parece un poco serie de Netflix, esto de...

Punto 2: "El Parlamento de las Islas Baleares considera ilegítima la ocupación militar posterior, así como la imposición en esta tierra de la política, administración, legislación y cultura de Castilla".

Yo iba a proponer una enmienda de adición *in voce*, pero, al final, no la voy a hacer porque, claro, puesto a considerar ilegítimos la ocupación militar posterior del siglo XVIII, pues, iba a proponer una enmienda de adición donde consideráramos ilegítimos la invasión romana y el maltrato que supuso, para algún tipo de población, una parte de la población de los honderos baleares, otros se sumaron alegremente a las tropas romanas. Creo que habría que considerar ilegítimamente..., y he estado a punto, de verdad, de presentar esta enmienda de adición.

Luego también, porque, puestos a retroceder..., el compañero Jesús ha hecho una explicación fantástica, pero, luego, claro, ¿por qué no vamos un poco más allá? ¿Qué pasó con los neandertales? Esto hay que tratarlo, porque ya puestos a hablar de cosas que interesan a los ciudadanos de Baleares, porque hoy lo primero que ha hecho un ciudadano de Baleares al despertar, se ha dicho: ¿cuándo se considerará ilegítimo el Decreto de Nueva Planta?, es lo primero; no, no puedo llegar a final de mes, no puedo pagar la gasolina, no puedo pagar la luz, somos más pobres que nunca, eso no, lo primero es: no puedo soportar los decretos de Nueva Planta", hace más de 300 años, pero da igual, esta es la primera preocupación de los ciudadanos.

Y, claro, para un partido de gobierno es normal que lo lleven aquí.

Por tanto, ¿qué pasó con los neandertales? Porque yo creo que fueron también... sistemáticamente exterminados por los *homo sapiens*, además había fascistas, *homo sapiens* fascistas. No, yo creo que estos son temas interesantes para tratar en una sede parlamentaria y que estén aquí los señores diputados hablando de estas cuestiones tan actuales de hace 300 años.

Pero lo más triste de todo, ya por decir algo, es que, encima, no es original del Sr. Mas de MÉS, es que encima se lo ha copiado a Esquerra Republicana, que el 26 de septiembre de 2012, ya hace más de diez años, llevó este debate, casi un copia-pegado de esta proposición, a la Comisión Constitucional del Congreso, y lo defendió el Sr. Alfred Bosch en el 2012, el 27 de septiembre de 2012. Lo digo para que los delirios de los separatistas, vemos que, van pasando los años, pero ellos siguen igual. Lo digo..., mire, dentro de diez años seguirán ustedes a lo mejor presentando esto, no sé si será aquí, yo supongo que ya no tendrán representación, pero el resultado será el mismo, es decir, ninguno.

Gracias a Dios -gracias a Dios- el pueblo español, el pueblo balear es inteligente y no va a permitir que grupos tan radicales, abiertamente antidemocráticos, como son ustedes, que no respetan la norma constitucional, que no respetan el régimen democrático constitucional, vayan a seguir gobernando. No lo van a permitir, porque barbaridades como la que se dice aquí, donde la aprobación en el año 1978 de la Constitución española "no ha llevado a la práctica la reversión de muchos de los efectos del Decreto de Nueva Planta". La Constitución de 1978 está íntimamente relacionada con el decreto Nueva Planta, como todos los juristas y constitucionalistas conocen, y es lo primero que se estudia en la carrera. Se estudia, Decreto de Nueva Planta, Franco y la Constitución de 1978, esto es en la cosmovisión de los separatistas. Yo, la verdad, a ver, no pasaría de chiste si no fuera también triste que estas barbaridades históricas se enseñan en los colegios de Baleares también, hay libros de texto donde esta auténtica barbaridad se afirma.

Con lo cual, dicho todo esto y, evidentemente, yo no voy a pasarme aquí a decirles realmente lo que fueron los decretos de Nueva Planta, que es muy alejado de lo que ustedes han recogido aquí, porque cuando hablan que fueron unos decretos opresores para el Reino de Mallorca, el de Valencia, el Principado de Cataluña, y tal, nada más lejos de la realidad, precisamente los decretos de Nueva Planta, en el caso catalán, lo que supuso fue un posterior desarrollo y progreso como nunca había vivido Cataluña, porque lo que hicieron fue anular unos fueros y unos privilegios para unos cuantos nobles, no para todos los ciudadanos. Claro, como ustedes aún viven en aquella época, se ve que quieren recuperar eso.

Pero es que dejen de mentir, o miren, no, da igual, no mientan, ustedes sigan afirmando lo que dicen, como si fuera cierto, pero sólo un consejo: no lo traigan a una cámara parlamentaria, no hagan perder el tiempo en cuestiones absurdas, ni vayamos a hablar aquí de cuestiones de hace 300 años. Los ciudadanos tienen muchísimos problemas que están causando ustedes, como partido de gobierno. Muchas gracias.

(Algún aplaudiment)

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Campos. Pel Grup Parlamentari El Pi Proposta per les Illes Balears, té la paraula el Sr. Melià.

EL SR. MELIÀ I QUES:

Moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Bé, el Grup Parlamentari d'El Pi demana la votació separada d'aquesta proposició no de llei, concretament del punt 4, perquè no farem el mateix sentit de vot que a la resta de punts, com és evident.

Bé, primer contextualitzar la nostra postura. Primer he de dir que coincidim en una part de la filosofia de la proposició no de llei, en el sentit de rebutjar els efectes negatius que per a les institucions pròpies de les Illes Balears va tenir el Decret de Nova Planta, i jo crec que això és innegable; és vera que ara fer disquisicions històriques és complicat, perquè, a més, utilitzam termes que no tenen la mateixa significació fa 300 anys que ara, perquè no és el mateix la legitimitat ara que fa 300 anys, no és el mateix la sobirania ara que fa 300 anys, etc., i això evidentment ens du a un debat infinit, ple d'inexactituds difícils de concretar en cinc minuts d'intervenció.

Però, bé, en tot cas, és evident, per a nosaltres almanco és evident, que el Decret de Nova Planta va tenir una conseqüència negativa a les institucions pròpies les quals varen ser abolides i substituïdes per la Planta de Castella, això és innegable. I que d'aquí hi ha hagut un corrent històric que durant més de 250 anys ha intentat homogeneïtzar l'Estat, acabar amb la diversitat de la seva configuració i ha implantat un centralisme exacerbat, per a nosaltres això és innegable. Des d'aquest punt de vista, hi ha una coincidència, entenc, amb el grup proponent. Així com, evidentment, tenim una visió d'Espanya plural, plurinacional, com deia algun grup, i la defensa de més quotes d'autogovern per a les Illes Balears. Des d'aquest punt de vista, crec que en aquests punts coincidim amb el grup proponent.

No coincidim amb el punt 4 i amb algunes afirmacions que ha fet el grup proponent, en el sentit que la Constitució està superada, l'Estatut està... tot està superat, segons el Sr. Mas, i jo entenc que, per ventura, és el seu desig, però de superat no en té res, perquè és que no s'acompleix; jo he fet una interpel·lació avui dematí i he explicat que gran part dels punts de l'Estatut no s'acompleixen, no hi ha tota una sèrie de traspessos, no hi ha tota una sèrie de competències que haurien de ser exercides des de les Illes Balears, no està reconegut com pertoca el fet insular i totes les seves conseqüències, el model de finançament... -bé em podria allargar, no vull ser repetitiu. Per tant, nosaltres evidentment el punt 4 entenem que aquesta superació que es dona per concebuda en el punt, no existeix realment, no existeix realment i des d'aquest punt de vista nosaltres, al punt 4, ens abstenem.

Sí que, més enllà dels dos primers punts, més històrics, amb tota la problemàtica interpretativa que duen, però que nosaltres, com que rebutjam el Decret de Nova Planta, hi votarem favorablement. El punt tercer, és evident per a nosaltres que no

es donen les circumstàncies polítiques d'avançar de manera ràpida en aquest procés constituent de què vostès parlen, però també entenem que hi ha molts aspectes de la Constitució que necessiten una certa revisió i que, a més, hi ha un cert consens d'experts, en el sentit que hi ha coses que no funcionen i que estan relacionades, diguem, amb la configuració territorial del poder a Espanya, em referesc al Senat, que és una cambra territorial, però que és només nominativament cambra territorial, perquè en el fons és una cambra de segona lectura, i, evidentment, nosaltres consideram que això no té molt de sentit i que, per tant, o se li donen unes funcions específiques, relatives a la configuració de l'Estat, o realment fins i tot es podria abolir, perquè, per fer segones lectures és prou innecessari.

Em referesc a l'abús de la legislació bàsica per part de l'Estat, que això sí que ha acabat reconfigurar l'Estat autonòmic, molt més que l'Estatut d'Autonomia, i que és difícil ficar-hi mà, però que és una realitat, perquè l'Estat, a través de la figura de la legislació bàsica, el que fa és esgotar la normativa i, per tant, no deixa marge de maniobra a les comunitats autònomes.

I després em referesc al Tribunal Constitucional, que també hauria de ser objecte d'un replantejament, perquè és evident que ha patit un desgast important.

I des d'aquest punt de vista, des d'aquests tres ítems que he enumerat, crec que té sentit el punt tercer. Ja dic que no és, evidentment, de manera immediata, i que això requereix, primer un cert context polític favorable, tenir un debat assossegat, un debat raonable, un debat racional i un debat sensat, perquè així com està la política avui en dia, ho veiem molt difícil, ja que és evident que els crits, la brega i l'extremisme presideixen molt més que el raciocini.

Aquesta és la nostra postura i, per tant, nosaltres donam suport parcialment a la iniciativa, i li demanam la votació separada.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Melià. Per part del Grup Parlamentari Mixt té la paraula el Sr. Castells.

EL SR. CASTELLS I BARÓ:

Moltes gràcies, Sr. President. Bona tarda. Bé, la política i la història són disciplines independents, interrelacionades, moltes vegades la història i la política, però són disciplines independents, i a mi em sembla poc adequat sotmetre a la consideració política, uns fets que al final són unes consideracions històriques, que jo, més a menys, puc estar d'acord amb tal com estan formulades, però que, com bé s'ha vist amb els oradors que m'han precedit, doncs que són objecte de moltes interpretacions diferents.

I, tot i que, una mica en la línia del que ha dit el Sr. Melià, la meva opinió personal i la del meu grup va en la línia més o menys de la interpretació històrica que vostè fa, és evident que la història és una cosa molt més complexa, que no es pot

resumir en dues... -Sra. Garrido i Sra. Truyols, seran tan amables de deixar-nos..., de permetre que hi hagi debat sobre el tema que tenim a l'ordre del dia. Moltes gràcies.

Aleshores, deia que la història no es pot reduir a dues línies i, a més a més, s'ha dit, és a dir, l'anacronisme de molts conceptes, que els formulem amb la concepció actual, que no té res a veure amb la que es tenia fa 300 anys, el Sr. Melià ha parlat del concepte de legitimitat, del concepte de sobirania, però fins i tot el concepte d'estranger, perquè, escolti'm, posats a fer una mica d'autocrítica, Felip V va jurar els furs de tots els regnes de la península i tots els van reconèixer com el rei. Vull dir que tot és molt més complex.

El debat històric, llavors, és clar, si mesclam el debat històric amb el debat polític queda un conglomerat que és difícil evidentment de resoldre en un debat de cinc minuts.

Fins i tot fixi's que vostè parlava a la seva..., miri si és complexa la història, que vostè a la seva intervenció parlava de "mallorquins", amb independència que una cosa són els mallorquins i l'altra són els menorquins, els eivissencs i els formenterers, que a Menorca ni tan sols ens va afectar tot això de la mateixa manera que als mallorquins. Sap el que li vull dir? Per tant, bé, jo crec que intentar sotmetre tot un debat històric amb un posicionament polític grinyola, i grinyola en tots aquests aspectes que li dic.

Jo crec que hagués estat molt més bé que aquests dos primers punts estiguessin a l'exposició de motius i no ens haguéssim de posicionar sobre això. Crec que hagués estat molt més oportú, no?, perquè, al final, també, home, si això ho poses perquè s'aprovi, mira, encara, però si no hem de votar sobre això i, a més a més, tampoc no s'aprova, realment, tal vegada, no valia la pena.

Pel que fa a la resta de punts, que són els de més actualitat, és clar, vostè ens parla del nou procés constituent, i a la seva intervenció ha parlat, ha posat l'exemple del tema de l'habitatge, que això està molt bé, però en el context de la seva proposició no de llei està clar que aquí no ens preocupam tant dels temes de l'habitatge, sinó d'aquesta relació entre els pobles, un pacte entre pobles lliures.

És clar, a mi, la veritat, sincerament, a mi em faria por obrir un procés constituent, des de la nostra comuna postura ideològica i visió nacional, a mi, tal com està el panorama, em preocuparia obrir un procés constituent, perquè pens que tal vegada en podríem sortir escaldats. Llavors, bé, són coses que està molt bé, potser fer-les a un míting, però a l'hora de sotmetre-ho a la consideració del Parlament, doncs li veig unes arestes que són un poc complexes.

Per cert, parlant de l'Estatut, una cosa que, mira, aprofitant que la Sra. Garrido és aquí, l'Estatut de fa 40 anys no es va aprovar per unanimitat, ho dic perquè en el debat que hem tengut a la interpel·lació vostè ha dit diverses vegades que l'Estatut es va aprovar per unanimitat, perquè vegi com de complexa és, fins i tot, la història també de les Illes Balears, perquè ni tan sols l'Estatut d'Autonomia actual es va aprovar per unanimitat.

Vostè parlava, Sr. Mas, ha utilitzat molt el concepte de la reparació, que no hi és aquí, posar en valor el tema de la reparació a mi em porta, em remet al tema de les reparacions de guerra, intentar corregir una cosa que ha passat al llarg de la història. I, és clar, la història, com també s'ha dit aquí, està plena d'injustícies, i vostè ha dit: els Decrets de Nova Planta són el començament de tot. Bé, han passat tantes coses des dels Decrets de Nova Planta fins ara, moltes també molt negatives, i tot influeix; i, és clar, llavors, quan vostè diu: nou procés constituent, i parla de la reparació, com és el retrotreure's a una situació anterior, sembla que vostè parteix de la possibilitat que puguem tornar a repensar Espanya des del moment dels Decrets de Nova Planta, quan és impossible eludir o evitar o ignorar tot el que ha passat entremig. És a dir, si fem un nou procés constituent, no el començarem des del que va passar abans de la Guerra de Successió, el començament des de tot el que ha passat després i, específicament, des del moment en el qual ens trobam ara. I, per tant, crec que és una mica ingenu, també, parlar d'aquest nou procés constituent a partir de l'actualització de la sobirania il·legítimament derogada, perquè tot el que ha passat entre els Decrets de Nova Planta i ara també compta, i és: serà legítim o serà il·legítim, serà just o serà injust, però és la situació que ens ha tocat viure, i és a partir de la qual haurem de treballar.

Jo també estic d'acord que el punt 4, a més a més, i a mi també em semblarà bé que hi hagi votació separada, perquè a aquest quart punt no hi podem donar suport, perquè nosaltres no estam d'acord que l'Estatut del 2007 hagi acabat el seu cicle, és a dir, hi ha moltíssima part de l'Estatut per desenvolupar, i crec que, més que dirigir les nostres energies a cercar aquest nou pacte -que jo ja veu que en això tinc molt poca confiança, el valor que pugui tenir aquest pacte- crec que hauríem d'orientar totes les nostres energies a millorar l'autogovern dins del marc d'aquest Estatut.

A mi m'agrada? No, és que el meu partit hi va votar en contra, per això he volgut treure a col·lació que no es va aprovar per unanimitat. Per tant, com que el meu partit hi va votar en contra -i el seu em sembla que també-, em sembla que podem votar molt tranquil·lament o podem abstenir-nos en aquest punt, molt tranquil·lament, perquè, com que hi vam votar en contra, no ens agrada, i hi vam votar en contra perquè trobam que era insuficient, però, ara que el tenim, creiem que el que hem de fer és treballar perquè es desenvolupi fins a les seves últimes conseqüències.

Gràcies, Sr. President.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Castells. Ara donam la paraula al grup proponent, té la paraula el Sr. Mas. Ai, perdó, perdó, sí, té la paraula el Grup Parlamentari Socialista.

EL SR. FERRER I RIPOLL:

Gràcies, Sr. President. Diu l'historiador José Álvarez Junco que "la lluita pel relat del passat és la lluita del lideratge polític, és la lluita per la legitimitat, tant de líders, idees, com institucions. Tot i que el mite fou l'origen de la història, aquest

ha estat íntimament unit a ella i fins avui mateix, amb dosis gens menyspreables".

Per a Carlos García Gual, un altre insigne historiador, "el mite versa sobre les fetes i penalitats d'uns herois o màrtirs que són els pares dels nostres llinatges, la seva conducta encarna els valors que han de regir de manera immortal la nostra societat, i solen estar sempre basats en posicions binàries: el bé contra el mal, els déus contra els homes, la vida contra la mort, la democràcia contra la dictadura, la pobresa contra la riquesa. La història, com a disciplina científica, és una branca del coneixement, el mite, en canvi, no ho és i, a més, ni tan sols cerca (...) ni una mínima semblança de coneixement contrastat amb fets pretèrits, el seu objectiu és diferent, és donar lliçons morals o ser un vehicle portador de valors que hagin de vertebrar una comunitat."

I aquest és l'emmarcament que vull fer, precisament, perquè la proposició de què parlem avui, que parla del Decret de Nova Planta, es vol fer servir com un mite fundacional d'una situació que és actual. Si bé la història té múltiples aspectes i la interpretació també, no podem oblidar que el Decret de Nova Planta és fruit d'una guerra dinàstica, en un context històric completament diferent, produït a l'època moderna, dins el context de l'Antic Règim, quan, en realitat, ni Catalunya, ni Espanya, ni Illes Balears es concebien de la mateixa manera que les conceben ara, com tampoc seria tolerable -ni és tolerable- el que fa el nacionalisme espanyol quan trasllada a la unió dels Reis Catòlics el mite fundacional d'Espanya, quan realment tampoc no fou així, sinó que simplement fou una unió dinàstica o una típica acumulació territorial, pròpia del segle XV.

El Regne de Mallorca, per tant, a l'any 1700, contradia en algunes qüestions el que es planteja en aquesta iniciativa, perquè el Regne de Mallorca va decidir declarar-se fidel a Felip V, que havia estat acabat de designar per successió de Carles II. Posteriorment, la gran aliança d'Anglaterra i Holanda, forçada contra els interessos de francesos, acaba provocant un desembarcament de les tropes lleials l'Arxiduc Carles, que seria el que voldria ostentar la corona del regne hispànic, que pertanyia a la gran aliança, els du a desembarcar, a l'any 1705, aquí, a Palma, i a una rendició immediata cap al nou sobirà.

Per què claudica la ciutat? No claudica per moltes qüestions que hem pogut veure en moltes ocasions, especialment, en gran part de molta historiografia escrita en els Països Catalans, que diuen que el pretendent austríac tendria la bandera dels humils, el pretendent austríac conservaria les institucions democràtiques, etc. No, el que s'ha demostrat amb el pas del temps és que s'havia produït a Mallorca un profund sentiment antifrancès, bàsicament, perquè durant el breu domini francès, entre 1700-1706, els mallorquins tenien serioses dificultats per exportar els seus productes a l'exterior i, concretament, al port de Marsella. Per tant, veiem com es repeteixen algunes qüestions.

Tampoc no serveix dir que els nobles mallorquins donaren tots suport al pretendent francès, perquè alguns també en donaren al pretendent austríac, si no d'aquí no hi hauria hagut designacions nobiliàries, tant a un com a l'altre bàndol...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Per tot plegat... -no sé què diu-, per tot plegat, hem de recuperar testimonis també, com Gabriel Tortella, que va arribar a afirmar que Catalunya va tenir la sort de perdre la Guerra de Successió i Castella la desgràcia de guanyar-la, perquè, com ja ens intentava il·lustrar el diputat de Ciutadans, precisament, un nou sistema tributari s'implantà en els territoris de Catalunya i Regne de Mallorca, un altre -un poc més perjudicial-, es va implantar a Aragó i València, però, en qualsevol cas, va ser molt millor que el que tenien a Castella. Per tant, un mite que cal desmuntar.

I també desmuntar aqueixa comparació de conceptes contemporanis amb conceptes d'edat moderna, que això és inassumible, almanco en termes actuals, no podem parlar de pèrdua de sobirania perquè la sobirania en època moderna la tenia el rei, no la tenia el poble; l'absolutisme no és un invent ni de Felip V ni del futur Carles VI d'Àustria, perquè l'absolutisme ja venia de molt enrere. I les institucions que desaparegueren amb la Nova Planta, com ara la Generalitat o el Gran i General Consell, no eren institucions democràtiques, eren institucions oligàrquiques que perpetuaven un model feudal.

Però, de tota aquesta interpretació, és vera que ens du finalment al relat que impregna tota aquesta iniciativa, ens ha sobtat que no es parlàs de català, perquè vull recordar també que el català no es prohibeix a l'antiga Corona d'Aragó sinó a partir del 1768, no com a fruit del Decret de Nova Planta, sinó com a fruit d'altres disposicions que tenien més aviat un afany il·lustrat que no pas de reduir la llengua catalana.

Per tot plegat, nosaltres considerem que sí, que hi ha d'haver una reforma de l'Estatut, que hi ha d'haver una reforma de quins drets considerem nosaltres que han de ser bàsics, que hem de seguir incorporant drets a la normativa bàsica, però entendran que no sigui a base d'invocar, en aquest cas, el Decret de Nova Planta del 1715, perquè si no ens podrien també retreure altres qüestions que podrien ser fins i tot anecdòtiques, com l'edicte de Caracal·la, de l'any 212, després de Jesucrist, que diu que tots els ciutadans lliures de l'imperi romà són ciutadans romans, i tampoc no ha estat derogat, Sr. Mas.

Per tant, nosaltres entenem que aquestes qüestions, més aviat històriques, algunes poden ser emprades per a un article de fons, poden ser emprades per a una reflexió, però nosaltres...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Ferrer, acabi, per favor.

EL SR. FERRER I RIPOLL:

... la reflexió seriosa que creiem que s'ha de desenvolupar en aquest parlament pensam que no hauria de ser o no hauria de tenir lloc.

Per tant, rebutjarem tots els punts que ens ha presentat MÉS per Mallorca i, en tot cas, acceptaríem l'única qüestió que ens

sembla més aviat raonable i d'acord amb els temps actuals que s'ha plantejat per part d'Unidas Podemos.

Moltes gràcies.

(Alguns aplaudiments)

EL SR. PRESIDENT:

Ara sí donam la paraula al grup proponent, té la paraula el Sr. Mas.

EL SR. MAS I TUGORES:

Gràcies, president. Al marge de disquisicions històriques, en les quals no entrarem, sí he de dir un parell de coses: quant a la Constitució, vostè segurament va poder tenir l'oportunitat de votar-la, però la majoria d'aquesta cambra no la va votar...

(Remor de veus)

... ni la va poder votar. A mi la d'Estats Units m'és ben igual, sincerament, però la d'aquí sí que m'afecta. Per tant, la majoria d'aquesta cambra no va poder votar la Constitució, per tant, tan actual, tan actual, no deu ser.

I sí, per a nosaltres està antiquada i està superada, i ho demostren els fets i el que passa al dia a dia.

I sí, jo he parlat dels problemes que afecten la gent, he parlat d'habitatge, he parlat de situacions territorials que s'han produït els darrers anys, he parlat de conflictes que hi ha hagut amb diferents col·lectius, per tant, sí que he parlat de situacions actuals. És ver que hem agafat d'excusa el Decret de Nova Planta, però també parlem de l'actualitat i també en parlem a la proposició no de llei de l'actualitat. Vostès s'aferren al que s'aferren, massa bé, però el seu conservadorisme, l'immobilisme de no voler moure's del 1978, d'aferrar-se al 1978, ens du aquests problemes, ens du que hi ha conflictes territorials i problemes sense resoldre, aquest és el tema.

Sr. Méndez, igual. En el fons vostè, a part de la disquisició històrica, al final ens ha vengut a dir que el problema real és l'evolució política, és a dir que no volen que els diferents territoris tinguin més autogovern. Al final ens ha dit això, la conclusió del que vostè ha dit ha estat: nosaltres trobam que els diferents territoris no han de tenir més autogovern, per tant, no s'ha de revisar res, ens aferram al 1978. Més o manco ens ha dit això.

Això és el que tenim, això és el que hi ha, i això és el que es vota. És a dir, cadascú que voti el que trobi, si ens aferram al 1978 o volem anar més enllà i volem tenir més autogovern.

Estam d'acord pràcticament amb tot el que ha dit el Sr. Melià i, pràcticament, amb tot el que ha dit el Sr. Castells, només és que nosaltres sí que creim..., a nosaltres la conjuntura no ens fa por i creiem que un nou procés constituent és necessari per afrontar el que he dit, els diferents problemes i conflictes que hi ha.

I, Sr. Ferrer, vostès voten en contra amb un “això no toca”, “pujolià”, de dir “això no toca”, “ara això no toca”. Bé, idò, nosaltres trobam que ja és ben hora que toqui i que ja és ben hora de tirar per endavant i que ja és ben hora de millorar l'autogovern i que ja és ben hora de revisar allò que es va aprovar, com dic, a l'any 1978 del segle XX.

Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

El Sr. Mas accepta la votació separada i accepta les dues esmenes presentades pel Grup Parlamentari Unidas Podemos.

Procedirem i, en primer lloc, votarem els punts 1, 2 i 3 junts. Passam a votar. Votam.

8 sí, 38 no, cap abstenció.

Ara passam a votar el punt número 4. Votam.

3 sí, 38 no, 5 abstencions.

Ara passam a votar l'esmena RGE núm. 1211/23, proposada per Unidas Podemos. Votam.

31 sí, 5 no, 10 abstencions.

I en darrer lloc, votam l'esmena d'Unidas Podemos RGE núm. 1212/23. Votam.

31 sí, 12 no, 3 abstencions.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

DIARI DE SESSIONS
DEL
PARLAMENT
DE LES
ILLES BALEARS